

εργατική αλληλεγγυη

Κάθε Τετάρτη. Εφημερίδα
της Αντικοπιταλιστικής Αριστεράς

No 1467, 14 Απρίλη 2021

www.sekonline.gr

τιμή 2 ευρώ

ΑΠΕΡΓΙΕΣ, ΔΙΑΔΗΛΩΣΕΙΣ ΓΙΑ ΝΑ ΣΩΣΟΥΜΕ ΠΑΙΔΕΙΑ, ΥΓΕΙΑ

από κάθε Κικίλια
και Κεραμέως

• Πανεκπαιδευτικό συλλαλητήριο 15/4 • Πανυγειονομική απεργία 22/4

Μαθητές-φοιτητές-εκπαιδευτικοί
όλοι μαζί
Ανοίγουμε τις σχολές μας
συνελεύσεις - εκδηλώσεις - αντιμνημόνια

ΚΑΤΩ ΟΙ ΝΟΜΟΙ
Κεραμέως-
Χρυσόχοϊδη

Απεργίες,
καταλήψεις,
διαδηλώσεις
για δημόσια
και δωρεάν
Παιδεία

ΑΝΟΙΧΤΕΣ ΣΧΟΛΕΣ ΚΑΙ ΣΧΟΛΕΙΑ
με μέτρα προστασίας για την πανδημία

πανεκπαιδευτικό συλλαλητήριο
Πέμπτη 15/4
1μμ Προπύλαια

η τάξη μας *AntiCapitalista* ΣΕΚ
στις σχολές

Γυρίστε στις σελίδες 2, 4, 5

22
ΑΠΡΙΛΗ

**ΠΑΝΥΓΕΙΟΝΟΜΙΚΗ
ΑΠΕΡΓΙΑ**

ΣΤΑΣΗ ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΠΟΔΗΝ 9πμ-3μμ
Συγκέντρωση 9πμ Πλ. Μαβίλη

**Να ανατρέψουμε
την κυβέρνηση του θανάτου**

- Επίθεση ιδιωτικού τομέα ΤΠΡΑ
- Μονιμοποιήσεις συμβασιούχων
- Μοζικές προσλήψεις
- Η απόλυση Κατοροχιά δεν θα περάσει
- Κάτω τα χέρια από τα συνδικάτα μας

ΔΩΡΕΑΝ ΥΓΕΙΑ ΓΙΑ ΟΛΟΥΣ
ΚΑΤΩ ΤΑ ΧΕΡΙΑ ΑΠΟ ΤΑ ΣΥΝΔΙΚΑΤΑ ΜΑΣ

ΣΥΝΤΟΝΙΣΤΙΚΟ

http://syntonismos.gr • 6945678038

Γυρίστε στις σελίδες 10, 11

ΣΧΟΛΕΙΑ

Εμπρός για απεργία

Μαθητές/τριες κι εκπαιδευτικοί των λυκείων επέστρεψαν στις τάξεις από τη Δευτέρα 12/4 χωρίς όμως να έχει αλλάξει τίποτα από τη μέρα που έκλεισαν σχεδόν έξι μήνες πριν.

«Δεν είμαστε αναλώσιμοι» ξεκαθαρίζει η **ΟΛΜΕ** και καλεί σε συλλαλητήριο την Τετάρτη 14/4, στις 6:30μμ, στα Προπύλαια, στο πλαίσιο πανελλαδικής ημέρας δράσης για το ασφαλές άνοιγμα των σχολείων. Η ομοσπονδία καλεί και την επόμενη μέρα στο συλλαλητήριο που καλούν οι φοιτητικοί σύλλογοι στα Προπύλαια, με στάση εργασίας 12μεσ-2μμ, ενώ στο διάστημα 12-23 Απρίλη καλεί τις ΕΛΜΕ να πραγματοποιήσουν δράσεις σε τοπικό επίπεδο σε συνεργασία με ενώσεις γονέων και μαθητές.

Σε κλιμάκωση του αγώνα «με απεργίες, διαδηλώσεις, καταλήψεις, πανεκπαιδευτικό συντονισμό» καλεί το Δίκτυο Εκπαιδευτικών «**Η Τάξη μας**» σε κοινή προκήρυξη που εξέδωσε με τους φοιτητές/τριες του **ΣΕΚ στις σχολές** και τους **Μαθητές/τριες Anticapitalista**. «Να προχωρήσουμε σε γύρο συνελεύσεων, σε σχολές και σχολεία. Διεκδικούμε από ΟΛΜΕ, ΔΟΕ, απεργία στα σχολεία, για να ξηλώσουμε ενωμένοι, όλο το αντιδραστικό πλαίσιο που προσπαθεί να επιβάλει η Κεραμέως» συνεχίζει, καλώντας παράλληλα στα συλλαλητήρια στις 14 και 15 Απρίλη.

«Το μόνο “μέτρο” που ανακοίνωσε η κυβέρνηση είναι το self-test» σχολιάζει η ΟΛΜΕ σε ανακοίνωσή της. «Για μια ακόμα φορά η κυβέρνηση μεταφέρει τις δικές της ευθύνες στους γονείς, τους μαθητές και τους εκπαιδευτικούς και κουνάει το δάχτυλο περί υποχρεωτικότητας και υπεύθυνων δηλώσεων. Ο Πανελλήνιος Ιατρικός Σύλλογος (ΠΙΣ) σε ανακοίνωσή του τονίζει ότι η χρήση των self tests δεν αποτελεί τη λύση για την καταπολέμηση της πανδημίας, καθώς δεν εξασφαλίζεται η ορθή λήψη του δείγματος από τους πολίτες. Ως συνέπεια αυτού μπορεί να έχουμε ψευδώς αρνητικά αποτελέσματα, που είναι πιθανό να οδηγήσουν σε εσφαλμένα συμπεράσματα και αύξηση της διασποράς του ιού».

Άμεσα μέτρα

Μεταξύ άλλων, για το ασφαλές άνοιγμα των σχολείων η ομοσπονδία, σε συνδυασμό με την απαίτηση για μαζικές προσλήψεις εκπαιδευτικών διεκδικεί, ως άμεσα μέτρα τη διενέργεια επαναλαμβανόμενων τεστ με ευθύνη του ΕΟΔΥ, τον εμβολιασμό κατά προτεραιότητα των εκπαιδευτικών και όσων εμπλέκονται με την εκπαιδευτική διαδικασία, το σπάσιμο των τμημάτων, με λιγότερους μαθητές ανά τμήμα (15), μέτρα ενίσχυσης και στήριξης των μαθητών για τις τεράστιες ελλείψεις, να καταργηθεί ο νέος τρόπος εισαγωγής στα πανεπιστήμια, καθώς και να μη γίνουν οι φετινές εξετάσεις σε Γυμνάσιο και Λύκειο.

Εν τω μεταξύ τα self tests με τα οποία η κυβέρνηση υποστηρίζει ότι λύνει το πρόβλημα της διάδοσης του ιού στις σχολικές τάξεις, σηματοδεύτηκαν από άλλο ένα φιάσκο. Πλήθος μαθητών κι εκπαιδευτικών δεν υπολογίζονται σε αυτούς που δικαιούνται να τα παραλάβουν. Μαθητές των ΕΠΑΛ που είναι άνω των 18 ετών, εκπαιδευτικοί της ειδικής αγωγής στην πρωτοβάθμια και εκπαιδευτικοί της ιδ. εκπαίδευσης, τουλάχιστον μέχρι και την τελευταία στιγμή πριν το άνοιγμα, φαίνονταν να εξαιρούνται από τη δυνατότητα παραλαβής self test.

Σε συλλαλητήριο την Τετάρτη 14/4 στις 7μμ στη Σταυρούπολη της Θεσσαλονίκης καλεί η **Ομοσπονδία Ενώσεων Γονέων και Κηδεμόνων Περιφέρειας Κεντρικής Μακεδονίας**, καθώς δύο μαθήτριες στο Εσπερινό ΕΠΑΛ της Σταυρούπολης, 40 και 60 ετών, έχασαν της ζωή τους από τον κορονοϊό.

Όσον αφορά τις περιπτώσεις των εκπαιδευτικών των ιδιωτικών σχολείων που δεν δικαιούνται self test, η **ΟΙΕΛΕ**, η συνδικαλιστική ομοσπονδία του κλάδου απειλεί με απεργία «σε όσα ιδιωτικά σχολεία δεν προχωρήσουν άμεσα στην καταχώριση των ΑΜΚΑ των εκπαιδευτικών στο myschool. Κανείς ιδιωτικός εκπαιδευτικός δεν πρέπει να μπει σε σχολική τάξη, χωρίς να έχει υποβληθεί σε self test. Κανένα ιδιωτικό σχολείο του οποίου οι εκπαιδευτικοί δεν έχουν υποβληθεί στον στοιχειώδη έλεγχο της υγείας τους δεν πρέπει να ανοίξει».

Με νέα μεγάλα συλλαλητήρια την Πέμπτη 15 Απρίλη κλιμακώνουν τις κινητοποιήσεις τους οι **Φοιτητικοί Σύλλογοι**. Στην Αθήνα η διαδήλωση θα ξεκινήσει από τα Προπύλαια στη 1μμ.

Αυτό αποφασίστηκε σε ευρεία σύσκεψη συντονισμού των φοιτητικών συλλόγων που πραγματοποιήθηκε την Πέμπτη 8/4 στη Φιλοσοφική της Αθήνας, συνοδευόμενο από ένα ολόκληρο πρόγραμμα κινητοποιήσεων στις σχολές. Η Πολυτεχνειούπολη στου Ζωγράφου από την Παρασκευή 9/4 βρίσκεται σε αποκλεισμό από πλήθος φοιτητών/τριών και εργαζομένων του ΕΜΠ. Το προηγούμενο βράδυ ο πρύτανης Μπουντουβής απείλησε να δώσει το πράσινο φως να επέμβουν τα ΜΑΤ στο ΕΜΠ, εναντίον κινητοποίησης που ήταν σε εξέλιξη. Οι απειλές του πρύτανη ξεσήκωσαν τον κόσμο του Πολυτεχνείου, οδηγώντας στις μαζικές κινητοποιήσεις της Παρασκευής που σχεδιάζονταν να συνεχιστούν τουλάχιστον μέχρι την Τετάρτη 14/4. Την Τρίτη 13/4 ξεκίνησε κατάληψη και στην πρυτανεία του ΑΠΘ, ενώ σε εξέλιξη είναι καταλήψεις και σε άλλα τμήματα του πανεπιστημίου.

Αντίστοιχα συνεχίστηκε σε καθημερινή βάση η προσπάθεια για επιστροφή των φοιτητών και των φοιτητριών στις σχολές τους, για ξαναζωντάνεμα των πανεπιστημίων και για οργάνωση της αντίστασης σε δια ζώσης διαδικασίες. Σε αυτή την κατεύθυνση οργανώθηκαν συνελεύσεις, εκδηλώσεις, αντιμαθήματα και μια σειρά δράσεις στη Νομική, την ΑΣΚΤ, τη Φιλοσοφική, σε σχολές του ΑΠΘ, στα Χανιά κ.α.

Τη Δευτέρα 11/4 έγινε εκδήλωση του φοιτητικού συλλόγου της ΑΣΚΤ ενάντια στον σεξισμό. Η **Ελίζα Κρικώνη**, απόφοιτη της ΑΣΚΤ, που μίλησε στην εκδήλωση μάς μεταφέρει: «Από

την εκδήλωση το πιο καθαρό σημείο ήταν πως ο αγώνας για τις φοιτητικές διεκδικήσεις και ο αγώνας ενάντια στον σεξισμό είναι μια κοινή μάχη και ανέδειξε την ανάγκη για μαζικές συνελεύσεις και αγωνιστικές αποφάσεις. Η συζήτηση ήταν κομμάτι της ευρύτερης μάχης που δίνουμε ενάντια στις σεξιστικές επιθέσεις. Μετά τις καταγγελίες στον χώρο του θεάτρου και την κουβέντα που έχει ανοίξει συνολικά στον καλλιτεχνικό χώρο με κέντρο το θέμα της έμφυλης βίας, ο Φ.Σ της Καλών Τεχνών πήρε την πρωτοβουλία να στήσει μια ομάδα καταγραφής περιστατικών σεξισμού στη σχολή. Περίπου 90 φοιτητές και φοιτήτριες έχουν κατατεθεί στον εισαγγελέα. Είναι πολύ σημαντικό που ανοίγει αυτή η συζήτηση μέσα στην ΑΣΚΤ παράλληλα με την κουβέντα για τις επιθέσεις στην Παιδεία και την αστυνομία μέσα στις σχολές. Τίθεται πιο έντονα από ποτέ το ερώτημα τι πανεπιστήμια θέλουμε και ποιος τα ελέγχει».

Επανοικειοποίηση

«Η προσπάθεια για επανοικειοποίηση των σχολών μας συνεχίζεται» υπογραμμίζει η **Μαρία Καστελιώτη**, φοιτήτρια στη Φιλοσοφική της Αθήνας. «Στη Φιλοσοφική έχουμε ήδη προχωρήσει σε τρία αντιμαθήματα με πρωτοβουλία του φοιτητικού συλλόγου και του συλλόγου των μεταπτυχιακών. Αυτή τη βδομάδα είχαμε το συντονιστικό των φοιτητών με τους εκπαιδευτικούς, τους διοικητικούς κι όλους τους εργαζόμενους του ΕΚΠΑ, που έβαλε στην πράξη την προοπτική αυτού που λέμε ότι οι φοιτητές πρέπει να ενωθούν με την εργατική τάξη. Άλλωστε χάρη σε αυτή την ενότητα μπορούμε να έχουμε τη συμμετοχή καθηγητών στις κινήσεις

Παίρνουμε πίσω τις Σχολές μας

των φοιτητικών συλλόγων για ζωντανές συζητήσεις μέσα στις σχολές. Τα αντιμαθήματα έχουν δείξει ότι όταν ο έλεγχος βρίσκεται στα χέρια των φοιτητών και των εκπαιδευτικών δίνεται η δυνατότητα για συζητήσεις όπως πρέπει να είναι, που αφηγούνται την πραγματική ιστορία κι όχι όπως τη θέλουν οι από πάνω».

«Κάθε Πέμπτη χιλιάδες διαδηλώνουν στους δρόμους της Θεσσαλονίκης, στέλνοντας το μήνυμα ότι ο νόμος της Κεραμέως θα μείνει στα χαρτιά» τονίζει ο **Σάββας Κκονέ**, φοιτητής στο Μουσικό της Θεσσαλονίκης. «Η δράση μας δεν μένει μόνο στις διαδηλώσεις. Καθ' όλη τη διάρκεια της εβδομάδας γίνονται συνελεύσεις όπου παίρνονται αγωνιστικές αποφάσεις τόσο για την οργάνωση των διαδηλώσεων όσο και για δράσης επανοικειοποίησης του πανεπιστημίου. Μια σειρά σχολές βρίσκονται υπό κατάληψη και πραγματοποιούν αντιμαθήματα – με τη στήριξη καθηγητών - και δράσεις πολιτικού και πολιτιστικού περιεχομένου».

«Είχαμε και πέρυσι κίνημα σε κάποιες σχολές του Βόλου. Με επιμονή γινόμασαν όλο και περισσότεροι» μεταφέρει ο **Τάσος Τσιούνης**, φοιτητής στην Αρχιτεκτονική του Βόλου. «Μέσα από κινητοποιήσεις που έφτασαν ακόμα και σε τριήμερη κατάληψη η ριζοσπαστικοποίηση μεγάλωσε. Πραγματοποιήσαμε μέσα στις σχολές εκδηλώσεις ενάντια στον σεξισμό και τον ρατσισμό. Βρισκόμαστε στο σημείο αυτή τη στιγμή όπου όλες οι σχολές έχουνβάλει μπροστά διαδικασίες συνελεύσεων κι έχουν μπει στην προσπάθεια να ξαναβρεθούν οι φοιτητές στο φυσικό τους χώρο και να απαντήσουν στις επιθέσεις της κυβέρνησης οργανωμένα».

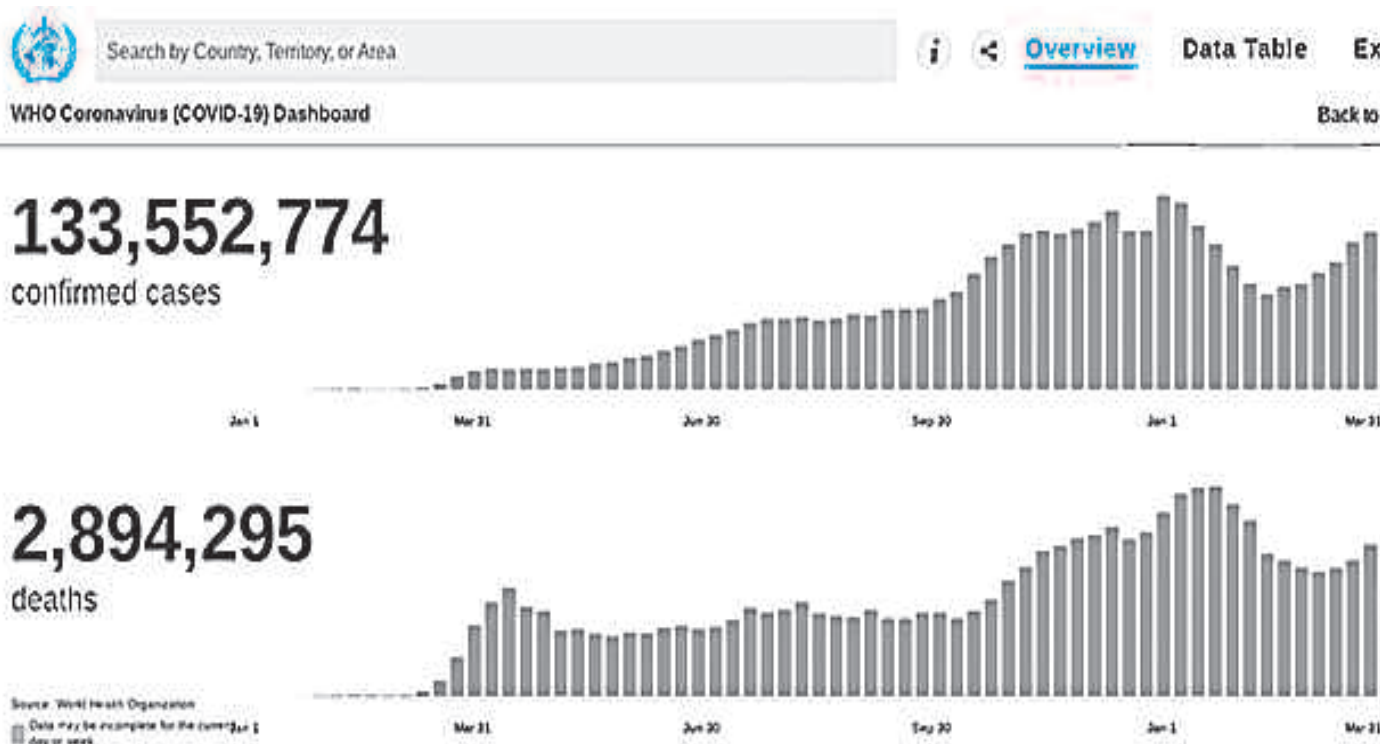
«Την περασμένη Τετάρτη κάναμε άλλη μια μαζική συνέλευση» λέει ο **Βαγγέλης Κωνσταντουλάκης**, φοιτητής στο Πολυτεχνείο των Χανίων. «Αποφασίσαμε να προχωρήσουμε σε διήμερο δράσεων στο χώρο του Πολυτεχνείου με αντιμάθημα, ομιλίες και καλλιτεχνικές δράσεις. Θα ξανακάνουμε συνέλευση την Τετάρτη 14/4, μπαίνοντας σε έναν ρυθμό εβδομαδιαίων μαζικών συνελεύσεων κι αποφασίσαμε και τη συμμετοχή μας στο συλλαλητήριο στις 15/4. Μαζί με μας αποφασίσαν να κατέβουν στο συλλαλητήριο και τα σωματεία της πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης δίνοντας πανεκπαιδευτικό χαρακτήρα στην κινητοποίηση της Πέμπτης».

Στέλιος Μιχαηλίδης

Μας ανοίγουν τα σχολεία χωρίς κανένα μέτρο προστασίας την περίοδο που έχει μεγαλώσει ο κίνδυνος διασποράς του ιού. Το self test δεν στοχεύει στην προστασία αλλά στην ενίσχυση της λογικής της “ατομικής ευθύνης”.

Αυτό που χρειαζόμαστε είναι περισσότερο προσωπικό και υποδομές για να έχουμε λιγότερους μαθητές ανά τμήμα. Αυτό που έχουμε να κάνουμε είναι να οργανώσουμε την αντίστασή μας όπως το φθινόπωρο. Δεν αρκεί μόνο η αντίστασή μας στον δρόμο, αλλά χρειάζονται δράσεις όπως η κατάληψη. Οι μαζικές καταλήψεις θα είναι η απάντηση στην κυβέρνηση και η ενότητα των αγώνων μαθητών, καθηγητών, φοιτητών. Ο συλλογικός αγώνας είναι πιο δυνατός από την ατομική αντίσταση. Αν αυτή η κυβέρνηση δεν φύγει από μόνη της θα τη διώξουμε εμείς.

Τζίμης, μαθητής Anticapitalista

133 εκατομμύρια κρούσματα,
3 εκατομμύρια θάνατοι
παγκόσμια. Στοιχεία ΠΟΥ

Η θανατερή σοδειά μιας εγκληματικής κυβέρνησης

Έχουμε πια συμπληρώσει πάνω από ένα χρόνο από το ξεκίνημα της πρώτης καραντίνας για την αντιμετώπιση της πανδημίας του κορονοϊού. Τα στοιχεία του Παγκόσμιου Οργανισμού Υγείας δείχνουν έναν τραγικό απολογισμό. Οι θάνατοι φτάνουν τα τρία εκατομμύρια και τα κρούσματα πλησιάζουν τα 135 εκατομμύρια σε όλο τον κόσμο. Και η τάση είναι ξανά αυξητική, σπάνε τα αρνητικά ρεκόρ των προηγούμενων κυμάτων.

Οι ηλίθιες θριαμβολογίες του Μητσοτάκη, που έβαζε τα ΜΜΕ να τον δοξολογούν ως νέο «Μωυσή» που περνάει το λαό «του» προς τη Γη της Επαγγελίας, έχουν γίνει θρύψαλα. Ακόμα και στα τέλη του 2020, όταν πέρναγε από τη Βουλή τον προϋπολογισμό για το 2021, η κυβέρνηση

της Νέας Δημοκρατίας επέμενε ότι η πανδημία φτάνει στο τέλος της γιατί έρχονται τα εμβόλια και οι δαπάνες για την Υγεία θα μειωθούν!

Δεν ξεχνάμε ότι εκείνος ο προϋπολογισμός έδινε 550 εκατομμύρια ευρώ λιγότερα για τις δημόσιες δαπάνες Υγείας για το 2021. Και δεν ήταν κάποιο «στιγμιαίο» λάθος. Στηριζόταν σε μια προκλητική πολιτική επιλογή που την έκφραζε όπως πάντα χυδαία ο Γεωργιάδης: «Τι τους θέλουμε περισσότερους γιατρούς όταν τελειώσει η πανδημία;»

Μόνιμες ανάγκες

Τώρα ξέρουμε την απάντηση: πρώτα απ' όλα, δεν διαφαίνεται το τέλος της πανδημίας. Στη Χιλή όπου η εκστρατεία εμβολιασμού έχει φτάσει πάνω από το 60% του πληθυσμού, η έξαρση των κρουσμάτων ξεπερνάει κάθε προηγούμενο. Μόνο ανόητοι και απατεώνες μπορούν να μιλάνε για «τελευταίο μίλι» την ώρα που δεν έχει κριθεί ακόμα η αποτελεσματικότητα των εμβολίων απέναντι στις μεταλλάξεις του ιού. Για την ώρα, ζούμε τη χειρότερη πίεση πάνω στα Νοσοκομεία με ασθενείς να πεθαίνουν περιμένοντας στην ουρά για να αδειάσει κάποια ΜΕΘ.

Αλλά μαθαίνουμε επίσης ότι η πανδη-

μία δημιουργεί αυξημένες ανάγκες περίθαλψης και για την περίοδο μετά την επέλαση του κορονοϊού.

Οι καρκινοπαθείς έχουν πληγεί σκληρά από την πολιτική που μετατρέπει τα Νοσοκομεία αποκλειστικά σε κλινικές covid. Σύμφωνα με στοιχεία του Βρετανικού ΕΣΥ, πέρυσι έγιναν 4,4 εκατομμύρια λιγότερα τεστ σε σύγκριση με το 2019 και οι αθενείς που μπόρεσαν να ξεκινήσουν θεραπεία μειώθηκαν κατά 44.000. Οι μελέτες δείχνουν ότι για κάθε μια βδομάδα που καθυστερεί η έναρξη θεραπείας, οι πιθανότητες επιβίωσης του ασθενή μειώνονται κατά 1%.

Πιεστικές εμφανίζονται και οι ανάγκες για ψυχιατρική βοήθεια μέσα από τις πιέσεις της καραντίνας. Μια έρευνα σε 790.000 άτομα στις ΗΠΑ έδειξε ότι το ποσοστό ατόμων με συμπτώματα κατάθλιψης ανέβηκε από το 36,4% τον Αύγουστο του 2020 στο 41,5% τον Φεβράριο του 2021! Ακόμα και μια εφημερίδα σαν τους Φαίνανσιαλ Τάιμς, που δύσκολα μπορεί να κατηγορηθεί για «λαϊκισμό», εκτιμά ότι οι κυβερνήσεις θα πρέπει να αυξάνουν τις δαπάνες για την Υγεία για πολλά από τα επόμενα χρόνια.

Κι όμως, ακόμα και τώρα ο κάθε Κικίλιας του Μητσοτάκη επιμένει ότι προτεραιότητα είναι να κλείσει τα στόματα των γιατρών που λένε την αλήθεια. Η επίθεση στον Κώστα Καταραχιά συμπυκνώνει όλη την εγκληματική παράνοια της κυβέρνησης. Και γι' αυτό ακριβώς η απόφαση των εργατών της Υγείας να κλιμακώσουν με πανελλαδική απεργία στις 22 Απρίλη έχει πίσω της την οργή όλης της εργατικής τάξης.

Ασπίδα στις δολοφονίες δημοσιογράφων

Η δολοφονία του Γιώργου Καραϊβάζ δεν είναι απλά και μόνο ένα «ειδεχθές έγκλημα». Είναι δολοφονία δημοσιογράφου που επιχειρούσε να ξεσκεπάσει τις σχέσεις εναγκαλισμού στελεχών του κρατικού μηχανισμού και της Αστυνομίας με τα ποικίλα κυκλώματα του κεφαλαίου και του επιχειρηματικού κόσμου της μέρας και της νύχτας. Είναι μια απροκάλυπτη επίθεση φίμωσης των δημοσιογράφων και των δημοκρατικών ελευθεριών όλων μας. Εκφράζουμε τα συλλυπητήριά μας στην οικογένεια, τους φίλους και τους συναδέλφους του Γιώργου Καραϊβάζ και απαιτούμε να αποκαλυφθεί όλη η αλήθεια για τη δολοφονία του.

Ο δημοσιογράφος του αστυνομικού ρεπορτάζ Γιώργος Καραϊβάζ ήταν άνθρωπος που όχι μόνο δεν κώφευε στις καταγγελίες του αντιρατσιστικού και του αντιφασιστικού κινήματος αλλά τις πρόβαλλε και δεν δίσταζε να εγκалаί υπουργούς και αστυνομικές αρχές για πρακτικές συγκαλύψης της αστυνομικής βίας κατά μεταναστών στο δρόμο και εντός των Αστυνομικών τμημάτων και των κέντρων κράτησης. Έδινε φωνή στις καταγγελίες μας, όταν το ελεγχόμενο σύστημα των ΜΜΕ απέκρυπτε ευθύνες και εμπλοκή αστυνομικών: στις απαγωγές των 28 Πακιστανών από τις μυστικές υπηρεσίες, σε πράξεις διαθοράς διοικητών αστυνομικών τμημάτων με απόσπαση χρημάτων από μετανάστες, ακόμη και σε οργανωμένες επιθέσεις της Χρυσής Αυγής κατά μεταναστών και αγωνιστών της Αριστεράς και των κινημάτων.

Η ιστοσελίδα του, το bloko.gr προχωρούσε στην ανάρτηση ανακοινώσεων της ΚΕΕΡΦΑ με περιεχόμενο την καταγγελία της αστυνομικής βαρβαρότητας κατά των μεταναστών και δεν λογόκρινε ούτε μία ανακοίνωσή μας, παρά τις πιέσεις που δέχονταν. Η ΚΕΕΡΦΑ κλήθηκε πολλές φορές να καταθέσει σε έρευνες, ΕΔΕ και αυτεπάγγελτες διώξεις της εισαγγελίας με βάση τέτοιες αναρτήσεις.

Η κυβέρνηση με την χρεοκοπημένη πολιτική της στην διαχείριση της πανδημίας, που κοστίζει χιλιάδες ανθρώπινες ζωές, αναζητεί διέξοδο στην κλιμάκωση της καταστολής του εργατικού και νεολαϊστικού κινήματος και στον ρατσισμό κατά των φτωχοδιάβολων προσφύγων και μεταναστών. Αυτό είναι το έδαφος για την υπονόμηση της ελευθερίας έκφρασης του τύπου και την φίμωση των δημοσιογράφων και των φωνών που δεν χωράνε στο κυρίαρχο σύστημα.

Αποτελεί τρανό δείγμα της βαθιάς κρίσης του συστήματος και της ίδιας της κυβέρνησης, η εν ψυχρώ δολοφονία του Γιώργου Καραϊβάζ, στο φως της μέρας και ενώ η Αστυνομία έχει υπερστελεχωθεί για να καταδιώκει την νεολαία στα πανεπιστήμια και τις γειτονιές και τους μετανάστες σε κάθε γειτονιά.

Τα συνδικάτα στο χώρο των ΜΜΕ χρειάζεται να γίνουν η πραγματική ασπίδα για να μπορούν να ξεσκεπάζονται οι σχέσεις των βιαστών, των κυκλωμάτων διακίνησης, των δολοφονιών, αρπαγών και απαγωγών γυναικών, των ρατσιστικών επιθέσεων, της αστυνομικής βίας, ζητήματα για τα οποία οι έρευνες του Γιώργου Καραϊβάζ ενόχλησαν πολλές φορές. Σε αυτόν τον αγώνα πρέπει να συμβάλλουν όλες οι δυνάμεις της Αριστεράς και του εργατικού κινήματος.

Πέτρος Κωνσταντίνου,
δημοτικός σύμβουλος Αθήνας,
συντονιστής ΚΕΕΡΦΑ

Κυκλοφορεί
ΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟΣ
από τα κάτω

www.socialismfrombelow.gr

Φοιτητές, μαθητές, εκπαιδευτικοί

Αυτό που βιώνουμε την τελευταία χρονιά είναι μια εκπαιδευτική και κοινωνική καταστροφή με σαφές ταξικό πρόσημο. Τις μεγαλύτερες συνέπειες της κατάστασης που βρισκόμαστε, τις πληρώνουν τα παιδιά της εργατικής τάξης και των φτωχών λαϊκών στρωμάτων. Από τις 38 εβδομάδες που διαρκεί μια σχολική χρονιά, οι 21 ήταν με κλειστά τα σχολεία σε πολλές περιοχές, χωρίς να υπολογίσουμε σε αυτά και τις 3.000 σχολικές μονάδες που έκλεισαν λόγω κρουσμάτων κατά την περίοδο που τα σχολεία ήταν ανοιχτά.

Είναι σε όλους γνωστές οι εικόνες των παιδιών στα καφενεία των χωριών να κάνουν τηλεκπαίδευση γύρω από ένα smartphone. Η τηλεκπαίδευση έχει δημιουργήσει μια κατάσταση αποκλεισμού χιλιάδων παιδιών από την εκπαιδευτική διαδικασία. Είναι σαφές ότι τα παιδιά που την πληρώνουν είναι των φτωχών οικογενειών, παιδιά σε νησιά, σε χωριά, προσφυγόπουλα που έχουν σχεδόν ολοκληρωτικά αποκλειστεί, ρομά κλπ.

Σε αυτά έρχονται να προστεθούν μια σειρά μέτρα που έχει πάρει η κυβέρνηση την τελευταία χρονιά, που εντείνει την κατάσταση, όπως η βάση του 10, η μείωση των εισακτέων στις σχολές, τα λύκεια που ανοίγουν αυτή τη στιγμή στον βωμό των πανελλαδικών εξετάσεων. Χρησιμοποιεί την πανδημία ως εργαλείο για να ιδιωτικοποιήσει τομείς της εκπαίδευσης, ή για να ανοίξει το δρόμο προς τους ιδιώτες.

Τα σχολεία μέσα από αυτή την κατάσταση, μετατρέπονται σε κέντρα υπερμετάδοσης της νόσου. Κυκλοφορούν γραφήματα που δείχνουν ότι ο ρυθμός μετάδοσης στα σχολεία ήταν πολλαπλάσιος από αυτόν στο γενικό πληθυσμό και οι εξάρσεις της πανδημίας στα σχολεία προηγούνταν κάθε φορά των μεγάλων εξάρσεων στην κοινωνία. Αυτό έχει αποκλειστικά έναν υπεύθυνο και λέγεται Υπουργείο Παιδείας και κυβέρνηση της ΝΔ. Η κυβέρνηση επέλεξε να βάλει κάθε τομέα της δημόσιας εκπαίδευσης, να λειτουργεί ως ιδιωτικός. Αναφέρομαι και στην προσπάθεια να περάσει την αξιολόγηση της σχολικής μονάδας και στη δημιουργία των πρότυπων και πειραματικών σχολείων σε όλη τη χώρα – που συνδέεται και με την αξιολόγηση. Είμαστε σε μια χρονιά που η ελαστική εργασία στην εκπαίδευση έχει αγγίξει ρυθμούς ρεκόρ. Για πρώτη φορά είχαμε τρίμηνες συμβάσεις που κάλυπταν πραγματικά μόνιμα κενά κι όχι κενά που δημιουργήθηκαν λόγω της πανδημίας.

Αυτή είναι η κατάσταση που διαμορφώνει η κυβέρνηση στα σχολεία.

ΣΕΠΕ Χανίων στην αντιρατσιστική 20 Μάρτη 2021. Φωτό: Σεραφείμ Ρίζος

Υπάρχει όμως κι ένας άλλος παράγοντας που είναι καθοριστικός. Η αντίσταση. Από την πρώτη στιγμή, όταν η Κεραμέως οργάνωνε τα σκάνδαλα με τη cisco, πέρυσι τέτοιο καιρό, άρχισαν να υπάρχουν αντιστάσεις από τη μεριά των εκπαιδευτικών. Άρχισε να διαμορφώνεται μια εναλλακτική πρόταση από την πλευρά του κινήματος, για το τι σημαίνει ασφαλής λειτουργία των σχολείων, μέσα σε κατάσταση υγειονομικής και οικονομικής κρίσης. Δηλαδή τη δημιουργία περισσότερων τμημάτων με λιγότερα παιδιά στο καθένα – 15 – με παράλληλους μαζικούς μόνιμους διορισμούς εκπαιδευτικών και βοηθητικού προσωπικού για να μπορεί να γίνει αυτό, σε συνδυασμό με μαζικά τεστ, εμβολιασμό κλπ.

Ήττα της κυβέρνησης

Δεν μείναμε μόνο στη διαμόρφωση εναλλακτικών προτάσεων. Είχαμε πολύ ηχηρά ραπίσματα στην ηγεσία του Υπουργείου Παιδείας. Όπως όταν επιχείρησε να επιτεθεί κατά μέτωπο στα συνδικάτα, με τις ηλεκτρονικές εκλογές της 7 Νοέμβρη ή με την αξιολόγηση. Η αποχή των εκπαιδευτικών από αυτές τις διαδικασίες πήρε διαστάσεις χιονοστιβάδας, δημιουργώντας όρους συντριπτικής ήττας της κυβέρνησης.

Όλη αυτή η αντίσταση πατάει πάνω σε μια παράδοση αγώνων με κορυφαίες στιγμές το 2006, όταν μια δίμηνη απεργία των εκπαιδευτικών της πρωτοβάθμιας, συνέπεσε με την απεργία των συναδέλφων στη δευτεροβάθμια, και πολύ περισσότερο με τις φοιτητικές καταλήψεις. Ένα τεράστιο κίνημα που ανάγκασε την τότε

κυβέρνηση του Καραμανλή να κάνει πίσω. Είναι φάρος εκείνο το κίνημα γιατί βοήθησε και στη δημιουργία μιας ισχυρής Αριστεράς στα συνδικάτα της εκπαίδευσης και στα πανεπιστήμια, που έδωσε μια σειρά μάχες στις οποίες πατήσαμε πολλές φορές αυτή τη δεκαπενταετία για να παλέψουμε.

Η κυβέρνηση αυτή τη στιγμή το παίζει ανυποχώρητη αλλά δεν δείχνει δύναμη. Στην πραγματικότητα δεν έχει εναλλακτικές λύσεις. Αδυνατεί να πείσει ιδεολογικά τον κόσμο για τα μέτρα της και γι' αυτό καταφεύγει στην καταστολή, στέλνοντας τους μπάτσους στα πανεπιστήμια κι όχι μόνο.

Χρειάζεται να ξεπεράσουμε την πολυδιάσπαση των αγώνων. Να υπάρξει ένα οργανωμένο απεργιακό κίνημα, κίνημα καταλήψεων, συντονισμένο από τα κάτω που θα μπορέσει να σπάσει αυτή την κυβερνητική πολιτική. Όλες οι αντιστάσεις αυτού το διαστήματος ξεκίνησαν από τα κάτω. Στο ζήτημα της αξιολόγησης για παράδειγμα η ΔΟΕ παζάρεψε για δυο χρόνια το πώς θα τη δεχτεί. Ήταν η κίνηση του κόσμου από τα κάτω και της εκπαιδευτικής αριστεράς που οργάνωσε όλη τη μάχη σχολείο – σχολείο κι έτσι καταφέραμε να πετύχουμε νίκες. Με τον ίδιο τρόπο μπορούμε να πετύχουμε απεργιακούς συντονισμούς και να συγκροτήσουμε απεργιακούς βηματισμούς που θα φέρουν νίκες απέναντι στην κυβέρνηση.

Σεραφείμ Ρίζος,
Δάσκαλος,
Μέλος ΔΣ ΣΕΠΕ Χανίων

Πλούσια ήταν η συζήτηση στη διαδικτυακή εκδήλωση που συνδιοργάνωσαν το απόγευμα της Κυριακής 11/4, το ΣΕΚ στις σχολές, το Δίκτυο Εκπαιδευτικών «Η Τάξη μας» και οι Μαθητές/τριες Anticapitalista.

Τίτλος της εκδήλωσης ήταν «Ανοιχτές σχολές και σχολεία με μέτρα προστασίας - Κάτω οι νόμοι Κεραμέως – Χρυσοχοϊδη» και άνοιξαν όλα τα ζητήματα, από τις πτυχές της κυβερνητικής επίθεσης στην Παιδεία, μέχρι τα βήματα που χρειάζεται να γίνουν για τη συνέχεια της αντίστασης. Τη συζήτηση άνοιξαν οι **Νίκος Γεροντής**, φοιτητής στο ΠΑΔΑ, **Ξένια Χρυσοχόου**, πρόεδρος του Συλλόγου ΔΕΠ Παντείου, **Σεραφείμ Ρίζος**, δάσκαλος, μέλος του ΔΣ ΣΕΠΕ Χανίων και **Πάνος Γκαργγκάνας**, διευθυντής της εφημερίδας Εργατική Αλληλεγγύη. Βασικά σημεία των εισηγήσεων παρουσιάζουμε σε αυτό το δισέλιδο. Ακολούθησε πλήθος παρεμβάσεων από φοιτητές/τριες, μαθητές κι εκπαιδευτικούς. Μπορείτε να δείτε ολόκληρη τη συζήτηση πηλκτρολογώντας tinyurl.com/ekdilosi-ekpaidefsi.

Από την πρώτη στιγμή που κατατέθηκε το νομοσχέδιο μπήκαμε σε μια διαδικασία συντονισμού με άλλους συλλόγους μελών ΔΕΠ, γιατί θεωρούμε ότι αυτό ήταν το πρώτο ν/σ και θα υπάρξουν κι άλλα, που θα βάλουν ενάντια στο δημόσιο χαρακτήρα των πανεπιστημίων. Συντονιστήκαμε έτσι με τους συλλόγους ΔΕΠ της Πάτρας, της Θεσσαλίας, των Ιωαννίνων, του ΠΑΔΑ, της ΑΣΚΤ, του ΕΜΠ κι άλλων σχολών της Αθήνας και ξεκινήσαμε να ενημερώνουμε γιατί αυτός ο νόμος δεν πρέπει να εφαρμοστεί. Αυτός ο συντονισμός συνεχίζει να υπάρχει και προσπαθούμε μέσω αυτού να συντονίζουμε τις δράσεις μας καθώς η ομοσπονδία μας δεν ήταν αντίθετη με το νομοσχέδιο. Αντίστοιχα έχουμε έρθει σε συντονισμό και με τους συλλόγους των φοιτητών και των εργαζόμενων στα πανεπιστήμια προσπαθώντας να οργανώσουμε την αντίσταση μέσα σε αυτά.

Η μη εφαρμογή του νόμου δεν είναι εύκολο πράγμα. Η διεκδίκηση να ανοίξουν τα πανεπιστήμια είναι και για να δημιουργηθεί ένας ζωτικός χώρος αλληλεπίδρασης. Ήδη, προκειμένου να δείξουμε τη θέλησή μας να ανοίξουν τα πανεπιστήμια, σε συνεργασία με το φοιτητικό σύλλογο, διοργανώνονται μαθήματα στον προαύλιο χώρο του πανεπιστημίου, αλλά αυτό εναπόκειται στην καλή προαίρεση των διδασκόντων και των φοιτητών που έρχονται να τα παρακολουθήσουν. Δεν θα τα έλεγα ακριβώς αντιμαθήματα. Επιλέγουμε ο καθένας μαθήματα που ταιριάζουν στο θέμα που παλεύουμε καλούμε να έρθουν να τα παρακολουθήσουν.

Για να προχωρήσουμε από δω και πέρα χρειάζεται να κάνουμε εξώστρεφες δράσεις. Δράσεις που να αφορούν την ελληνική κοινωνία, να απευθύνονται σε αυτήν. Το ζήτημα των βάσεων εισαγωγής για παράδειγμα δεν είναι μικρό ζήτημα, όταν υπολογίζεται ότι περίπου 35.000 μαθητές θα μείνουν εκτός πανεπιστημίων και θα σπρώχνονται είτε σε ΙΕΚ, είτε να ξανακάνουν μηχανογραφικό, αφού θα έχουν τη δυνατότητα μόνο για τρεις επιλογές για την εισαγωγή τους στα πανεπιστήμια. Ειδικά σε συνθήκες πανδημίας που τα σχολεία υπολειτουργούν καταλαβαίνετε τι σημαίνει αυτό όσον αφορά την πρόσβαση στην τριτοβάθμια εκπαίδευση. Σε αυτό το πλαίσιο ήρθαμε και σε επικοινωνία με την ΟΛΜΕ που έδειξε θετική διάθεση συνεργασίας.

Χρειαζόμαστε δράσεις όπως αυτές της εποχής του άρθρου 16. Όταν απευθυνθήκαμε στην κοινωνία και γυρίσαμε όλα τα καφενεία, τα σχολεία και τις γειτονίες, εξηγώντας γιατί δεν έπρεπε να αναθεωρηθεί το άρθρο 16, πετυχαίνοντας τελικά τη μη αναθεώρησή του. Να μη στηριχτούμε στην ατομική προαίρεση της μη εφαρμογής του νόμου. Δεν θα είναι πολλοί αυτοί που ατομικά θα επιλέξουν να κάνουν παράβαση καθήκοντος και να μην εφαρμόσουν το νόμο.

Έχουμε πολύ δρόμο μπροστά μας. Το φοιτητικό κίνημα είναι αυτό που θα καταφέρει να ανατρέψει την πορεία που έχει χαράξει η κυβέρνηση.

Ξένια Χρυσοχόου, Πρόεδρος Συλλόγου ΔΕΠ Παντείου

- ενωμένοι θα νικήσουμε!

Από τον Γενάρη το φοιτητικό κίνημα απάντησε κατευθείαν στο προκλητικό νομοσχέδιο της Κεραμέως και του Χρυσοχοϊδη με εβδομαδιαίες μαζικές διαδηλώσεις που έσπασαν τις απαγορεύσεις της κυβέρνησης. Θέλουν την καταστολή μέσα στα πανεπιστήμια μαζί με μια σειρά διατάξεων που έρχονται να τσακίσουν τη δημόσια Παιδεία και να σπρώξουν του νυν και μελλοντικούς φοιτητές/τριες στα ιδιωτικά πανεπιστήμια και τα κολλέγια.

Την ίδια στιγμή που δίνουμε τη μάχη ενάντια στον νόμο Κεραμέως-Χρυσοχοϊδη, δίνουμε και τη μάχη για να ανοίξουν οι σχολές. Είναι μια μάχη καθημερινή που έχει να κάνει με το γεγονός ότι εδώ και πάνω από έναν χρόνο τα πανεπιστήμια είναι κλειστά και δεν πάει άλλο με το αποτυχημένο μέτρο της τηλεκπαίδευσης. Προσωπική εμπειρία από το τμήμα του ΠΑΔΑ που σπουδάζω είναι ότι δεν μπορούμε να κάνουμε π.χ. τα εργαστηριακά μαθήματα πίσω από μια οθόνη.

Διεκδικούμε να ανοίξουν οι σχολές με μέτρα προστασίας. Τα 30 εκατομμύρια που επιλέγει να δώσει η κυβέρνηση για την ίδρυση πανεπιστημιακής αστυνομίας, διεκδικούμε να δοθούν για προσλήψεις καθηγητών, προσωπικού καθαριότητας, για απόκτηση περισσότερου χώρου προκειμένου να γίνονται τα μαθήματα με ασφάλεια.

Σε αυτή την κατεύθυνση είναι που χρειάζεται να συνεχίσουμε ακόμα πιο μαζικά τις διαδηλώσεις, τα αντιμαθήματα, τις συνελεύσεις. Θέλουμε να κάνουμε τα πανεπιστήμια κέντρο αγώνα για να συγκρουστούμε με μετωπικά με το νόμο και την κυβέρνηση.

Εγώ μέσα από αυτές τις κινητοποιήσεις ριζοσπαστικοποιήθηκα και οργανώθηκα στο ΣΕΚ στις σχολές, προκειμένου να βοηθήσω στην οργάνωση των αγώνων. Χρειάζεται να προχωρήσουμε σε καταλήψεις όπως το 2006-2007, που έδειξε το δρόμο για το πώς το φοιτητικό κίνημα μπορεί να ανατρέψει μια ολόκληρη επίθεση της κυβέρνησης. Έτσι θα ανοίξουμε τα πανεπιστήμια με τους δικούς μας όρους.

Καθοριστική είναι η σύνδεση των αγώνων για να νικήσουμε. Οι φοιτητές πρέπει να συνδεθούν με τους εργαζόμενους και να παλέψουμε μαζί. Είδαμε τις κινητοποιήσεις των εργαζόμενων στα νοσοκομεία που παλεύουν για προσλήψεις, επίταξη της ιδ. Υγείας, για να μην πεθαίνουν οι άνθρωποι επειδή δεν έχουν ΜΕΘ, για να μην απολυθεί ο Καταραχιάς. Είδαμε τις κινητοποιήσεις ενάντια στην καταστολή στη Νέα Σμύρνη και αλλού. Οι φοιτητικοί σύλλογοι συμμετείχαν στις κινητοποιήσεις κάνοντας πράξη το σύνθημα «φοιτητές – εργατιά μια φωνή και μια γροθιά».

Μαζί το φοιτητικό κίνημα και το εργατικό κίνημα, παλεύοντας ενωτικά κι οργανωμένα μπορούν να διεκδικήσουν τα πάντα. Όπως το κάναμε στις 8 Μάρτη, μια μεγάλη κεντρική απεργιακή κινητοποίηση που ήρθε πάνω στην κατάλληλη στιγμή, όταν γίνονταν οι αποκαλύψεις του ελληνικού #metoo και στις 20 Μάρτη όπου, φοιτητές/τριες μαζί με τα εργατικά σωματεία, τις κοινότητες μεταναστών και τους πρόσφυγες διαδηλώσαμε ενάντια στην κυβέρνηση του ρατσισμού.

Αυτοί οι αγώνες μας ανοίγουν την προοπτική, όχι μόνο της σύγκρουσης με τον αντιεκπαιδευτικό νόμο και την κυβέρνηση Μητσοτάκη, αλλά να τα αλλάξουμε όλα και να φτιάξουμε μια κοινωνία που θα λειτουργεί για τις ανάγκες του λαού, μακριά από τη βαρβαρότητα του καπιταλισμού.

Νίκος Γεροντής
Φοιτητής ΠΑΔΑ

10/3, Πανεκπαιδευτικό συλλαλητήριο στο Σύνταγμα. Φωτό: Στέλιος Μιχαηλίδης

Οι σημερινοί αγώνες ενάντια στις επιθέσεις Κεραμέως – Χρυσοχοϊδη συνεχίζουν μια μεγάλη παράδοση σύγκρουσης του φοιτητικού κινήματος, των εκπαιδευτικών και των μαθητών με τις αντιδραστικές μεταρρυθμίσεις στην Παιδεία.

Στη σημερινή συγκυρία αυτό που προσπαθεί η κυβέρνηση είναι να μετατρέψει τα πανεπιστήμια σε φυτώρια startup επιχειρήσεων. Νέων επιχειρήσεων δηλαδή που στηρίζονται στην αξιοποίηση της έρευνας που γίνεται στα πανεπιστήμια κι αυτή την περίοδο είναι χαρακτηριστικό φαινόμενο διεθνώς.

Το πιο πρόσφατο παράδειγμα έρχεται από την υπόθεση των εμβολιασμών. Η Astra Zeneca έχει αξιοποιήσει μια έρευνα που έγινε στο Πανεπιστήμιο της Οξφόρδης. Η ερευνητική ομάδα δημιούργησε μια καινούργια εταιρία –μια startup– η οποία είχε την πατέντα. Αυτή τη στιγμή η εταιρία ετοιμάζεται να εισαχθεί στο Χρηματιστήριο της Νέας Υόρκης και η πρώτη εκτίμηση για την αξία των μετοχών της είναι γύρω στα 400 εκατομμύρια ευρώ. Τέτοια πρότυπα έχουν δημιουργηθεί σε πανεπιστήμια άλλων χωρών που τρέχει τώρα να μιμηθεί η Κεραμέως και η κυβέρνηση.

Ένα άλλο παράδειγμα: Το ποιος διοικεί τα πανεπιστήμια είναι βασικός παράγοντας για το αν δημιουργείται ένα πλαίσιο ευνοϊκό για τέτοιες εξελίξεις. Τα μεταπτυχιακά π.χ. ποιοι φτάνουν σε αυτά και αφού φτάσουν, τί δεσμεύσεις έχουν μαζί με το πανεπιστήμιο και τί φιλοδοξίες έχουν ότι αυτό που θα κάνουν στη συνέχεια δεν είναι η έρευνα στην υπηρεσία του κοινωνικού συνόλου, αλλά να κερδοσκοπήσουν χοντρά μέσω μιας εταιρίας βασιζόμενοι στην όποια ευρεσιτεχνία. Για να γίνονται τέτοια πράγματα ο έλεγχος πρέπει να είναι στα κατάλληλα χέρια. Στο Πανεπιστήμιο της Οξφόρδης που προβάλλεται ως πρότυπο, Πρύτανης είναι ένα στέλεχος του Συντηρητικού Κόμματος, που στο παρελθόν ήταν ο αποικιακός διοικητής του Χονγκ Κονγκ όταν αυτό ήταν βρετανική αποικία.

Γι' αυτό τα νομοσχέδια δεν περιορίζονται στο αν θα μπει η αστυνομία στα πανεπιστήμια. Θέλουν την αστυνομία στα πανεπιστήμια γιατί προφανώς προεξοφλούν τις αντιδράσεις. Αλλά οι αλλαγές αφορούν συνολικά ολόκληρη την εκπαιδευτική πυραμίδα από πάνω μέχρι κάτω. Από την ανάδειξη της διοίκησης, που από τη δεκαετία του '80 γίνεται μέσω εκλογών και πλέον οδεύει προς κατάργηση, μέχρι την προσαρμογή του προσανατολισμού των μεταπτυχιακών σπουδών και του στενέματος της πρόσβασης με τη μείωση των εισακτέων.

Ταξικό κόσκινο

Οι αλλαγές ξεκινάνε από την κορυφή της πυραμίδας και μεταφέρονται προς τα κάτω, σε όλες τις βαθμίδες της εκπαίδευσης. Ξαφνικά ανοίγει η συζήτηση για πρότυπα σχολεία στη δευτεροβάθμια. Ένα μοντέλο που ανήκε σε προηγούμενη εποχή, υπήρξε αλλαγή στην κατεύθυνση ότι δεν υπάρχουν σχολεία ελίτ και τώρα γίνεται η προσπάθεια να επανέλθουν, ακριβώς για να λειτουργήσουν ως άλλο ένα ταξικό κόσκινο από τα πολλά, που προσαρμόζουν το ποιοι θα φτάσουν στις παραπάνω βαθμίδες.

Έχουμε να κάνουμε λοιπόν με μια ριζική αντιδραστική εκπαιδευτική μεταρρύθμιση. Δεν είναι η πρώτη φορά. Για την άρχουσα τάξη ποτέ οι εκπαιδευτικές μεταρρυθμίσεις δεν έχουν σαν στόχο την προσφορά του εκπαιδευτικού συστήματος στο κοινωνικό σύνολο – τις μορφωτικές ανάγκες δηλαδή των παιδιών και των οικογενειών τους. Πάντα ήταν προσαρμοσμένες στις απαιτήσεις της συσσώρευσης του κεφαλαίου. Αυτό χρειάζεται να το έχουμε στο μυαλό μας και γιατί δίνει προσανατολισμό στο πώς μπορούν να δοθούν οι μάχες και ποιες είναι οι συμμαχίες που μπορεί να προχωρήσει το κίνημα που αντιστέκεται στις επιθέσεις της Κεραμέως. Αλλά και στο τι προοπτική ανοίγει ένα τέτοιο κίνημα, γιατί η προοπτική του είναι αντικαπιταλιστική κι ανατρεπτική.

Είμαστε στο σημείο που για άλλη μια φορά το φοιτητικό κίνημα παίζει πρωτοπόρο ρόλο στο να ανοίξει τα μέτωπα της αντίστασης στην αντιεκπαιδευτική επίθεση. Είναι μεγάλη εξέλιξη γιατί όλο το τελευταίο διάστημα έχουμε μαζικά φοιτητικά συλλαλητήρια που συσπειρώνουν μεγάλο κομμάτι των φοιτητών. Έχουν γίνει πολιτικό γεγονός. Είναι μαζικό κίνημα. Το ζήτημα που ανοίγει είναι πως θα πάει παρακάτω. Υπάρχουν δύο απαραίτητα βήματα:

Το πρώτο είναι να ξανακατακτήσει τη συλλογικότητα της σχολής. Η προσπάθεια για αντιμαθήματα δεν είναι για να αντικαταστήσουν τα κανονικά μαθήματα. Αλλά για την αποκατάσταση της συλλογικότητας των φοιτητών που έχουν χάσει τη δυνατότητα να βρίσκονται στον φυσικό τους χώρο. Οι φοιτητές σπάνε τις απαγορεύσεις που γίνονται όλο και πιο παράλογες. Είμαστε στο σημείο που ανοίγουν όλες οι δραστηριότητες αλλά οι σχολές παραμένουν κλειστές, προφανώς για πολιτικούς λόγους. Είναι στόχος να μπορέσουν ξανά οι φοιτητές να λειτουργούν με μαζικές συνελεύσεις στο φυσικό τους χώρο για να οργανώνουν τα βήματά τους με συγκροτημένο τρόπο. Συγκροτημένος τρόπος είναι η σύνδεση με τους αγώνες των υπόλοιπων κλάδων της εκπαίδευσης δηλαδή τις απεργίες των εκπαιδευτικών.

Φτάνοντας σε αυτά τα βήματα θα δούμε ότι η αστυνόμευση δεν μπορεί να σταματήσει το κίνημα. Είναι μάχη να μην υπάρξουν οι επιτροπές ασφάλειας στα πανεπιστήμια. Αλλά στην πράξη σημαίνει τη σύνδεση των φοιτητικών κινητοποιήσεων με τις απεργίες των εκπαιδευτικών κι αυτό έχει βήματα από αυτή τη βδομάδα. Το απόγευμα της Τετάρτης υπάρχει συλλαλητήριο της ΟΛΜΕ και το μεσημέρι της Πέμπτης συλλαλητήριο των φοιτητικών συλλόγων. Θα αξιοποιήσουμε όλη τη δύναμη αυτού του κινήματος και θα τσακίσουμε την αντιμεταρρύθμιση της Κεραμέως.

Πάνος Γκαργκάνας,
Διευθυντής "Εργατική Αλληλεγγυή"

Ψήφο για τους μετανάστες και όχι για “ελληνικό lobby”

Σε κατάθεση νομοσχεδίου που καταργεί όλους τους περιορισμούς που είχαν ψηφιστεί ομόφωνα το 2019 στην Βουλή σχετικά με την ψήφο των αποδήμων προχωράει η κυβέρνηση σύμφωνα με δηλώσεις του υπουργού Εσωτερικών Βορίδη και της κυβερνητικής εκπροσώπου Πελώνη, η οποία κάλεσε την αντιπολίτευση να το υποστηρίξει καθώς για την υπερψήφισή του απαιτούνται τα 2/3 της Βουλής.

Ο κυβερνητικός Τύπος πανηγυρίζει για την «κίνηση ματ» του Βορίδη (καθώς η κατάθεση του νομοσχεδίου ήρθε σαν απάντηση στη δήλωση της αναπληρώτριας τομεάρχη απόδημου ελληνισμού του ΣΥΡΙΖΑ, Τζάκρη, που δήλωσε ότι πρέπει να αρθούν οι περιορισμοί στην ψήφο των αποδήμων) οπότε αν ο ΣΥΡΙΖΑ δεν υπερψηφίσει θα βρεθεί «εκτεθειμένος», αντιμέτωπος με την «εθνική πλειοδοσία» της κυβέρνησης. Αλλά η κίνηση της ΝΔ δεν είναι απλά ένα επικοινωνιακό τρικ για την μετατόπιση της ατζέντας από τα φλέγοντα προβλήματα που αντιμετωπίζει.

Η ΝΔ προχωράει σε αυτήν την κίνηση καταλαβαίνοντας ότι βρίσκεται ήδη στα στενά και θέλει να είναι ενισχυμένη στις επόμενες εκλογικές αναμετρήσεις – με κύριο γνώμονα την εκτίμηση ότι θα είναι εκείνη η κυρίως ωφελημένη από την ψήφο των αποδήμων. Ποντάροντας στα οργανωμένα συντηρητικά στοιχεία που φαίνονται να κυριαρχούν σε μεγάλες κοινότητες του εξωτερικού, για παράδειγμα στις ΗΠΑ ή στην Αυστραλία, που έχουν κατά καιρούς πρωτοστατήσει σε εθνικιστικές καμπάνιες.

Χυδαία υποκρισία

Πρόκειται για χυδαία υποκρισία. Το κόμμα το οποίο με τις πολιτικές του πρωτοστατεί στην συνεχή επίθεση λιτότητας στέλνοντας εκατοντάδες χιλιάδες να γίνουν μετανάστες την τελευταία δεκαετία, θεωρεί ότι μπορεί τώρα να τους εργαλειοποιήσει εκλογικά, προσποιούμενο ότι ενδιαφέρεται γι’ αυτούς. Είναι ένα ερώτημα βέβαια πόσο θα της βγει αυτό το σχέδιο, αλλά η εργαλειοποίηση δεν σταματά εκεί. Σύμφωνα με την Καθημερινή υπάρχει στα σκαριά πρότζεκτ, καταγραφής των ελλήνων μεταναστών μέχρι και τρεις γενιές πίσω με στόχους «την ενίσχυση των δεσμών των ελλήνων του εξωτερικού, τη συμβολή τους στο nation branding και γενικότερα στη βελτίωση της εικόνας της χώρας μας, αλλά και την αξιοποίηση των απανταχού Ελλήνων για προώθηση ελληνικών θέσεων και ανάπτυξη lobbying». Μπορούμε να καταλάβουμε εύκολα ποιοι θα είναι οι ωφελημένοι από το nation branding και το lobbying...

Την ίδια στιγμή, ενώ πάνω από 300.000 απόδημοι θα μπορούν να ψηφίσουν ελεύθεροι φτάνει τα τελευταία 35 χρόνια να έχουν ζήσει δύο χρόνια στην Ελλάδα, πάνω από 500.000 μετανάστες που ζουν μόλιμα και εργάζονται στην Ελλάδα, οι περισσότεροι από αυτούς εδώ και δύο και τρεις δεκαετίες, δεν έχουν δικαίωμα ψήφου! Την ίδια στιγμή που στις περισσότερες χώρες της Ευρώπης οι μετανάστες μπορούν ακόμη και μέσα στην πενταετία να έχουν το δικαίωμα του εκλέγειν και εκλέγεσθαι στις τοπικές εκλογές, στην Ελλάδα δεν έχουν ψηφίσει ποτέ – με εξαίρεση τις τοπικές εκλογές του 2010 οπότε ένα ελάχιστο μέρος από αυτούς μπόρεσε να ψηφίσει με τον νόμο Ραγκούση, που καταργήθηκε το 2014 και αφού είχε προηγηθεί απόφαση του ΣτΕ. Όσο για τις βουλευτικές, όπως διαμαρτύρονταν οι κοινότητες των μεταναστών πριν τις εκλογές του 2019, «μόνο λίγες χιλιάδες άνθρωποι που έχουν λάβει την ελληνική ιθαγένεια μπορούν να συμμετέχουν, την ώρα που εκατοντάδες χιλιάδες άνθρωποι δεν έχουν δικαίωμα να ψηφίσουν -πόσο μάλλον να κατέβουν ως υποψήφιος-υποψήφιοι, σε οποιαδήποτε εκλογική διαδικασία που διεξάγεται στη χώρα μας».

Η Αριστερά και τα συνδικάτα οφείλουν να προτάξουν το ζήτημα της ψήφου των μεταναστών, που αποτελούν οργανικό κομμάτι της κοινωνίας, όχι μόνο γιατί αυτό είναι το σωστό και ώριμο (δεκαπέντε χρόνια πριν ακόμη και το ΠΑΣΟΚ πρότεινε ψήφο στις δημοτικές εκλογές ενώ ΚΚΕ και Συνασπισμός και στις βουλευτικές) αλλά γιατί αποτελεί μια τεράστια δύναμη που δεν περιορίζεται σε ψηφοφόρους. Αποτελούν ένα μεγάλο, σημαντικό και κρίσιμο μέρος της εργατικής τάξης, των αγώνων, των διεκδικήσεων και της ελπίδας για ένα καλύτερο αύριο.

Γιώργος Πίττας

ΝΑΥΠΗΓΕΙΑ ΣΚΑΡΑΜΑΓΚΑ

Να περάσουν στο δημόσιο

Έξω από το Υπουργείο Οικονομικών βρέθηκε με το πανό του το Σωματείο Εργαζόμενων Ναυπηγείου Σκαρामαγκά “η Τρίαινα” καθώς εδώ και καιρό η συνέχεια της λειτουργίας του ναυπηγείου είναι στον αέρα.

“Είμαστε 3,5 χρόνια στην ειδική διαχείριση, η προκήρυξη διαγωνισμού που έγινε βγήκε άγονη και γι’ αυτό ήρθαμε να καταθέσουμε τα αιτήματά μας στον υπουργό που από τον Οκτώβρη μας έχει υποσχεθεί συνάντηση”, δήλωσε στην Εργατική Αλληλεγγύη ο **Βαγγέλης Μπαλογιάννης**, πρόεδρος του σωματείου. “Τα αιτήματά μας αφορούν τις θέσεις εργασίας. Απαιτούμε τη μεταφορά όλων των εργαζόμενων με τις συμ-

βάσεις εργασίας τους σε όποιον εργοδότη προκύψει από διαγωνισμό. Αν δεν υπάρξει αποτέλεσμα από τον διαγωνισμό, η θέση μας είναι το ναυπηγείο να περάσει σε κρατικό έλεγχο. Από το 2014 δουλεύουμε για το πολεμικό ναυτικό, αλλά με 35% λιγότερες αποδοχές μετά από τροπολογία που ψηφίστηκε, που θα έπρεπε να μας το δώσει η ειδική διαχείριση. Αν ξεπουληθεί το ναυπηγείο με 15 εκατομμύρια ευρώ, όπως ήταν η προσφορά στον τελευταίο διαγωνισμό, δεν θα μπορούν να ικανοποιηθούν οι απαιτήσεις των εργαζόμενων, φτάνει μόνο για τα έξοδα της ειδικής διαχείρισης. Τα χρέη στους εργαζόμενους από οφειλές και αποζημιώσεις είναι της τάξης των 180 εκατομμυρίων. Σήμερα κατεβήκαμε αντι-

προσωπεία, την επόμενη φορά θα είμαστε σύσσωμο το σωματείο. Επίσης, έχουμε απαιτήσεις από τον Υπουργό Εργασίας για να ρυθμίσει την ασφαλιστική τακτοποίηση των εργαζόμενων του 18μηνου, που δεν τους έχουν μπει τα ένσημα”.

Η μάχη με προοπτική την κρατικοποίηση του ναυπηγείου με εργατικό έλεγχο είναι αυτή που μπορεί να εγυνηθεί την εξασφάλιση των θέσεων εργασίας και των κεκτημένων των εργαζόμενων. Τα ναυπηγεία στα χέρια των εργατών είναι πολύ χρήσιμα στην κοινωνία, όχι για να φτιάχνουν φρεγάτες, αλλά για τις ανάγκες της ναυσιπλοΐας, που αυτή τη στιγμή είναι στα χέρια των εφοπλιστών.

M.N.

ΠΑΛΑΤΑΚΙ

Σκάνδαλο 140 στρεμμάτων

Δυναμική κινητοποίηση πραγματοποιήσαν την Κυριακή 11/4 στο Λιοντάρι στον Πειραιά δεκάδες κάτοικοι, αντιδρώντας στην απεμπόλιση των δικαιωμάτων του Δήμου στα 140 στρέμματα στο Παλατάκι. Στη συγκέντρωση μίλησαν ο Θανάσης Διαβολάκης, δημοτικός σύμβουλος με την Ανταρσία στο Λιμάνι, η Δήμητρα Βήνη κοινοτική σύμβουλος στην Α Κοινότητα, η Μαρία Ζαχαρία, γραμματέας του Εργατικού Κέντρου Πειραιά, ο Γιάννης Χαραλαμπίδης μέλος ΔΣ του φαρμακευτικού συλλόγου Πειραιά και ο Νίκος Λαγονίκος, κάτοικος της περιοχής. Παρευρέθηκαν οι δημοτικοί σύμβουλοι Πειραιά Δημήτρης Γκερλές (Πειραιάς για Όλους) και Νίκαιας-Ρέντη Κατερίνα Θωΐδου (Ανταρσία στην Κοκκινιά).

Ο χώρος αυτός ανήκει εδώ και πάνω από 100 χρόνια στο δήμο Πειραιά. Όπως ενημέρωσε μάλιστα στη συγκέντρωση η Δήμητρα Βήνη, ο δήμος πληρώνει ακόμα για το συγκεκριμένο χώρο τον ΕΝΦΙΑ. Ο χώρος είχε παραχωρηθεί στον δημόσιο ΟΛΠ και ως εκ τούτου τώρα βρίσκεται στα χέρια της COSCO.

Ο Θανάσης Διαβολάκης, δημοτικός σύμβουλος με την Ανταρσία στο Λιμάνι θύμισε πως “η Ανταρσία στο Λιμάνι και άλλες παρατάξεις αγωνιζόμαστε χρόνια για να επανέλθει η κυριότητα της έκτασης στο Δήμο και να αξιοποιηθεί προς όφελος των κατοίκων. Να γίνει ένα μεγάλο πάρκο, χώρος αναψυχής που τόσο τον έχουμε ανάγκη στην τιμμεντούπολη”. Αναφέρθηκε στην υποκρισία της COSCO που προσφέρει μια παιδική χαρά ενώ έχει πάρει 130 εκατομμύρια ευρώ από την Περιφέρεια Αττικής για να κατασκευάσει το λιμάνι στην Πειραική.

“Λογαριάζουν όμως χωρίς τον ξενοδόχο” είπε κλείνοντας. “Οι κάτοικοι της περιοχής θα διεκδικήσουμε και θα κερδίσουμε αυτή την έκταση για να μπουν μπροστά οι ανάγκες της νεολαίας και των εργαζόμενων”.

Δ.Δ.

ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟΙ ΣΤΟΥΣ ΔΗΜΟΥΣ

Μονιμοποιήσεις και όχι απολύσεις

36.500 εργαζόμενοι του προγράμματος Κοινωνικού Εργασίας στους Δήμους θα πεταχτούν στην ανεργία καθώς η κυβέρνηση, μετά τη δίμηνη παράταση που έδωσε, δεν σκοπεύει να ανανεώσει τις συμβάσεις τους, οδηγώντας σε κατάρρευση τις υπηρεσίες των Δήμων σε όλη τη χώρα. Διώχνουν εργαζόμενους που απέκτησαν πολύτιμη εμπειρία, που καλύπτουν τα τεράστια κενά της υποστελέχωσης λόγω της απαγόρευσης των προσλήψεων, αφήνοντας χώρο στο ιδιωτικό κεφάλαιο να εκμεταλλευτεί επί πληρωμή τα κενά που αφήνουν οι δημόσιες υπηρεσίες. Η μάχη για μόνιμες προσλήψεις, όχι απολύσεις και ιδιωτικοποιήσεις είναι μπροστά.

Την Πέμπτη 8/4 πραγματοποιήθηκε απεργιακή κινητοποίηση των εργαζόμενων στην κοινωφελή εργασία στο Υπουργείο Εργασίας με κάλεσμα του συνδικάτου ΟΤΑ. “Τέλη Μάη με αρχές Ιούνη ετοιμάζονται να μας διώξουν, την ώρα που οι υπηρεσίες των δήμων μας έχουν ανάγκη, όχι ως ωφελούμενους, αλλά με μόνιμη και σταθερή δουλειά με ίσα δικαιώματα με τους υπόλοιπους”, δήλωσε ο **Θανάσης Λυμπερόπουλος**, ηλεκτρολόγος στο τεχνικό τμήμα του Δήμου Αχαρνών και μέλος της πρωτοβουλίας εργαζομένων ΟΤΑ “Σκουπιδιάρα”. “Προσλήψεις στο τμήμα Μενιδίου που δουλεύω εγώ έχουν να γίνουν από το 2008. Αυτή τη στιγμή για ολόκληρο τον δήμο έχουν μείνει μόλις πέντε μόνιμοι ηλεκτρολόγοι, με τους τρεις από αυτούς να βγαίνουν σε σύνταξη το επόμενο διάστημα. Αυτό που προβλέπεται δεν είναι προσλή-

ψεις, αλλά περαιτέρω ιδιωτικοποιήσεις. Αυτή η κινητοποίηση είναι μια πρώτη κίνηση για να βγει μπροστά η ΠΟΕ-ΟΤΑ για να βγει απεργία για όλους, μόνιμους και συμβασιούχους”.

Οι εργαζόμενοι της “Σκουπιδιάρας” μοίρασαν μαζικά ανακοίνωση στους συγκεντρωμένους, η οποία τονίζει ότι: “Χρειάζεται να ξεσηκωθούμε και με τους αγώνες μας, να σταματήσουμε το σφαγείο των μαζικών απολύσεων. Να διεκδικήσουμε από τα συνδικάτα μας να μπουν μπροστά στον αγώνα. Γιατί η έλλειψη προσωπικού, το ξέρουμε καλά, θα φέρει μεγαλύτερη εντατικοποίηση της δουλειάς για όλους και όλες, πιο πολλά «ατυχήματα» και πάνω από όλα θα φέρει τους ιδιώτες, τις εργολαβίες και την ιδιωτικοποίηση.

Να καλέσουμε συνελεύσεις, συγκεντρώσεις, να συγκροτήσουμε επιτροπές αγώνα σε κάθε Δήμο, να ενωθούμε οι χιλιάδες συμβασιούχοι ανεξάρτητα από σύμβαση και πρόγραμμα, μαζί με τα συνδικάτα μας να μπορούμε σε αγώνα που να επιβάλει ότι οι απολύσεις δεν θα περάσουν και ο καθένας θα έχει δικαίωμα στην σταθερή εργασία».

• Η πρωτοβουλία εργαζομένων ΟΤΑ “Σκουπιδιάρα” οργανώνει σύσκεψη την Κυριακή 18/4 5μμ
Zoom Meeting link:
<https://tinyurl.com/skoupidiara-aaed>
Meeting ID: 816 1199 0793 Passcode: 231769

“Βρεφονηπιακοί και παιδικοί σταθμοί σε κάθε γειτονιά”

Πάω για 23 χρόνια συμβασιούχος και με προγράμματα ΕΣΠΑ. Δυστυχώς το τοπικό σωματείο δεν καλύπτει τους συμβασιούχους και δεν έχουμε το δικαίωμα του εκλέγειν και του εκλέγεσθαι. Πήγα μόνη μου μέχρι και δικαστικά, αλλά το δικό μου δεν το βρήκα. Μετά από τόσα χρόνια δεν δικαιούμαι σύμφωνα με την απόφαση να μονιμοποιηθώ. Στην ηλικία μου με έχουν στην αβεβαιότητα, ενώ θα έπρεπε να είναι κατοχυρωμένη η μόνιμη και σταθερή εργασία.

Θέλουμε πλήρη δικαιώματα, σύμφωνα με τη συλλογική σύμβαση εργασίας και όχι με διακόσιες διαφορετικές συμβάσεις και να σε έχουν σε ομηρία.

Οι βρεφονηπιακοί σταθμοί λειτουργούν οριακά, δεν υπάρχει το απαιτούμενο προσωπικό ούτε και οι υποδομές. Ευτυχώς που ήρθαν και οι 8μηνιτες συμβασιούχοι. Ζητούν να κάνουμε πρόγραμμα για τον αυτισμό, χωρίς να υπάρχει η συγκεκριμένη ειδικότητα. Δηλαδή θα φορτώσουν σε έναν παιδαγωγό τα πάντα.

Εν τέλει, όλα γίνονται για να σπρώχνεται ο κόσμος στον ιδιωτικό τομέα, να πληρώνει και να μην έχει και τις ανάλογες παροχές. Χωρίς κανέναν έλεγχο για το παιδαγωγικό πρόγραμμα και με τους εργαζόμενους σε ακόμα χειρότερες συνθή-

κες, με έναν παιδαγωγό για 27 παιδιά για 300 ευρώ το μήνα. Αύξησαν και το όριο από 20 στα 27 παιδιά ανά τμήμα. Ακόμα και δημότες, που υποτίθεται είναι υψηλόμισθοι, αναγκάζονται να πληρώνουν για τον δημόσιο σταθμό. Η προσχολική αγωγή πρέπει να είναι ενιαία για όλα τα παιδιά, με δωρεάν πρόσβαση από όλους τους γονείς.

Στους βρεφικούς σταθμούς, χωρίς ανάλογη υποδομή, νομοθέτησαν ότι μπορούν να παίρνουν και βρέφη 2 μηνών. Ούτε αλλαξίερές δεν έχουν φροντίσει να υπάρχουν. Πρέπει άμεσα να δοθούν χρήματα για όλα αυτά. Για κατάλληλες υποδομές, για προσλήψεις παιδαγωγών για λιγότερα παιδιά ανά τμήμα, για να υπάρχει γιατρός εργασίας και για μας και για τα παιδιά.

Δημόσιοι και δωρεάν βρεφονηπιακοί και παιδικοί σταθμοί πρέπει να υπάρχουν σε κάθε γειτονιά. Είναι σημαντικό να υπάρχει διατροφή μέσα στους παιδικούς σταθμούς, ώστε να απαλλαχτεί από αυτό το βάρος η εργαζόμενη μητέρα που πρέπει να ζήσει και αυτή, να έχει χρόνο να διεκδικήσει τα δικαιώματά της και να πραγματοποιήσει αυτά που θέλει.

Ελένη Τσαγανού,
βρεφονηπιόκομος στον Δήμο Ρέντη

ΠΡΩΤΟΜΑΓΙΑ 2021

Απεργία στις 6 Μάη

Στις 6 Μάη μας καλούν τα συνδικάτα σε απεργία, για τη φετινή πρωτομαγιά. Απεργούμε μαζικά και πλημυρίζουμε τους δρόμους σε όλες τις πόλεις. Δίνουμε μαζική εργατική απάντηση στην κυβέρνηση της δεξιάς και στέλνουμε μήνυμα αντίστασης και αγώνα, ότι όχι μόνο δεν θα περάσει καμία από τις επιθέσεις που προετοιμάζει ο Μητσοτάκης και οι υπουργοί του αλλά αντίθετα το εργατικό κίνημα θα τους ανατρέψει.

Έχουμε απέναντί μας μια κυβέρνηση που η εγκληματική της διαχείριση για την πανδημία έχει αφήσει μέχρι τώρα πάνω από 9000 νεκρούς από κορονοϊό και πολλές ακόμη χιλιάδες από άλλες ασθένειες που δεν μπόρεσαν να βρουν την Υγεία τους στο διαλυμένο ΕΣΥ. Μια κυβέρνηση ου ένα χρόνο τώρα δεν έχει κάνει καμία πρόσληψη μόνιμου προσωπικού στα νοσοκομεία. Που δεν έχει προχωρήσει στην επίταξη των ιδιωτικών κλινικών με αποτέλεσμα να πεθαίνουν ασθενείς εκτός ΜΕΘ καθημερινά.

Που ένα χρόνο μετά ανοίγει τα σχολεία χωρίς να έχει πάρει κανένα μέτρο για 15 μαθητές στις τάξεις για να γίνεται με ασφάλεια το μάθημα. Μια κυβέρνηση που ένα χρόνο μετά δεν έχει αυξήσει τα δρομολόγια και τον στόλο των ΜΜΜ για να μην συνωστίζονται οι εργαζόμενοι καθημερινά. Που έχει αφήσει εκατοντάδες χιλιάδες εργαζόμενους χωρίς εισόδημα, ή στην καλύτερη των περιπτώσεων με 530 ευρώ, για να θρέψουν οι εργαζόμενοι τις οικογένειές τους. Που προχωρά στους δήμους, σε χιλιάδες απολύσεις συμβασιούχων, την ίδια ώρα που προσπαθεί να τα δώσει όλα στους ιδιώτες. Το μόνο που έχει δώσει απλόχερα στους εργάτες εδώ και ένα χρόνο, είναι φτώχεια, ανεργία, ανώφελη καραντίνα με πρόστιμα, πολύ αστυνομία και θάνατο.

Αντίθετα έχει δώσει δεκάδες εκατομμύρια στους πλούσιους φίλους της. Στις αεροπορικές εταιρίες, στους καναλάρχες των ΜΜΕ, στους μεγαλοενοδόχους, στους τραπεζίτες της τράπεζας Πειραιώς, σε κάθε αρπακτικό που μέσα στην πανδημία βλέπει τα κέρδη του να αυγατίζουν. Αυτή η κυβέρνηση έχει δώσει κάλυψη σε όλο το κύκλωμα των βιαστών σαν τον Λιγνάδη, έχει δώσει κάλυψη στα καθημερινά εγκλήματα που γίνονται σε βάρος των προσφύγων και των μεταναστών στα στρατόπεδα συγκέντρωσης.

Η κυβέρνηση για να στηρίξει ακόμη περισσότερο τα αφεντικά, φέρνει τις επόμενες βδομάδες νομοσχέδιο στη βουλή που καταργεί ουσιαστικά το 8ωρο, επιτρέποντας στην εργοδοσία να απασχολεί τους εργαζόμενους έως 10 ώρες καθημερινά χωρίς επιπλέον

αμοιβή. Και στο ίδιο νομοσχέδιο, προσπαθεί να τσακίσει το δικαίωμα στον συνδικαλισμό, το δικαίωμα στην απεργία, στη διεκδίκηση των δικαιωμάτων μας.

Δεν θα περάσουν

Οι εργαζόμενοι όλους τους τελευταίους μήνες δείξαμε τη δύναμη μας, τη διάθεσή μας να παλέψουμε και να νικήσουμε, παρά τις απαγορεύσεις και την πανδημία. Οι εργαζόμενοι στα νοσοκομεία βρέθηκαν δεκάδες στιγμές στην πρώτη γραμμή, στις πύλες των νοσοκομείων και στους δρόμους, διεκδικώντας ουσιαστικά μέτρα για την προστασία από την πανδημία. Οι εκπαιδευτικοί και οι φοιτητές ενάντια στις αντιδραστικές ρυθμίσεις της Κεραμέως για τα σχολεία και τα Πανεπιστήμια. Οι εργαζόμενοι στον Επισιτισμό και οι εργάτες της Τέχνης με μεγάλες κινητοποιήσεις κέρδισαν επιδόματα για πολλούς περισσότερους από όσους θα ήθελε η κυβέρνηση να δώσει. Οι εργαζόμενοι του Άγιου Σάββα έδειξαν το πώς παλεύουμε ενάντια στην προσπάθεια της κυβέρνησης να χτυπήσει τον συνδικαλισμό, απολύοντας τον πρόεδρο του σωματείου. Σε κάθε εργατικό χώρο μικρό ή μεγάλο οι εργαζόμενοι αντέδρασαν, συγκρούστηκαν με την εγκληματική πολιτική της κυβέρνησης.

Κουρελιάσαμε δεκάδες φορές τις απαγορεύσεις του Χρυσοχοϊδή, βγήκαμε χιλιάδες απεργοί στις 8 Μάρτη διαδηλώνοντας ενάντια στην κυβέρνηση και τους πλουσίους (εκ)βιαστές φίλους της, στο ελληνικό metoo. Διαδηλώσαμε μαζικά στις 20 Μάρτη ενάντια στον ρατσισμό της ΝΔ για αλληλεγγύη σε πρόσφυγες και μετανάστες. Δείξαμε μαζικά τη δύναμη του αντιφασιστικού κινήματος στις 7 Οκτώβρη στο εφετείο στη δίκη της Χρυσής Αυγής.

Από όλες αυτές οι μάχες, εργαζόμενοι και νεολαίοι θα βρεθούμε μαζικά στο δρόμο στις 6 Μάη, στην απεργία για την πρωτομαγιά που μας καλούν η ΑΔΕΔΥ, δεκάδες ομοσπονδίες, εργατικά κέντρα και συνδικάτα. Προσπερνάμε την κυβέρνηση που ορίζει την αργία της Πρωτομαγιάς στις 4 Μάη και την ηγεσία της ΓΣΕΕ που της κάνει τις πλάτες και απεργούμε μαζικά στις 6 Μάη. Να ενώσουμε όλοι μαζί τα ρυάκια της αντίστασης με ένα μαζικό ορμητικό ποτάμι που δεν θα τους αφήσει καν τα περιθώρια να καταθέσουν το νόμο έκτρωμα που ετοιμάζει ο Χατζηδάκης αλλά πολύ περισσότερο, θα παρασύρει την κυβέρνηση του Μητσοτάκη και θα την στείλει εκεί που έχουμε στείλει όλες τις κυβερνήσεις της δεξιάς τις τελευταίες δεκαετίες, στα σκουπίδια.

**Συντονισμός
Εργατικής Αντίστασης**

Με μεγάλη συμμετοχή πραγματοποιήθηκε η Γενική Συνέλευση του Σωματείου Ελλήνων Ηθοποιών την Κυριακή 11/4 το μεσημέρι στο “Σχολείον” του Εθνικού Θεάτρου στον Πειραιά. Σύμφωνα με τον γραμματέα του ΣΕΗ, στο σωματείο από τα μέσα Γενάρη, δηλαδή την περίοδο των καταγγελιών και του ελληνικού #metoo, εγγράφηκαν 200 νέα μέλη.

Το θέμα της σεξουαλικής βίας και των σεξιστικών παρενοχλήσεων άνοιξε πρώτο στη συνέλευση. Με 332 υπέρ, 9 κατά και 3 λευκά, η συνέλευση αποφάσισε την οριστική διαγραφή δια βίου για τον Δ. Λιγνάδη.

Ανάμεσα στις πολλές τοποθετήσεις που ακολούθησαν γύρω από το θέμα των παρενοχλήσεων και κακοποιήσεων ηθοποιών κεντρική ήταν η σύνδεση με τα εργασιακά δικαιώματα, τις συλλογικές συμβάσεις και τη λειτουργία του σωματείου και όπως ειπώθηκε “δεν είμαστε πλέον μονάδες να μας εκφοβίζουν”.

“Δεν περιμένουμε αυτοί που δημιουργούν το πρόβλημα, να μας το λύσουν, γι’ αυτό ο Κώδικας Δεοντολογίας δεν μπορεί να έρθει από την κυβέρνηση, αλλά από το σωματείο, και να είναι κομμάτι της Συλλογικής Σύμβασης Εργασίας”, τόνισε ο **Αλέξανδρος Μαρτζούκος**, ηθοποιός, μέλος της Ανατρεπτικής Συσπείρωσης Ηθοποιών. “Ο Πολιτισμός ξέρουμε ότι λειτουργεί με βάση το κέρδος, με τους διαπλεκόμενους κι όχι με αξιοκρατία, και το σωματείο που έχει πλεόν μεγαλώσει τόσο, θα πρέπει να ρυθμίσει αυτή την κατάσταση. Θα έπρεπε να υπάρχουν δημόσιες και δωρεάν σχολές και όχι ιδιωτικές, για όλους τους σπουδαστές, που με το τέλος της σχολής αυτομάτως να μπορούν να μπουν στην εργασία, δεν χρειάζονται παραπάνω κόσκινα. Επί-

ΕΡΓΑΤΕΣ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ

Εμπρός για καταλήψεις

σης, το σωματείο μπορεί να έχει εκπρόσωπο στις οντισιόν και στους θιάσους για να εξασφαλίζει τα δικαιώματά μας και να βοηθάει τους συναδέλφους να οργανώνονται”.

Πρόβλημα ήταν ότι η συνέλευση δεν πρόλαβε να συζητήσει και να αποφασίσει για τα υπόλοιπα θέματα, όπως για τις συλλογικές συμβάσεις και τις δράσεις στη συνέχεια και αναμένεται νέα συνέλευση πριν το Πάσχα. Η **Ανατρεπτική Συσπείρωση Ηθοποιών** στο κείμενο που μοίραζε στην είσοδο της συνέλευσης πρότεινε, ανάμεσα σε άλλα, τη διεκδίκηση Συλλογικής Σύμβασης με αυξήσεις, όχι με αμοιβές δύο ταχυτήτων στα μεγάλα θέατρα και την επιδότηση των μικρών σκηνών.

Για το Πρόγραμμα Δράσης γράφει ότι: “Προφανώς θα χρειαστεί επόμενο μεγάλο μαζικό συλλαλητήριο όλων των καλλιτεχνών μέσα στον Απρίλιο για να ξαναβάλουμε την απαίτησή μας στο τραπέζι. Όμως δεν είναι αρκετό αυτό. Μπορούμε να πάρουμε έμπνευση από αυτό που γίνεται στη Γαλλία με τις καταλήψεις των θεάτρων ή αυτό που γίνεται αυτές τις μέρες στα πανεπιστήμια εδώ με καθηγητές και μαθητές να σπάνε το κλείσιμο των Πανεπιστημίων οργανώνοντας αντιμαθήματα.

Προτείνουμε με ευθύνη του ΣΕΗ, της ΠΟΘΑ και των υπολοί-

πων σωματείων, να προχωρήσουμε σε καταλήψεις Θεάτρων όχι συμβολικά αλλά ουσιαστικά. Υπάρχουν πολλοί θιάσοι που έχουν έτοιμα έργα και θα μπορούσαν άμεσα να τα παίξουν (με όλα τα μέτρα προστασίας), δωρεάν σε κοινό. Έτσι σπάμε στην πράξη, την παραλογή απόφαση της κυβέρνησης να κρατάει κλειστό τον πολιτισμό και ανοίγουμε τον δρόμο. Προφανώς θα ξεκινήσουμε από κρατικά θέατρα και σκηνές αλλά αυτό πραγματικά μπορεί να απλωθεί”.

Μεγάλη πανκαλλιτεχνική κινητοποίηση οργανώνει η ΠΟΘΑ, το ΣΕΗ και άλλα καλλιτεχνικά σωματεία την Πέμπτη 15/4 στις 11πμ στο ΥΠΠΟΑ, με πορεία στο Υπουργείο Υγείας και από εκεί στο Υπουργείο Εργασίας. Απαιτούν άνοιγμα του Πολιτισμού ταυτόχρονα με τον επισιτισμό και τον Τουρισμό, ανακοίνωση ημερομηνίας επανέναρξης για να υπάρξει προετοιμασία και διατήρηση της οικονομικής ενίσχυσης στους καλλιτέχνες για όσο διαρκούν οι επιπτώσεις της πανδημίας.

REX

Η κατάληψη που γίνεται στο Ρεξ από την κίνηση εργαζομένων στις τέχνες-Ρωγή είναι κάτι που μπορούν να κάνουν σε ακόμα μεγαλύτερο βαθμό και έκταση τα ίδια τα συνδικάτα των καλλιτεχνών, πιέζοντας ότι οι χώροι του Πολιτισμού θα ανοίξουν με τους όρους των εργαζομένων και όχι της κυβέρνησης και των μεγαλοπαραγωγών. Το Σάββατο το απόγευμα η συζήτηση για την δημόσια Υγεία που έγινε στο Ρεξ είχε μεγάλο ενδιαφέρον. Αυτό φάνηκε και από το πόσο καθηλωμένος ήταν ο κόσμος που παρακολουθούσε, πάνω από 100 άτομα.

Τη συζήτηση άνοιξε η **Αργυρή Ερωτοκρίτου**, γιατρός στο Γεννηματάς, που έβαλε το συνολικότερο πλαίσιο του τι συμβαίνει στα νοσοκομεία και πώς αυτό επηρεάζει την καθημερινότητα όλων, ντόπιων και μεταναστών, πέρα από τους υγειονομικούς και το ίδιο επηρεάζουν όλους οι αγώνες στα

νοσοκομεία. Στη συνέχεια μίλησε ο **Κώστας Καταραχιάς**, πρόεδρος του συλλόγου εργαζομένων του νοσοκομείου Άγιος Σάββας, που, με αφορμή και την απόλυσή του, κέντρεσε στην επίθεση της κυβέρνησης στον συνδικαλισμό παράλληλα με την επίθεση σε όλη την εργατική τάξη και εξήγησε γιατί με την μετατροπή όλων των νοσοκομείων σε covid η υγειονομική κρίση γίνεται ακόμα μεγαλύτερη.

Η **Φιλιά Φραγκάκου**, εργαζόμενη στην Καθαριότητα στον Άγιο Σάββα, περιέγραψε τι σημαίνει συνδικαλισμός με τα τρομερά παραδείγματα του σωματείου του Άγιου Σάββα, που εξηγούν γιατί η κυβέρνηση τρέχει να διώξει τον πρόεδρό του. Στη συνέχεια μίλησαν ο **Θωμάς Παππάς**, τεχνολόγος ιατρικών εργαστηρίων, μέλος σωματείου εργαζομένων ΓΝΑ Αλεξάνδρα, ο **Θεόδωρος Μεγαλοοικονόμου**, ψυχίατρος και η **Δώρα Κουτσανέλλου**, ψυχολόγος.

12/4, Συγκέντρωση στην Ερμού. Φωτό: Τάσος Αναστασιάδης

Νίκη στις καθαρίστριες

Δεν σταματούν τον αγώνα για επαναπρόσληψη και μονιμοποίηση οι απολυμένες καθαρίστριες του Υπουργείου Οικονομικών. Αντίθετα συνεχίζουν πιο οργισμένες και αποφασισμένες, με καθημερινές συγκεντρώσεις διαμαρτυρίας έξω από το υπουργείο στην οδό Νίκης. Νέα συγκέντρωση συμπαραστάσης πραγματοποιήθηκε τη Δευτέρα 12/4 το απόγευμα με συμμετοχή συνδικαλιστών που προσκόμισαν νέα ψηφίσματα σωματείων γύρω από την καμπάνια συμπαραστάσης που έχει ξεκινήσει ο Συντονισμός Εργατικής Αντίστασης. Την Πέμπτη στις 9πμ θα βρίσκονται με συγκέντρωση διαμαρτυρίας στα δικαστήρια στην Ευελπίδων για να κερδίσουν ασφαλιστικά μέτρα.

“Η συμπαραστήση στον αγώνα σας νομίζω ότι πρέπει να ανοιχτεί ευρύτερα στην κοινωνία. Συνεχίζουμε την καμπάνια με τα ψηφίσματα συμπαραστάσης”, είπε ο Τάσος Αναστασιάδης από τον Συντονισμό Εργατικής Αντίστασης όταν πήρε τον λόγο στη συγκέντρωση. “Την Πέμπτη στα δικαστήρια θα είμαστε δίπλα σας στον αγώνα που δίνετε. Όμως για να μιλήσω ειλικρινά δεν είμαι πολύ αισιόδοξος για

το αποτέλεσμα. Πριν από μια βδομάδα, ο Κ. Καταραχιάς έκανε αίτηση προσωρινής διαταγής για να μην απολυθεί μέχρι τις 25 του Μάη που θα εκδικαστούν τα ασφαλιστικά του μέτρα και το δικαστήριο το απέρριψε. Είναι σαν να λένε ότι δεν πειράζει που εν μέσω πανδημίας θα λείψει ενάμιση μήνα ένας ακτινολόγος με ειδικευση στον υπέρηχο των καρκινοπαθών. Αυτή είναι η αντιμετώπιση των υπουργείων και της κυβέρνησης. Αν κερδίσουμε το δικαστήριο, θα γιορτάσουμε. Αν όχι, θα πρέπει να συνεχιστεί ο αγώνας και να οργανώσουμε μια μεγάλη συγκέντρωση συμπαραστάσης με τα δεκάδες σωματεία που στηρίζουν τον αγώνα σας, ακόμα και με ζωντανή μουσική”. Με πολύ ένθερμα χειροκροτήματα οι συγκεντρωμένες έδειξαν ότι αποδέχονται την πρόταση με ενθουσιασμό.

Στη συνέχεια μαζί με το πανό τους διαδήλωσαν στην Ερμού και στο Μοναστηράκι φωνάζοντας το σύνθημα “Σταϊκούρα, με μας τα βρήκες σκούρα. Δεν υποχωρούμε, αν δεν δικαιωθούμε”, ξεσηκώνοντας τον κόσμο που περπατούσε στο δρόμο. Διαδήλωση στην Ερμού από τις καθαρίστριες οργανώνεται και την Τετάρτη 14/4 στις 12 το μεσημέρι.

10/4, Εκδήλωση για την Υγεία στο κατειλημμένο φουαγιέ του REX. Φωτό: Αργυρή Ερωτοκρίτου

ΕΠΙΣΙΤΙΣΜΟΣ-ΤΟΥΡΙΣΜΟΣ Στους δρόμους 20 Απρίλη

Την Τρίτη 20 Απρίλη είναι ο επόμενος σταθμός των κινητοποιήσεων που οργανώνουν οι εργαζόμενοι στον Επισιτισμό-Τουρισμό. Για να επιστρέψουν στη δουλειά με όλες τις θέσεις εργασίας και τα δικαιώματα εξασφαλισμένα, με συνθήκες υγείας και ασφάλειας, με εφαρμογή των συλλογικών συμβάσεων και όχι με ψίχουλα για μισθό και ωράρια λάστιχο. Την κινητοποίηση καλεί η Πανελλήνια Ομοσπονδία Εργαζομένων στον Επισιτισμό-Τουρισμό (ΠΟΕΕΤ) στην Αθήνα στις 11πμ στην πλατεία Κλαυθμώνος και κατά τόπους συγκεντρώσεις στην Περιφέρεια.

Η αντικαπιταλιστική κίνηση στον Επισιτισμό-Τουρισμό “Καμαριέρα” βάζει την πρότασή της πανελλαδικής 24ωρης απεργίας για εκείνη τη μέρα για να μπορεί πραγματικά να συμμετάσχει όλος ο κλάδος -και όσοι δεν είναι σε αναστολή, αλλά και για να φανεί ακόμα περισσότερο η δύναμη των εργαζόμενων και να μπει η πίεση στα αφεντικά και την κυβέρνηση με την παράλυση της παραγωγής ή

της διανομής λόγω απεργίας.

Όπως σημειώνει η Καμαριέρα: “Την ώρα που δεν υπάρχει ούτε ένας μάγειρας που δουλεύει αυτή τη στιγμή που να έχει κάνει το εμβόλιο, μας ανακοινώνουν ότι ο τουρισμός θα πάει καλά αρκεί να μην έχουμε απαιτήσεις. Γι’ αυτό ο Χατζηδάκης ως νέος υπουργός εργασίας ετοιμάζει νέο όργιο αντεργατικών επιθέσεων. Ετοιμάζει το ξεχείλωμα των γνωστών και ανεπίτρεπτων υπερωριών μας και σχεδιάζει μια άνευ προηγουμένου επίθεση στο συνδικαλισμό.

Είναι πρόκληση αυτοί που δε δίνουν δεκάρα τσακιστή για τη δημόσια υγεία και αφήνουν στους ιδιώτες όλη την άνεση να κερδοσκοπούν να διεκδικούν ότι θα ορίσουν το πότε και πώς ανοίγει η οικονομία γενικά. Από τον εμβολιασμό όλων των εργαζομένων στον επισιτισμό και τον τουρισμό που, σύμφωνα ακόμη και με το τι έλεγε η κυβέρνηση το Δεκέμβρη, θα είχε γίνει ήδη, φτάσαμε στο “κάντε ένα τεστ τη βδομάδα από τις αρχές Απρί-

λη”. Να βγούμε δηλαδή για δουλειά με ένα σύστημα Υγείας που κολλάς κορονοϊό τη Δευτέρα και δουλεύεις μια βδομάδα μέχρι το επόμενο τεστ!”.

Προηγήθηκαν οι κινητοποιήσεις στις 9 Απρίλη με καλέσματα των τοπικών σωματείων Επισιτισμού-Τουρισμού σε Αθήνα, Θεσσαλονίκη, Γιάννενα, Πάτρα και Χάνια. Στην Αθήνα η συγκέντρωση ξεκίνησε από τη Δ. Αρεοπαγίτου, βάδισε την Αμαλίας και κατέληξε στο Υπουργείο Τουρισμού στο Σύνταγμα. Με πανό συμμετείχε το Συνδικάτο Επισιτισμού Τουρισμού Ν. Αττικής, τα σωματεία εργαζομένων των ξενοδοχείων Ζαφόλια και Stanley, η αντικαπιταλιστική κίνηση στον Επισιτισμό-Τουρισμό “Καμαριέρα”, η Αγωνιστική Παρέμβαση και η Λάντζα. Στη μικροφωνική που είχε στηθεί έξω από το υπουργείο τον λόγο πήραν πολλοί συνδικαλιστές από σωματεία του κλάδου.

Το παρών στις πορείες του κλάδου δίνει σε μόνιμη βάση και η ομάδα δράσης των διπλω-

ματούχων ξεναγών. “Είμαστε τρεις χιλιάδες περίπου εργαζόμενοι, αλλά μάθαμε πρόσφατα ότι επιδότηση, και μόλις για έξι μήνες και χωρίς ένσημα, πήραν μόνο οι 594”, είπε η Άντζελα Μανιάτη, ξεναγός. “Πέρσι άνοιξε ο τουρισμός, υποτίθεται για να δουλέψει ο κόσμος, αλλά εμείς δεν δουλέψαμε καθόλου. Όλες οι πολιτικές αποφάσεις ήταν αποτρεπτικές για ξεναγήσεις. Σκοπός τους είναι η ενίσχυση των μεγάλων tour operators και όχι των εργαζόμενων. Μιλάνε για υγειονομικά πρωτόκολλα και επανένταξη στη δουλειά με ασφαλείς όρους. Μόνο οι τουρίστες όμως θα είναι εμβολιασμένοι, εμείς δεν προλαβαίνουμε. Τέλος, γίνονται παράτυπες ξεναγήσεις που ευνοούν τους εργοδότες μας για να μας πιέσουν να δεχτούμε μειώσεις στο μεροκάματο και χειρότερους όρους δουλειάς. Ζητάμε όλες και όλοι να είμαστε στον δρόμο ενάντια στα μέτρα που παίρνουν για να καταστείλουν τον κόσμο που παλεύει”.

M.N.

ΨΥΧΙΚΗ ΥΓΕΙΑ

Ανοίγουν πόρτα για ιδιωτικοποιήσεις

Σε μια περίοδο ακραίας ψυχικής επιβάρυνσης, φτωχοποίησης και κοινωνικής ευαλωτότητας παρατηρούμε να ξετυλίγεται ταυτόχρονα ένα πολιτικό σχέδιο -αναφορικά με τις υπηρεσίες ψυχικής υγείας- που στον πυρήνα του ακμάζει η καταστροφή, η αρρώστια και το κέρδος.

Οι πρόσφατες κλινικές μελέτες δείχνουν παγκόσμια αύξηση των αποπειρών αυτοκτονίας σε παιδιά και εφήβους καθώς και αυξημένα ποσοστά ενδοοικογενειακής βίας. Στην Ελλάδα το ποσοστό της κλινικής κατάθλιψης αγγίζει το 13%, ενώ στα λύμματα της Ψυττάλειας έχει βρεθεί τετραπλασιασμός των ιχνοστοιχείων από ψυχοτρόπα και αυξημένη λήψη ψυχιατρικών φαρμάκων.

Η απουσία πρωτοβάθμιας και κοινωνικής ψυχοκοινωνικής υποστήριξης, σε συνδυασμό με τα ασφυκτικά, παρατεταμένα lockdown και τις οικονομικές επιπτώσεις αυτών, οδηγούν τους ανθρώπους σε μια ψυχοκοινωνική κατάρρευση με ταξικό πρόσημο. Από το 2019 μέχρι σήμερα έχουμε μια σειρά εγκυκλίων και υπουργικών αποφάσεων που περιγράφουν τις γενναιοδωρες χρηματοδοτήσεις και την ευνοϊκή διαμόρφωση του νομικού πλαισίου των Μη Κυβερνητικών Οργανώσεων (που κάθε άλλο παρά μη κυβερνητικές είναι, εφόσον εξαρτώνται πλήρως από κρατικές επιχορηγήσεις), την επαναφορά της δυνατότητας ακούσιας νοσηλείας, κατόπιν εισαγγελικής παραγγελίας σε ιδιωτικές κλινικές, ενώ ταυτόχρονα στις δημόσιες δομές Ψυχικής Υγείας υπάρχουν χι-

λιάδες οργανικές θέσεις κενές, κλείνουν τη μοναδική ψυχιατρική κλινική της Δυτικής Μακεδονίας και τέλος καταργούν τον πιο επιτυχημένο και διεθνώς αναγνωρισμένο φορέα απεξάρτησης στην Ελλάδα, το ΚΕΘΕΑ.

Non stop επίθεση

Πρόκειται για μια non stop επίθεση στην ψυχική υγεία, η οποία αντιμετωπίζεται ως η βασιλική οδός προς την εμπορευματοποίηση του Εθνικού Συστήματος Υγείας. Μετά την κατάργηση του αυτοδιοίκητου του ΚΕΘΕΑ -με Πράξη Νομοθετικού Περιεχομένου- την αντικατάσταση του άμισθου και εκλεγμένου από το σύνολο το μελών (χρηστών, οικογενειών, εργαζόμενων) Διοικητικού Συμβουλίου, με ένα κομματικά διορισμένο συμβούλιο «έμπιστων» προσώπων προχωρούν στον κατακερματισμό του θεραπευτικού του χαρακτήρα, εξαφανίζοντας τις θεραπευτικές κοινότητες, συρρικνώνοντας τα επιστημονικά του προγράμματα κ.ο.κ

Είναι ηλίου φαεινότερον πως οι «άριστοι», οι οποίοι προβαίνουν σε αυτές τις αποφάσεις αδυνατούν να κατανοήσουν την κομβική σημασία των δημοκρατικών διαδικασιών ενός φορέα απεξάρτησης, ως κομμάτι της θεραπευτικής σχέσης και της ψυχικής επένδυσης των μελών του, καθώς στερούνται ακόμη και το στοιχειώδες επιστημονικό υπόβαθρο. Το σημαντικότερο όμως πίσω από αυτή την έλλειψη είναι η θεσμική στιγματοποίηση των ληπτών και η αντιμετώπιση των υπηρεσιών Υγείας ως εμπόρευμα! Καθότι εάν, όπως όλα τα στοιχεία

δείχνουν, έχουμε μια σημαντική αύξουσα πορεία των ληπτών υπηρεσιών ψυχικής Υγείας και ταυτόχρονα μια υποβάθμιση ή κατάργηση των δημόσιων και δωρεάν δομών, τότε πέραν από λήπτες υπηρεσιών υγείας δημιουργούνται πελάτες χωρίς διέξοδο! Πελάτες για τις ιδιωτικές επιχειρήσεις που απολαμβάνουν διαχρονικά χρηματοδοτήσεις από το Υπουργείο Υγείας, υποκαθιστώντας δημόσιες δομές, και πελάτες των ιδιωτικών ψυχιατρικών κλινικών που «συμπτωματικά» φέτος νομιμοποιούνται να ασκήσουν υπηρεσίες εφημερευόντων δημοσίων ψυχιατρικών νοσοκομείων.

Η κατάργηση του ΚΕΘΕΑ και της Ψυχιατρικής Κλινικής του Νοσοκομείου Κοζάνης όπως και η ΜΚΟποίηση της ψυχικής υγείας, οδηγεί αναπόφευκτα σε ένα διπτό πλήγμα. Οι φτωχοί άνθρωποι δεν θα έχουν πρόσβαση και η επιστημονική πλαισίωση για όσους καταφέρουν να λάβουν υπηρεσίες, θα είναι σημαντικά εξαρτημένη από το κέρδος. Αυτή η πολιτική είναι καταστροφική και οι επαγγελματίες ψυχικής υγείας χρειάζεται να προασπιστούμε τις δημόσιες και δωρεάν υπηρεσίες, προάγοντας τα δικαιώματα των ασθενών μας και της κοινωνίας συνολικά. Η εργώτερη που απευθύνουμε στον Υπουργό Υγείας, ο οποίος προχωρά σε τέτοιου είδους πραξικοπηματικές περικοπές, είναι να μας απαντήσει, που δόθηκαν τα 58 εκατομμύρια ευρώ του κρατικού προϋπολογισμού για την Ψυχική Υγεία;

Μαρία Μπολοβίνα,

κλινική κοινωνική λειτουργός

Κυβερνητικό έγκλημα στον Ερυθρό

Για το «έγκλημα στον Ερυθρό» ένας είναι ο πραγματικός υπεύθυνος: η κυβέρνηση της ΝΔ. Αυτό τονίζει το Συντονιστικό Νοσοκομείων στην ανακοίνωσή του για τον θάνατο του 76χρονου ασθενή με covid που βρισκόταν διασωληνωμένος εκτός ΜΕΘ στον Ερυθρό.

«Εξοργισμένοι παρακολουθούμε τα αστυνομικά ρεπορτάζ και τις τοποθετήσεις κυβερνητικών στελεχών για τον θάνατο του 76χρονου στον Ερυθρό», αναφέρει. «Ο ασθενής αυτός κατέληξε λίγο μετά αφού βρέθηκε από τους εφημερεύοντες γιατρούς με την μηχανική του υποστήριξη αποσυνδεδεμένη. Ο ασθενής που διασωληνώθηκε λόγω covid19 ήταν ΕΚΤΟΣ ΜΕΘ!

Το συμβάν αυτό έγινε μάλιστα λίγα 24ωρα μετά την θρασύτατη και προκλητική δήλωση Μητσοτάκη ότι “όποιος χρειάζεται κλίνη ΜΕΘ την έχει”. Και αντί να τρέχουν να κρυφτούν ο Κικίλιας, ο Κοντοζαμανής και μαζί τους ο Μητσοτάκης, βλέπουμε να ενορχηστρώνουν μια ύπουλη μεθόδευση που ασχολείται με την αλβανική καταγωγή του φερόμενου ως δράστη ΜΗ διασωληνωμένου “γείτονα” του θανόντα, με την ψυχιατρική του κατάσταση, τον “πρότερο εγκληματικό του βίο”. Βλέπουμε και μαθαίνουμε ότι η διοίκηση του Ερυθρού ρωτάει τους γιατρούς αν τήρησαν τα υγειονομικά πρωτόκολλα, αν δηλαδή τους “ξέφυγε” κάτι στο ιστορικό του “γείτονα” πετώντας το μπαλάκι σε αυτούς για άλλη μια φορά και ζητώντας από αυτούς σε άθλιες συνθήκες να γίνονται και ντετέκτιβ, ή ακόμα χειρότερα μπάτσος.

Είμαστε εξοργισμένοι και αηδιασμένοι. Ρατσιστικά και αντεπιστημονικά, επίμονα και ανεύθυνα, με την εγκληματική τους ελαφρότητα, οι πραγματικοί υπεύθυνοι του θανάτου του 76χρονου, δηλαδή οι κυβερνώντες, χρησιμοποιούν τα “σαΐνια” της ΕΛΑΣ και τα κανάλια τους για να μας αποπροσανατολίσουν...

Κύριοι και κυρίες της κυβέρνησης πρέπει να φύγετε τώρα! ... γιατί τολμάτε ακόμα και τώρα που χάσατε τελείως την μπάλα να κατηγορείτε τους ασθενείς μας, τους συναδέλφους μας γιατρούς και νοσηλευτές, τον κόσμο γενικότερα ότι εμείς φταίμε για όλα και καθόλου εσείς. Πρέπει να φύγετε γιατί μπροστά στον μαζικό θάνατο που έχετε προκαλέσει κουνάτε το δάχτυλο σε ασθενείς και υγειονομικούς.

Πρέπει να φύγετε γιατί δεν επιτασσετε τον ιδιωτικό τομέα, δεν κάνετε τις αναγκαίες μαζικές προσλήψεις, γιατί απολυτε επικουρικούς γιατρούς που σας αντιμιλάνε και διεκδικούν τα αυτονόητα. Πρέπει να φύγετε γιατί είστε ψεύτες, υποκριτές και Φαρισαίοι, παιδιά της βρώμικης τάξης σας που αν μπορούσατε θα μας παίρνατε και τα πόμολα φεύγοντας».

Α.Β.

Στο δρόμο για την Πανυγειονομική απεργία 22 Απρίλη

Επίταξη των ιδιωτικών κλινικών Μονιμοποίηση των συμβασιούχων – μαζικές προσλήψεις Η απόλυση του Κώστα Καταραχιά δεν θα περάσει – Κάτω τα χέρια από τα συνδικάτα

ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ	Καταραχιάς στην ανοιχτή συνέλευση για το λόφο του Στρέφη
ΚΥΡΙΑΚΗ 18/4 συγκέντρωση-συζήτηση πάρκο Βουτιέ 6μμ Ομιλητές: Κώστας Καταραχιάς, πρόεδρος συλλόγου εργαζομένων Αγ.Σάββα, Αργυρή Ερωτοκρίτου, Δ.Σ. σωματείου εργαζομένων Γεννηματάς	
ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ	Καταραχιάς στην ανοιχτή συνέλευση για το λόφο του Στρέφη
ΣΑΒΒΑΤΟ 17/4 12μ εξόρμηση πεζόδρομος Περιστερίου	ΚΕΡΑΤΣΙΝΙ
1μμ θα χαιρετίσουν: Κώστας Καταραχιάς, πρόεδρος συλλόγου εργαζομένων Αγ.Σάββα, Κώστας Πολύδωρος, Δ.Σ. σωματείου εργαζομένων ιδιωτικών κλινικών Αθήνας	ΚΥΡΙΑΚΗ 18/4 12μ, περιοδεία και συγκέντρωση στο πάρκο Λι-πασμάτων με τον Κώστα Καταραχιά (είσοδος Υδατόπυργος)
ΕΞΑΡΧΕΑ	ΖΩΓΡΑΦΟΥ – ΙΛΙΣΙΑ
ΣΑΒΒΑΤΟ 17/4 3μμ θα χαιρετίσει ο Κώστας	ΣΑΒΒΑΤΟ 17/4 στις 11πμ Συγκέντρωση – πικετοφορία πλατεία Γαρδένια - Παπάγου
	ΒΡΗΛΗΣΙΑ
	ΣΑΒΒΑΤΟ 17/4 12μ, πικετοφορία Πλατεία Αναλήψεως
	ΝΕΑ ΙΩΝΙΑ
	ΣΑΒΒΑΤΟ 17/4 12μ πικετοφορία Κέντρο Νεότητας, Λεωφόρο Ηρακλείου

Κίνηση «Σπρίτζε των εργάτες της υγείας»

--

Εξορμήσεις του Συντονιστικού των Νοσοκομείων για την 22 Απριίλη με τον Καταραχιά

Τέταρτη 14/4	θεάτρο
8πμ Έλενα Βενιζέλου 10.30πμ Σπηλιοπούλειο	1μμ Αγία Όλγα, Συγκρότηση επιτροπής αγώνα, στο Κυλικείο
12.30μμ Αλεξάνδρα	Τρίτη 20/4
Πέμπτη 15/4	11πμ εξόρμηση στο Αγία Σοφία
8.30πμ Ερυθρός	1μμ Αγλαΐα Κυριακού, Συγκρότηση επιτροπής αγώνα, στο προαύλιο
Παρασκευή 16/4	Τεταρτη 21/4
8πμ εξόρμηση στο Αττικό	8πμ Ευαγγελισμός, εξόρμηση
12μσεο Γενική Συνέλευση στον Άγιο Σάββα, στο προαύλιο	12 μες Σωτηρία, εξόρμηση
Δευτέρα 19/4	2μμ Ανδρέας Συγγρός, εξόρμηση
11πμ Κρατικό Νίκαιας, Συγκρότηση επιτροπής αγώνα, στο αμφι-	

Μαζικές και οργισμένες ήταν οι κινητοποιήσεις στις πύλες των νοσοκομείων την Τετάρτη 7 Απρίλη. Απέναντι στην εγκληματική κυβερνητική διαχείριση της πανδημίας, οι υγειονομικοί και οι συμπαραστάτες τους έστειλαν ξανά δυνατά το μήνυμα ότι δεν θα σταματήσουν μέχρι να την ανατρέψουν.

Τίποτα δεν μπορεί πια να κρύψει την εικόνα ενός ΕΣΥ που έχει καταρρεύσει, με γεμάτες ΜΕΘ και κλίνες, με διασωληνωμένους ασθενείς σε απλούς θαλάμους, με εκατοντάδες εισαγωγές και δεκάδες θανάτους καθημερινά. Εν μέσω του τρίτου και πιο σκληρού κύματος της πανδημίας, η κυβέρνηση συνεχίζει προκλητικά να αρνείται την ενίσχυση των δημόσιων νοσοκομείων σπέρνοντας το θάνατο. Ενώ ταυτόχρονα επιτίθεται στους εργαζόμενους και τα συνδικάτα τους που παλεύουν για προσλήψεις, χρηματοδότηση, επίταξη της ιδιωτικής υγείας. Η απόλυση του προέδρου του Συλλόγου Εργαζόμενων στον Άγιο Σάββα, Κώστα Καταραχιά, ήταν η πιο κραυγαλέα πράξη αυτής της δολοφονικής πολιτικής.

Η 7 Απρίλη ήταν η συνέχεια όλων των σκληρών αγώνων που έχουν δώσει ένα χρόνο τώρα οι υγειονομικοί, μετά και από τον ξεσηκωμό τους πέροι τέτοια μέρα όταν έσπασαν το σιωπητήριο που προσπαθούσε να επιβάλει η κυβέρνηση σε όλη την εργατική τάξη. Η σύγκρουση κλιμακώνεται με τη νέα απεργία της ΠΟΕΔΗΝ στις 22 Απρίλη. Η Ομοσπονδία καλεί απεργιακή συγκέντρωση στις 9πμ στην πλατεία Μαβίλη και πορεία στο υπουργείο Υγείας.

Αθήνα

Η μάχη για την επαναπρόσληψη του Κώστα Καταραχιά, βρέθηκε στο κέντρο της συγκέντρωσης στον **Άγιο Σάββα**. Δεκάδες εργαζόμενοι και εργαζόμενες του νοσοκομείου βγήκαν στην πύλη φορώντας το αυτοκόλλητο του **Συντονιστικού Νοσοκομείων** με το σύνθημα «Η απόλυση του Κ.Καταραχιά δεν θα περάσει – Κάτω τα χέρια από τα συνδικάτα μας». Στο πλευρό τους βρέθηκαν η Κίνηση «Support Health Workers», η Ομάδα Γυναικών 7ου Διαμερίσματος Αθήνας, το αντικαπιταλιστικό δίκτυο σε τουρισμό-επιταισμό «Καμαριέρα», το Δίκτυο Ελεύθερων Φαντάρων Σπάρτακος, η Εργατική Αλληλεγγύη, η Ταξική Αντεπίθεση. Το παρόν έδωκε και ο βουλευτής του ΣΥ-ΡΙΖΑ **Ανδρέας Ξανθός**, σε ερώτηση του οποίου στη Βουλή για την απόλυση Καταραχιά είχε απαντήσει δυο μέρες νωρίτερα ο υφυπουργός Υγείας **Κοντοζαμάνης** με προκλητικά ψέματα.

Μέλη του Συλλόγου και συμπαραστάτες πήραν το λόγο για να εκφράσουν την οργή τους για την επίθεση της κυβέρνησης στο συνδικαλισμό στο χώρο τους. Η κινητοποίηση ολοκληρώθηκε με διαδήλωση που έφτασε στο νοσοκομείο Ελπίς και ύστερα κατευθύνθηκε στα Εξωτερικά Ιατρεία του Αγίου Σάββα, όπου μοιράστηκε ενημερωτικό υλικό στους ασθενείς. Όλες και όλοι ανανέωσαν το ραντεβού τους στις 22 Απρίλη.

7/4, Στην πύλη του ΓΝΑ Γεννηματάς. Φωτό: Μαρία Χαρχαρίδου

Νοσοκομεία - Αγώνας! Για να σώσουμε ζωές

Από τις Πύλες στην Απεργία

«Η κατάσταση στο **ΓΝΑ Γεννηματάς** έχει ξεφύγει όπως και σε όλο το ΕΣΥ», μας είπε ο **Χρίστος Αργύρης**, γιατρός στο νοσοκομείο. «Καθημερινά νέα τμήματα μετατρέπονται σε covid, τα κενά μπαλώνονται με μετακινήσεις εργαζόμενων, η διασωλήνωση εκτός ΜΕΘ είναι μόνιμη πρακτική. Το προσωπικό δεν επαρκεί, χρειάζομαστε πολύ νέο κόσμο τώρα. Απαιτούμε τη μονιμοποίηση όλων των συμβασιούχων και επικουρικών, η περίπωση του Καταραχιά έδειξε πόσο αναγκαία είναι. Όλα αυτά αναδείξαμε με την κινητοποίησή μας στις 7 Απρίλη. Μαζί με τους συμπαραστάτες μας από τη γειτονία, συγκεντρωθήκαμε στην πύλη και βαδίσαμε μέχρι τη Μεσογείων. Συνεχίζουμε στις 22 Απρίλη».

«Το Υπουργείο Υγείας έχει οδηγήσει το Γεννηματάς σε μια υπερλειπουργία που είναι επικίνδυνη - εγκληματική για τους ασθενείς και το προσωπικό», έγραψε η **Μαρία Χαρχαρίδου**, μέλος του ΔΣ του Σωματείου Εργαζόμενων σε γράμμα της στην Κίνηση «Support Health Workers». «Ειδικά για τις ΜΕΘ, πρέπει όλοι να καταλάβουν, ότι χωρίς επαρκές και εξειδικευμένο προσωπικό, χωρίς ειδικό εξοπλισμό, πολύ απλά δεν είναι ΜΕΘ. Απλά βαφτίζονται ΜΕΘ».

Κοινή συγκέντρωση στο Παλατάκι στο Χαϊδάρι οργάνωσαν τα Σωματεία στο **Αττικό**, το **Δαφνί** και το **Δρομοκάτειο**. «Η συμμετοχή των εργαζόμενων ήταν μεγάλη, όπως και των συμπαραστών/τριών», μας είπε η **Λίλιαν Μπουρτίτ**. «Ήταν εκεί πολύς κόσμος της γειτονιάς, όλη η αριστερά, σωματεία, η ένωση γονέων, συνταξιούχοι, η ΑΝΤΑΡΣΥΑ, η Αριστερή Κίνηση Περιστερίου και η Κίνηση Support Health Workers με πανό. Οι εργαζόμενοι του Αττικό ήρθαν με πορεία από το νοσοκομείο, ενώ μετά τις ομιλίες και τη συγκέντρωση έγινε αποκλεισμός της Λεωφόρου Αθηνών. Πάρα πολλοί υπέγραψαν στο κείμενο για την ανάκληση της απόλυσης του Κ.Καταραχιά».

Στο νοσοκομείο **Έλενα**-που μαζί με το **Στηλμαπούλειο** και το **Ιπποκράτειο Αθήνας** έφτασαν έξω από την 1η ΥΠΕ-οργάνωση την κεντρική της συγκέντρωση η ΠΟΕΔΗΝ, ενώ στο υπουργείο Υγείας βρέθηκε το μεσημέρι κλείνοντας την αγωνιστική αυτή ημέρα η ΟΕΝΓΕ. «Την ανεπίσημη μετατροπή του νοσοκομείου σε covid κατήγγειλαν συνδικαλιστές και εργαζόμενοι στο **Κρατικό Νίκαιας**», μας είπε η **Κατερίνα Θωϊδού**, δημοτική σύμβουλος Νίκαιας-Ρέντη με την Ανταρσία στην Κοκκινιά που συμμετείχε με πανό στην κινητοποίηση μαζί με άλλους φορείς και συλλογικότητες. «Συνεχίσαμε τη συλλογή υπογραφών ενάντια στην απόλυση του Κ.Καταραχιά, ενώ αναδείξαμε στην ομιλία μας όλα τα μέτπηπα που είναι ανοιχτά ενάντια στην κυβέρνηση του θανάτου, καλώντας

σε μαζική συμμετοχή στην απεργία στις 22 Απρίλη».

Εκπαιδευτικοί, τοπικά σωματεία και συλλογικότητες, η δημοτική κίνηση Εκτός Σχεδίου, το ΣΕΚ Νέας Ιωνίας και άλλοι βρέθηκαν στην κινητοποίηση στο **Αγία Όλγα**, ενώ μεγάλη παρουσία συμπαραστών είχε και η συγκέντρωση στο Αμαλία **Φλέμινγκ**. «Πάνω από 150 άτομα, εργαζόμενοι από όλα τα τμήματα, γιατροί, νοσηλεύτες, τεχνικοί καθώς και αλληλέγγυοι, συγκεντρώθηκαν στον **Ευαγγελισμό**», μας είπε ο **Γιάννης Μαραβελάκης**. «Έγιναν ομιλίες και χαιρετισμοί, ανάμεσά τους της **Τάνιας Βρυζάκη** κοινοτικής συμβούλου της Ανταρσία στις γειτονιές της Αθήνας. Ακολούθησε πορεία μέχρι τη Βασιλίσσης Σοφίας». «Μαζική ήταν και η συγκέντρωση στο **Λαϊκό** με συμμετοχή εκπαιδευτικών, δημοτικών υπαλλήλων, τοπικών συλλογικοτήτων, όλης της αριστεράς», μας είπε η **Εύα Ντόκου**. «Η μάχη του Κ.Καταραχιά άνοιγε τη συζήτηση με όλους και ιδιαίτερα με τους συμβασιούχους που ταυτίζονταν απόλυτα μαζί του. Πολλοί έπαιρναν τα κείμενα, έμπαιναν μέσα και μας τα γύριζαν με υπογραφές συναδέλφων τους».

Η **Λίτσα Κόκκορη**, από την επιτροπή απολυμένων καθαριστριών του Υπ. Οικονομικών και η **Ανθή Βέλλη**, πρόεδρος του Συλλόγου Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης Γλυφάδας-Βάρης-Βούλας-Βουλιαγμένης ήταν ανάμεσα σε αυτούς που χαιρέτισαν στη συγκέντρωση στο **Ασκληπιείο Βούλας**, ενώνοντας τους αγώνες των εργαζόμενων. Η κινητοποίηση στο νοσοκομείο κατέληξε σε πορεία προς τη διοίκηση, διεκδικώντας συνάντηση μαζί της και εξηγήσεις για την απόφαση αναστολής της 24ωρης καθημερινής εφημερίας της Ορθοπεδικής Κλινικής (πρώτη φορά ύστερα από 50 χρόνια, αφήνοντας πρακτικά την περιθαλψη τραυμάτων για ολόκληρο το λεκανοπέδιο μόνο στο ΚΑΤ).

Θεσσαλονίκη

«Το μήνυμα για την ανάγκη ενίσχυσης του ΕΣΥ εδώ και τώρα, για προσλήψεις και όχι απολύσεις συνδικαλιστών γιατρών όπως ο Κ. Καταραχιάς, ακούστηκε δυνατά και από τη Θεσσαλονίκη, στη σημερινή μαζική συγκέντρωση στο **Ιπποκράτειο**», έγραψαν την ίδια μέρα οι σύντροφοι και οι συντρόφισσες της Εργατικής Αλληλεγγύης στη Θεσσαλονίκη. «Στη συγκέντρωση με στάση εργασίας καλούσε η ΕΝΙΘ, ενώ μαζί της καλούσαν και συμμετείχαν με πανό και μαζικότητα τα σωματεία εργαζομένων από το Ιπποκράτειο και το **ΑΧΕΠΑ**, καθώς και εργαζόμενοι/ες στα υπόλοιπα νοσοκομεία της πόλης.

Συμμετείχαν επίσης δεκάδες σωματεία, φοιτητικοί σύλλογοι και οργανώσεις της Αριστεράς. Ανάμεσά τους οι εργαζόμενοι στον επισιτισμό με το ΣΕΤΕΠΕ, οι εκπαιδευτικοί της Ε' ΕΛΜΕ, το Συντονιστικό Νοσοκομείων και η ΑΝΤΑΡΣΥΑ. Συγκέντρωση πραγματοποιήθηκε επίσης

7/4, Στην πύλη του Αγ. Σάββα. Φωτό: Λένα Βερδέ

στο **Θεαγένειο** και παρέμβαση στο **ΨΝΘ** από το Συντονιστικό Νοσοκομείων. Η μάχη συνεχίζεται και κλιμακώνεται απεργιακά, με επόμενο σταθμό την πανελλαδική απεργία στην Υγεία στις 22 Απρίλη!».

«Η κατάσταση στα νοσοκομεία της Θεσσαλονίκης αρχίζει να θυμίζει ξανά Νοέμβρη», μας είπε η **Γιάννης Κούτρας**, αντιπρόεδρος της ΕΝΙΘ και μέλος του ΔΣ του Σωματείου Εργαζόμενων στο Ιπποκράτειο. «Ο αριθμός νοσηλευόμενων με covid είναι παντού τριψήφιος, οι ΜΕΘ είναι γεμάτες, ενώ τις τελευταίες βδομάδες πχ στο Ιπποκράτειο και το ΑΧΕΠΑ έχουμε γύρω στις 60 εισαγωγές σε κάθε εφημερία. Οι διοικήσεις το αντιμετωπίζουν με την ίδια αποτυχημένη συνταγή, μετατρέποντας και πάλι άτυπα τα νοσοκομεία σε μιας νόσου.

Στο Ιπποκράτειο έχουμε νέες μετακινήσεις ειδικών και ειδικευόμενων γιατρών σε σχετούς τομείς, έχουμε ακύρωση όλων των μη επειγόντων χειρουργείων, ενώ υπάρχουν καταγγελίες και για χειρουργεία ασθενών που δημόσιου που γίνονται σε ιδιωτικές κλινικές από ιατρικό προσωπικό που δημοσιούο. Είναι άλλη μια πρόκληση, να επιτάσσονται οι γιατροί του ΕΣΥ προς εξυπηρέτηση των κλινικαρχών οι οποίοι μετά παίρνουν και τη διπλή αποζημίωση...».

Σε όλες τις πόλεις

Συγκεντρώσεις έγιναν και στα δυο νοσοκομεία της Πάτρας, τον **Άγιο Ανδρέα** και το **Πανεπιστημικό του Ρίο**, παρουσία της ΕΙΝΑ, φοιτητικών συλλόγων της πόλης, της ΑΝΤΑΡΣΥΑ και άλλων συμπαραστών. Η διασπορά του κορονοϊού και στα δυο νοσοκομεία δεν έχει σταματήσει τους τελευταίους μήνες, με τελευταία αυτή που κατήγγειλε το Σωματείο Εργαζόμενων στον Άγιο Ανδρέα τέσσερις μέρες μετά την κινητοποίηση στη νεφρολογική κλινική. Όπως έγραψε: «Κάνουμε γνωστό σε όλους τους Συναδέλφους ότι ο κορονοϊός συνεχίζει να κυπά τον χάρω μας. Αν όχι καθημερινά, αλλά αρκετά συχνά έχουμε κρούσματα σε Συναδέλφους. Εμβολιασμένους και μη, ανεβάζοντας έτσι τον αριθμό δυστυχώς σε πάνω από 100».

Μαζική ήταν η συγκέντρωση και στο Νοσοκομείο Ικάριας, όπου ο Σύλλογος είχε κηρύξει δώ-

ρη στάση εργασίας. Ενώ με τη συμμετοχή εργατικών σωματείων, φοιτητικών συλλόγων, συνταξιούχων και πλήθους εργαζόμενων έγινε η συγκέντρωση στο **ΠΑΓΓΗ**. Το Σωματείο Εργαζόμενων είχε κηρύξει στάση εργασίας, καταγγέλλοντας μαζί με τις τεράστιες ελλείψεις σε προσωπικό-υποδομές και τα ελλιπή μέτρα προστασίας που οδήγησαν τις τελευταίες μέρες σε μαζική διασπορά του κορονοϊού στο νοσοκομείο. Ο τρόπος μάλιστα που το αντιμετώπισε η διοίκηση ήταν να βάλει λουκέτα σε όλες τις κεντρικές και περιφερειακές πόρτες καθώς και τις εξόδους κινδύνου, αφήνοντας μόνο την κεντρική πόρτα ανοιχτή για την είσοδο και έξοδο εργαζομένων, ασθενών και συνοδών, δημιουργώντας μεγαλύτερο συνωστισμό εκεί καθώς και τεράστια επικινδυνότητα σε περίπτωση σεισμού ή πυρκαγιάς.

Κινητοποιήσεις έγιναν και στα **Νοσοκομείο Χαλνών** και **Βόλου**. «Πετυχημένη ήταν η κινητοποίηση των νοσοκομειακών και στο Βόλο», μας έγραψε ο **Τάσος Τσιούνης**, φοιτητής. «Στο κάλεσμα από το σωματείο ανταποκρίθηκε και κόσμος από την πόλη, από σωματεία και το φοιτητικό σύλλογο Ηλεκτρολόγων και το ΣΕΚ. Οι εργαζόμενοι είχαν ξαναβγει στο προαύλιο ενάντια στην απόλυση του Κώστα Καταραχιά, συνέχισαν στις 7 Απρίλη και έχουν μπροστά τους τις 22 Απρίλη και απεργιακά αυτή τη φορά».

Με τη συμμετοχή του Εργατικού Κέντρου, φοιτητών και αριστερών οργανώσεων έγινε η κινητοποίηση στο **Πανεπιστημιακό Νοσοκομείο Ιωαννίνων**. Δυο μέρες μετά, το Σωματείο Εργαζόμενων στο νοσοκομείο **Χατζηκόστα** οργάνωσε συγκέντρωση διαμαρτυρίας έξω από τα δικαστήρια, όπου εκδικάζονταν τα ασφαλιστικά μέτρα ενάντια στη διοίκηση του νοσοκομείου για την απόλυση της επικουρικής γιατρού **Βασιλικής Τσακτσόρα**. Μετά τον Κώστα Καταραχιά, άλλη μια γιατρός εκδιώκεται εν μέσω πανδημίας από το τραγικά υποστελεχωμένο ΕΣΥ και οδηγείται στην ανεργία γιατί διεκδίκησε τα δικαιώματά της, όπως την άδεια ειδικού σκοπού ως μητέρα μονογονεϊκής οικογένειας με ανήλικο τέκνο. Μια εκάθαρα εκδικητική και σεξιστική απόφαση, που χρειάζεται κι αυτή να ανατραπεί.

Λένα Βερδέ

Είμαστε όλοι Καταραχιάδες!

Ο Κώστας Καταραχιάς επιστρέφει στο ΕΣΥ Να μονιμοποιηθούν όλοι οι Συμβασιούχοι ΤΩΡΑ Όρα να φύγει η κυβέρνηση

Την Δευτέρα 12 Απρίλη, στην συνέντευξη της επιτροπής κρίσεων για μόνιμη θέση ακτινολόγου στο νοσοκομείο Έλενα Βενιζέλου, συμμετείχε ο Κώστας Καταραχιάς, με τα χαρτιά που είχε καταθέσει αρκετούς μήνες πριν την απόλυσή του.

Το απόγευμα της ίδιας μέρας, ενημερώθηκε με email από την επιτροπή κρίσεων, ότι ήρθε πρώτος στις κρίσεις για το συγκεκριμένο νοσοκομείο, ότι διορίζεται δηλαδή μόνιμος γιατρός στο Έλενα Βενιζέλου, αφού τα προσόντα του ήταν περισσότερα από των υπόλοιπων συναδέλφων του που κατέθεσαν τα χαρτιά τους και πέρασαν συνέντευξη για το ίδιο νοσοκομείο.

Αποδείχθηκε με αυτόν τον τρόπο ότι η απόλυση του Καταραχιά από τον Άγιο Σάββα ήταν αυτό που από την πρώτη στιγμή έλεγε το σωματείο και ξέραμε όλοι μας. Ότι δηλαδή πρόκειται για συνδικαλιστική δίωξη και δεν έχει τίποτε να κάνει με όσα ψέματα και συκοφαντίες εκτόξευαν βουλευτές, στελέχη της ΝΔ και το υπουργείο Υγείας όλο αυτό το διάστημα. Ότι δηλαδή τάχα είναι αυτός που διασπείρει fake news, που διασπείρει τον κορονοϊό στον Άγιο Σάββα, ότι είναι ένας τρεμπλέρ με ντουντούκα όπως ξεδιάντροπα είπαν οι διοικητές του νοσοκομείου. Αντίθετα αποδείχθηκε ότι είναι ένας καλός γιατρός σύμφωνα με την δική τους, «αξιοκρατική» επιτροπή κρίσεων, με πολλά επιστημονικά προσόντα, που τον χρειάζεται το ΕΣΥ και γι' αυτό τον κάνει μόνιμο.

Αποδείχθηκε το πόσο εγκληματική είναι η πολιτική της κυβέρνησης και του υπουργείου Υγείας που στην προσπάθειά τους να διώξουν από τον Άγιο Σάββα τον πρόεδρο του σωματείου, δεν δίστασαν να στερήσουν από εκατοντάδες καρκινοπαθείς για τόσους μήνες τον γιατρό τους, χωρίς να νοιάζονται για τη ζωή τους ούτε για τις δύσκολες συνθήκες που υπήρχαν όλο αυτό το διάστημα στον Άγιο Σάββα εξαιτίας της απουσίας του Κώστα. Ακόμη και σήμερα τρείς και πλέον μήνες μετά την απομάκρυνση του Καταραχιά από τον Άγιο Σάββα και της μετακίνησής του στο Σωτηρία, το ακτινολογικό καθήκονινα αναστενάζει εξαιτίας της έλλειψης γιατρού, μια που η νέα μόνιμη γιατρός που προσλήφθηκε στη θέση του, έχει άδεια λοχειάς και θα πάει για δουλειά στον Άγιο Σάββα τον Οκτώβριο το 2021.

Κίνημα αλληλεγγύης

Πέρα από τα αδιαμφισβήτητα προσόντα του Καταραχιά, αυτό που έπαιξε σημαντικό ρόλο και μας έφερε ως εδώ, ήταν το κίνημα αλληλεγγύης στον Κώστα. Τα εκατοντάδες ψηφίσματα αλληλεγγύης των Συνδικάτων οι χιλιάδες που συμπαραστάθηκαν στο πλευρό του, οι μαζικές απεργιακές κινητοποιήσεις των εργαζόμενων στα νοσοκομεία πανελλαδικά ενάντια στην απόλυση του, η φανταστική αλληλεγγύη χιλιάδων απλών ανθρώπων και καρκινοπαθών, δημιούργησε ένα περιβάλλον που δεν επέτρεψε στην κυβέρνηση και το υπουργείο Υγείας να τον πετάξουν έξω από το ΕΣΥ συνολικά, όπως προφανώς θα ήθελαν και επεδίωκαν.

Όμως ο αγώνας συνεχίζεται. Ο Κώστας Καταραχιάς θα είναι άνεργος για αρκετό καιρό μέχρι να αναλάβει στο Έλενα Βενιζέλου, και τα προβλήματα στο ακτινολογικό του Αγίου Σάββα παραμένουν και διογκώνονται καθημερινά εξαιτίας της απουσίας του. Ο Κώστας παραμένει πρόεδρος του σωματείου των εργαζόμενων του Αγίου Σάββα αλλά απομακρυσμένος από τους συναδέλφους του που τον ψήφισαν για να τους εκπροσωπεί, με πολιτική - συνδικαλιστική δίωξη. Άρα η μάχη για την άμεση επιστροφή του στον Άγιο Σάββα παραμένει ανοιχτή για όλους και όλες. Στις 22 Απρίλη απεργούμε πανελλαδικά σε όλα τα νοσοκομεία και συμμετέχουμε στις απεργιακές συγκεντρώσεις. Για να στείλουμε ένα ισχυρό μήνυμα στον Κίκλια και τον Μητσικότη ότι δεν έχουν ξεμπερδέψει μαζί μας. Στις 25 Μάη εκδικάζονται τα ασφαλιστικά μέτρα ενάντια στην απόλυση του και θα είμαστε μαζικά εκεί.

Είμαστε χαρούμενοι που ο Κώστας παραμένει στο ΕΣΥ, και με περισσότερη αυτοπεποίθηση συνεχίζουμε και κλιμακώνουμε για να μονιμοποιηθούν οι χιλιάδες συμβασιούχοι - επικουρικοί εργαζόμενοι της Υγείας, για μαζικές προσλήψεις στα νοσοκομεία, για να ανατρέψουμε την κυβέρνηση και τη δολοφονική πολιτική της.

ΕΙΜΑΣΤΕ ΟΛΟΙ ΚΑΤΑΡΑΧΙΑΔΕΣ!

Συντονιστικό Νοσοκομείων

Διαδικτυακή συνέλευση - Πέμπτη 15 Απριίλη 6:30μμ
https://tinyurl.com/sexydvzm
Meeting ID: 874 1251 3481 Passcode: 395728

Κοίτα ποιος μιλάει για τον “καναπέ” της φον ντερ Λάιεν

Βούξε ο τόπος με την “τουρκική απρέπεια”. Κατά τη συνάντησή τους, ο Ερντογάν άφησε την πρόεδρο της Κομισιόν Ούρσουλα φον ντερ Λάιεν όρθια. Και ο πρόεδρος του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου Σαρλ Μισέλ στρογγυλοκάθισε και δεν είπε κουβέντα. Ο ευρωπαϊκός αστικός Τύπος ξεσηκώθηκε. Ο -τι κι αν δεν είναι εκλεγμένος;- πρωθυπουργός της Ιταλίας, Μάριο Ντράγκι χαρακτήρισε τον Ερντογάν “δικτάτορα”. Ξεχείλισαν υποκρισία, για μια ακόμα φορά, οι θεσμοί της ΕΕ.

Η εστίαση στα πρωτόκολλα δεν εξυπηρετεί παρά την επισκίαση της ουσίας της συνάντησης, κεντρικό σημείο της οποίας αποτελούσε η ανανέωση της συμφωνίας ΕΕ – Τουρκίας για το προσφυγικό που είχε υπογραφεί το 2016. Σύμφωνα και με την πρόσφατη έκθεση του Υπατού Εκπροσώπου της Εξωτερικής Πολιτικής της ΕΕ, **Ζοζέπ Μπορέλ**, που θεωρεί πως η συμφωνία εξυπηρετεί τα ευρωπαϊκά συμφέροντα η Τουρκία θα πρέπει άμεσα να δεχτεί την επιστροφή 1500 “μεταναστών” από τα νησιά του Νοτιοανατολικού Αιγαίου των οποίων οι αιτήσεις για άσυλο έχουν απορριφθεί και θα πρέπει να λάβει υπόψη της ότι “η ανθρωπιστική βοήθεια εμπεριέχει τη λογική της ενσωμάτωσης”. Καλούν με άλλα λόγια την Τουρκία να κρατάει τους πρόσφυγες στο έδαφος της. Παίζουν με τις τύχες των προσφύγων προσφέροντας οικονομικά ανταλλάγματα και αναβάθμιση της Τελωνειακής Ένωσης στην άρχουσα τάξη της Τουρκίας.

Η μη τήρηση του πρωτόκολλου απέναντι στην πρόεδρο της Κομισιόν έδωσε όμως και την αφορμή για να σχολιαστεί και η πρόσφατη απόφαση του Ερντογάν να αποσύρει την Τουρκία από την, σχετική με τη βία κατά των γυναικών, Σύμβαση της Κωνσταντινούπολης. Παραλείπουν βέβαια πως η συμφωνία ΕΕ – Τουρκίας για το προσφυγικό, την οποία υπερασπίζεται με σθένος η φον ντερ Λάιεν, αποτελεί μνημείο νομιμοποίησης της βίας κατά των γυναικών. Εκατοντάδες πνίγονται κάθε χρόνο στη Μεσόγειο κηρυγμένες από τη FRONTEX. Χιλιάδες βρίσκονται κλεισμένες μέσα στις λεγόμενες δομές φιλοξενίας, από την Αμυγδαλέζα ως τον Καρά Τεπέ. Σχεδόν τρία εκατομμύρια βρίσκονται παγιδευμένες στους προσφυγικούς καταυλισμούς της Τουρκίας. Οι συνθήκες σε όλα αυτά τα στρατόπεδα συγκέντρωσης είναι επιβλαβείς τόσο για την σωματική και ψυχική υγεία τους αλλά και για τα δικαιώματά τους. Τα βάρη της φροντίδας παιδιών και ηλικιωμέ-

νων πέραν της οικογένειας μέσα σε άθλιες συνθήκες διαβίωσης πολλαπλασιάζονται την ίδια στιγμή που άλλες παλεύουν να επανενωθούν με τις οικογένειές τους. Σύμφωνα με την Υπατη Αρμοστεία του ΟΗΕ, μία στις τρεις έχει πέσει θύμα κακοποίησης ή παρενόχλησης, μία στις δύο αισθάνεται ανασφαλής όλο το 24ωρο ενώ τρεις στις τέσσερις υποφέρουν από προβλήματα ψυχικής υγείας.

Υποκριτές και δολοφόνοι

Η φον ντερ Λάιεν από τη μια καταδικάζει την απόσυρση της Τουρκίας από τη Σύμβαση της Κωνσταντινούπολης από την άλλη όμως δεν έχει κανέναν πρόβλημα να την θεωρεί χώρα ασφαλούς προορισμού για τις προσφύγισες.

Ακόμα μεγαλύτερη είναι η υποκρισία της ελληνικής κυβέρνησης και των ΜΜΕ. Μιλάνε για “καψόνι”, “απρέπεια”, “προσβολή” και “απαράδεκτη στάση” αυτοί που στέλνουν το λιμενικό να κάνει βίαιες επαναπροωθήσεις που καταλήγουν σε πνιγμούς και που περιφανεύονται για τον τσιμεντένιο φράχτη του Έβρου. Αυτοί που ιδρώνανε για να κρύψουν το σκάνδαλο Λιγνάδη και που φέρνουν για ψήφιση τον νόμο περί υποχρεωτικής συνεπιμέλειας που θα αναγκάζει τις γυναίκες θύματα κακοποιητικών πρώην συζύγων να παραμένουν σε επαφή μαζί τους για χρόνια. Οι ίδιοι που μετονόμασαν την Γενική Γραμματεία Ισότητας σε ΓΓ Δημογραφικής και Οικογενειακής Πολιτικής και Ισότητας των Φύλων, ενώ πετσόκοψαν ακόμα και τον τίτλο της αρμόδιας υφυπουργού, αφήνοντας μόνο την Δημογραφική Πολιτική και την Οικογένεια και εξαφανίζοντας την Ισότητα. Ετοιμάζονται να φέρουν τη μεταρύθμιση Χατζηδάκη που θα κάνει τη ζωή των εργαζόμενων, προπαντός των γυναικών, λάστιχο αλλά ορθώνονται σαν υπερασπιστές της ισότητας απέναντι στον Ερντογάν.

Η πραγματικότητα είναι πως η μάχη ενάντια στη γυναικεία καταπίεση των προσφυγισσών και των εργατριών στην Ελλάδα και παντού δεν έχει καμία σχέση ούτε με την ισότητα του καναπέ της κυρίας φον ντερ Λάιεν και της ΕΕ που εργαλειοποιούν τον σεξισμό του Ερντογάν για να καλλιεργήσουν περαιτέρω την ισλαμοφοβία ούτε με τις αντιτουρκικές κορώνες των ελληνικών ΜΜΕ. Τόσο οι γυναίκες στην Τουρκία που βγήκαν στους δρόμους μετά την απόφαση του Ερντογάν όσο και οι γυναίκες στην Ελλάδα που διαδήλωσαν μαζικά στις 8 και 20 Μάρτη έδειξαν ότι η ελπίδα είναι στους κοινούς αγώνες των από κάτω.

14/5/13, Κινητοποίηση Ρομά στο Χαλάνδρι. Φωτό: Αρχείο ΕΑ

ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΗΜΕΡΑ ΡΟΜΑ ΚΑΙ ΚΑΡΑΝΤΙΝΑ

ΣΤΟΠ στον ρατσισμό κατά των Ρομά

Στον αποκλεισμό του καταυλισμού των Ρομά στο Νομισματοκοπείο ως τις 18 Απριλίου για να εμποδίσει την διασπορά της covid-19 αποφάσισε να προχωρήσει ο υφυπουργός Πολιτικής Προστασίας και Διαχείρισης Κρίσεων Νίκος Χαρδαλιάς με τη σύμφωνη γνώμη του δημάρχου Χαλανδρίου Σίμου Ρούσου.

Δυό μέρες μετά την Παγκόσμια Ημέρα των Ρομά στις 8 Απρίλη και τα ΜΜΕ δεν άργησαν να αρχίσουν να πλειοδοτούν σε ρατσισμό κατηγορώντας τον τρόπο ζωής των Ρομά. Κι ενώ οι ίδιοι οι Ρομά επισημαίνουν την ανάγκη απομόνωσης των φορέων σε χώρους εκτός του καταυλισμού για να περιοριστεί η διασπορά η μόνη πρόβλεψη που υπάρχει από την πλευρά του κράτους είναι ο αποκλεισμός τους μέσα σε συνθήκες που δεν μπορούν παρά να επιδεινώσουν την επιδημιολογική κατάσταση.

Χαρακτηριστικό είναι πως τα κρούσματα εντοπίστηκαν χάρη σε διεξαγωγή τεστ από ιδιωτικό εργαστήριο, στα πλαίσια σχετικής σύμβασης του Δήμου Χαλανδρίου διότι ο ΕΟΔΥ απάντησε αρνητικά σε επίσημο αίτημα του δήμου για αποστολή κλιμακίου στον καταυλισμό. Την ίδια στιγμή όμως διεξήγαγε τεστ στον σωρό στην πλατεία Χαλανδρίου, ενώ είχε ήδη υπάρξει ενημέρωση για την πιθανότητα ύπαρξης εστίας κρουσμάτων στον καταυλισμό του Νομισματοκοπείου.

Από την πλευρά της η δημοτική παράταξη **Χαλάνδρι Ενάντια** τονίζει σε ανακοίνωση της πως “οι Ρομά του Χαλανδρίου δεν είναι πολίτες Β’ κατηγορίας. Έχουν τα ίδια δικαιώματα με όλους και όλες μας και το κράτος έχει υποχρεώσεις και απέναντί τους. Υπάρχει ήδη η εμπειρία από lockdown σε καταυλισμούς Ρομά ανά τη χώρα:

ακολουθήθηκε κατά βάση αστυνομική αντιμετώπιση και μόνο κατά περίπτωση έγιναν προσπάθειες συνεννόησης και επικοινωνίας με τους ανθρώπους των καταυλισμών, παρά το γεγονός ότι αποτελούν πληθυσμούς που (εύλογα) δεν τρέφουν και την μεγαλύτερη εμπιστοσύνη στους κρατικούς μηχανισμούς, πόσο μάλλον όταν εμφανίζονται κυρίως με την μορφή της αστυνομίας.”

Όχι στυνομία

Το **Χαλάνδρι Ενάντια** ζητά την “συστηματική επιδημιολογική επιτήρηση της κλειστής κοινότητας του καταυλισμού” και όχι δύο ράπιντ τεστ την εβδομάδα όπως προβλέπει η Πολιτική Προστασία καθώς και επίσκεψη μεικτού κλιμακίου της Πολιτικής Προστασίας, του Δήμου και της Περιφέρειας σε καθημερινή βάση, για να ενημερώνει τους κατοίκους. Ζητά ακόμα να μην “αφεθεί η διαχείριση των όρων περιορισμού κυκλοφορίας σε αστυνομικούς, λες και είναι ζήτημα αστυνόμευσης και όχι δημόσιας υγείας.” Απαιτεί επίσης να μεταφερθούν όσοι και όσες είναι θετικοί “σε ξενοδοχεία ώστε να διαμείνουν εκεί για το διάστημα της προβλεπόμενης καραντίνας και να μην μεταδώσουν τον ιό στα υπόλοιπα μέλη της κλειστής κοινότητας” θυμίζοντας πως “το μέτρο της καραντίνας σε δωμάτια ξενοδοχείων εφαρμόστηκε με σχετική επιτυχία στην περίπτωση των εισερχόμενων από το εξωτερικό”. “Θεωρούμε αυτονόητο” συνεχίζει η ανακοίνωση, “ότι ο κρατικός μηχανισμός θα κινητοποιηθεί για να καλύψει τις διατροφικές ανάγκες των ανθρώπων, καθώς και τις ανάγκες περίθαλψης όσων τυχόν το χρειαστούν.”

Δημήτρης Δασκαλάκης

Ούρσουλα φον ντερ Λάιεν, Σαρλ Μισέλ και Ταγίπ Ερντογάν

«Αναφέρομαι στους μουσουλμανικούς πληθυσμούς που συρρέουν τα τελευταία χρόνια από την Ασία και την Αφρική. Μας βρήκαν ανέτοιμους και ανίκανους να τους υποδεχθούμε. Και τότε ξεκίνησε μια εργώδης προσπάθεια της Αριστεράς για να πείσει την ελληνική κοινωνία να δεχθεί τον βιασμό ως ευκαιρία. Το 2015 η κυβέρνηση Τσίπρα – Καμμένου κατάργησε τα θαλάσσια σύνορα. Το αποτέλεσμα ήταν να κλείσουν τα σύνορα προς την Ευρώπη. Δημιουργήθηκε το αίσχος της Μόριας από τους ανθρωπιστές και οι ΜΚΟ υποκατέστησαν το ελληνικό κράτος. Οργανώθηκε ο εποικισμός του κέντρου της Αθήνας... Όσοι τολμούσαν να μιλήσουν χρίζονταν πάραυτα ακροδεξιόί... Σύμμαχοι των υπολογισμών της Αριστεράς οι μαχητές της πολιτικής ορθότητας... Στη Γαλλία έχει ξεκινήσει μια δημόσια συζήτηση για τον «ισλαμοαριστερισμό» και τη διείσδυσή του στο πανεπιστήμιο. Μήπως ήρθε η ώρα ...να απαλλαγούμε από τα ιδεολογήματα της πολιτικής ορθότητας και τον καιροσκοπισμό της Αριστεράς».

Έσπασε όλα τα κοντέρ ψέματος και ρατσιστικής χυδαιότητας το άρθρο του Τάκη Θεοδωρόπουλου στην Καθημερινή της περασμένης Κυριακής με τίτλο «Μετανάστες, αριστερά και πολιτική ορθότητα». Ακόμη και οι πέτρες γνωρίζουν πολύ καλά ότι το 2015 η «ελληνική κοινωνία» δεν «βιάστηκε» από τους πρόσφυγες αντίθετα έγινε παγκόσμιο παράδειγμα αλληλεγγύης γιατί τους υποδέχθηκε. Ότι μουσουλμανικοί και χριστιανικοί πληθυσμοί ζούσαν και εξακολουθούν να ζουν και να συμβιώνουν στην Θράκη εδώ και αιώνες. Ότι την Μόρια τη δημιούργησαν και τη συντηρούν από το 2016 οι ελληνικές κυβερνήσεις και η ΕΕ σε συνεργασία με την Τουρκία.

Η αρθρογραφία αυτού του είδους δεν είναι η μοναδική βέβαια ούτε στην Ελλάδα ούτε και διεθνώς. Όταν ο Θεοδωρόπουλος καλεί την δεξιά να αφήσει πίσω τον όποιο φιλελευθερισμό της, ακολουθεί τη στρατηγική του Τραμπ και του ακροδεξιού συμβούλου του Στιβ Μπάνον.

Αναμασημένος ρατσισμός

Ο κόσμος είναι φύσει «ρατσιστής» και «εθνικιστής» λέει λίγο-πολύ αυτό το κομμάτι της δεξιάς πολυκατοικίας καλώντας την να σταματήσει να είναι αμυντική απέναντι στην «πολιτική ορθότητα» και στις «ιδεοληψίες της αριστεράς». Αλλά στην ουσία την καλεί να συνοδεύσει την (καθόλου αμυντική), απάνθρωπη και εφαρμοσμένη πρακτική των στρατοπέδων συγκέντρωσης και των κλειστών συνόρων με μια ιδεολογική επίθεση που να μπορεί όχι απλά να δικαιολογεί αλλά να εμφανίζει σαν φυσιολογικά και αναγκαία αυτά τα εγκλήματα.

Δεν είναι φυσικά η πρώτη φορά που αυτό συμβαίνει στην ιστορία. Το ιδεολόγημα ότι οι μαύροι είναι κατώτεροι από τους λευκούς εμφανίστηκε για πρώτη φορά αμέσως μετά το οργανωμένο δουλεμπόριο που σημάδεψε το μεγάλο μπουμ της πρώτης καπιταλιστικής συσσώρευσης για να εξηγήσει την αντίφαση της αστικής τάξης που διεκδίκησε την εξουσία μιλώντας για ισότητα και αδελφότητα.

Στη συνέχεια, το ρατσιστικό ιδεολόγημα χρησιμοποιήθηκε για να δικαιολογήσει τα εγκλήματα της Αποικιοκρατίας όχι μόνο ενάντια στους μαύρους αλλά σε όλους τους «έγχρωμους» πληθυσμούς του πλανήτη. Μέσα στις ίδιες τις ΗΠΑ δικαιολογήσε για δεκαετίες το καθεστώς της δουλείας -που χρειάστηκε ένας

Ταξικές απαντήσεις στις «μεταφιλελεύθερες» χυδαιότητες

αιματηρός εμφύλιος πόλεμος για να καταργηθεί. Για να το διαδεχθεί με τη σειρά του ένα ρατσιστικό απαρτχάιντ που ίσχυε μέχρι την δεκαετία του '60 στις νότιες πολιτείες.

Ήταν το τεράστιο κίνημα για τα ίσα δικαιώματα στις ΗΠΑ που έβαλε τέλος σε αυτό το θεσμικό απαρτχάιντ μέσα από πολύ σκληρούς αγώνες διεκδικώντας συνολικότερα το τέλος της ρατσιστικής καταπίεσης. Και ήταν συνολικότερα το κίνημα αμφισβήτησης του συστήματος που την δεκαετία του '60 ανάγκασε την κυρίαρχη τάξη να αντιμετωπίζει τους μαύρους και όλους τους καταπιεσμένους με μια «κατανόηση», τουλάχιστον ασυνήθιστη τις προηγούμενες δεκαετίες.

Πλανώνται όσοι αναζητούν τις ρίζες αυτής της «αβρότητας» στους κύκλους των φιλελεύθερων διανοουμένων. Επιβλήθηκε στην πράξη η αλλαγή, στους δρόμους, από τους καθημερινούς ανθρώπους. Που σιχάθηκαν να αποκαλούν υποτιμητικά τους μαύρους «αράπηδες», τους ομοφυλόφιλους «αδελφές», τους ντόπιους Αμερικάνους «ινδιάνους», τους λατινοαμερικάνους «τεμπέληδες», τους μετανάστες «λάθρο», τους ρομά «γύφτους», τους εβραίους πηγή κάθε κακού, τους ψυχικά ασθενείς «για δέσιμο», τους ανάπηρους «για τον Καϊάδα» και τις γυναίκες «για να πλένουν κάνα πιάτο». Που πάλεψαν και πέτυχαν να τους σέβονται - τουλάχιστον στα λόγια.

Σήμερα η απόπειρα αντεπίθεσης των λογής-λογής ακροδεξιών και alt-right γίνεται με όρους «ελευθερίας της έκφρασης και του Τύπου» αλλά η αλήθεια είναι ότι το μόνο που υπερασπίζονται είναι το «δικαίωμά τους» -αυ-

τοί οι καλοπληρωμένοι σφουγγοκωλάριοι της άρχουσας τάξης- να βρίζουν και να συκοφαντούν όπως και όποτε γουστάρουν εκείνους που δεν έχουν φωνή γιατί είναι αποκλεισμένοι από τα ΜΜΕ. Γίνεται με όρους υπερβολής και ηλίθιων ανεκδότων -του τύπου «σε λίγο θα ζητήσουν να λέμε τον μαύρο καφέ αφροαμερικανικό»- που μόνοι τους παράγουν και αναπαράγουν προκειμένου να ευτελίσουν την φωνή των αδυνάμων.

Γίνεται με «πραγματιστικούς» όρους, ότι τάχα αντιμάχονται έναν παραλογισμό που έρχεται σε αντίθεση με τα «αυτονόητα», του τύπου «που κολλάνε οι μαύροι και οι μουσουλμάνοι με την επανάσταση του '21;» (παρόλο που οι μαύροι της Αϊτής ήταν οι πρώτοι που έσπευσαν ανδιστοελώς στο πλευρό της επανάστασης και οι μουσουλμανικοί πληθυσμοί εξεγείρονταν ενάντια στον Σουλτάνο). Ενώ στην ουσία, αντιμάχονται όσους αμφισβητούν την «αυτονόητη» πραγματικότητα του καπιταλισμού σήμερα που υπαγορεύει ότι χιλιάδες μαύρα παιδιά και παιδιά μεταναστών που έχουν γεννηθεί και μεγαλώσει στην Ελλάδα, θα πρέπει να αντιμετωπίζονται διαφορετικά από τα υπόλοιπα.

Γίνεται τέλος αυτή η αντεπίθεση με όρους αξιοποίησης όλων των εγγενών αδυναμιών της φιλελεύθερης «πολιτικής ορθότητας», που ούσα ψεύτικη και επιλεκτική, φροντίζει, ακολουθώντας τη μεταμοντέρνα θεώρηση της ιστορίας, να στρογγυλεύει την πραγματικότητα κατά πώς την βολεύει.

Αλλά οι απόπειρες του ακροδεξιού συρφετού και κομματιών της άρχουσας τάξης να επιστρέψουν στο παραδοσιακό ιδεολογικό της

οπλοστάσιο, είναι η μια πλευρά της ταξικής πόλωσης που γεννά η μακρόσυρτη κρίση των τελευταίων δεκαετιών. Το Black Lives Matter και το MeToo είναι οι ζωντανές αποδείξεις ότι, μισό αιώνα μετά την έκρηξη της δεκαετίας του '60, το κίνημα είναι παρόν και δυνατό και στις ΗΠΑ αλλά και στην Ευρώπη, και στην Ελλάδα και σε όλο τον κόσμο.

Είναι οι αποδείξεις επίσης ότι η «πολιτική ορθότητα» της φιλελεύθερης κυρίαρχης τάξης που περιορίστηκε σε τυπικές αλλαγές λεξιλογίου και φλύαρες διακηρύξεις ενώ στην πράξη η καταπίεση συνεχίστηκε και κλιμακώθηκε – δεν μπορεί να είναι η απάντηση στο πρόβλημα. Δεν είναι το «καλό» σύστημα που θα επιβάλει στα «κακά» άτομα να σέβονται τον διπλανό τους.

Ταξική ορθότητα

Χρειάζεται να εντοπίσει κανείς τη ρίζα της καταπίεσης στην ταξική φύση του συστήματος. Γράφει ο Άλεξ Καλίνικος σε πρόσφατο άρθρο του σχετικά με την απόπειρα των αρχών στη Βρετανία να αποκρύψουν ότι τα υψηλά ποσοστά θανάτων μαύρων και ασιατών από τον κορονοϊό έχουν σχέση με το συστημικό ρατσισμό:

«Μια καπιταλιστική κοινωνία σαν τη Βρετανία είναι δομημένη από την ταξική σχέση ανάμεσα σε εκμεταλλευτές και εκμεταλλεζόμενους. Οι εργάτες και εργάτριες που είναι πιο ευάλωτοι/ες, εξαιτίας της καταπίεσής τους – για παράδειγμα εξ αιτίας του ρατσισμού ή επειδή είναι γυναίκες, μετανάστες/τριες ή ΛΟ-ΑΤΚΙ– έχουν μεγαλύτερες πιθανότητες να πληρώνονται λιγότερο, να δουλεύουν πιο σκληρά, να εργάζονται και να ζουν σε χειρότερες συνθήκες. Ο ρατσισμός και άλλες μορφές καταπίεσης δεν μετατρέπουν απλώς κάποια κομμάτια της εργατικής τάξης σε πιο ευάλωτα. Καθιστούν πιο αδύναμη ολόκληρη την εργατική τάξη γιατί η καταπίεση μπορεί να τη διαιρεί. Μια ενωμένη εργατική τάξη θα τσάκιζε κάθε μορφή καταπίεσης, καθώς και τις ρίζες της, που βρίσκονται στον καπιταλισμό».

Τα ίδια ακριβώς ισχύουν στην Ελλάδα και σε όλον τον πλανήτη και είναι μέσα από αυτήν την ταξική σκοπιά που πρέπει να απαντήσουμε στους κάθε λογής ακροδεξιούς που μέσω της αμφισβήτησης της φιλελεύθερης «πολιτικής ορθότητας» επιχειρούν να σκληρύνουν την ιδεολογική επίθεση στην ενότητα της εργατικής τάξης για να τη συντρίψουν.

Η απάντηση στις ρατσιστικές και σεξιστικές διακρίσεις είναι η πολιτική ορθότητα της ενότητας της εργατικής τάξης και των καταπιεσμένων. Είναι ο κοινός αγώνας στο δρόμο και ακόμη περισσότερο στους χώρους δουλειάς, εκεί όπου οι εργάτες ανεξάρτητα από καταγωγή, φυλή, φύλο, θρησκευτικές πεποιθήσεις, σεξουαλικές προτιμήσεις δίνουν μαζί τη μάχη ενάντια στην εκμετάλλευση, που μπορεί να τσακίσει αποτελεσματικά τα στερεότυπα της κυρίαρχης ιδεολογίας που επιβάλλονται από το σύστημα και αναπαράγονται μέσα στην ίδια την εργατική τάξη. Είναι μέσα σε αυτόν τον κοινό συλλογικό αγώνα που σπάνε οργανικά και αληθινά οι προκαταλήψεις που το ένα ή το άλλο κομμάτι της εργατικής τάξης κουβαλάει για το άλλο, είναι μέσα από αυτόν τον αγώνα που μπορούμε να φτάσουμε στην ανατροπή αυτού του συστήματος και την κατάρρευση όλων των ρατσιστικών και σεξιστικών διακρίσεων και στερεοτύπων στην πράξη.

Γιώργος Πίπτας

Η αυτοκτονία του Ιμπραήμ Εργκιούν στο στρατόπεδο συγκέντρωσης της Κορίνθου στις 28 Μάρτη ήταν ένα ακόμα ρατσιστικό έγκλημα της κυβέρνησης της ΝΔ. Όπως και ο θάνατος του Μάκι Ντιαμπάτε από τη Γουινέα στο κολαστήριο της Κω, έχει όλα τα στοιχεία ενός μεθοδευμένου εγκλήματος.

Στην περίπτωση του Ντιαμπάτε ένας άνθρωπος αφήνεται να πεθάνει από ...σκκληκοειδίτιδα. Στην περίπτωση του Ιμπραήμ Εργκιούν, οδηγείται ψυχρά στην αυτοκτονία. Κανονικά, τέτοιοι θάνατοι θα έπρεπε να είναι πρωτοσέλιδα και οι εισαγγελείς να διατάζουν έρευνες για ευθύνες. Η άμεση κινητοποίηση της ΚΕΕΡΦΑ, της Πακιστανικής Κοινότητας, της Κοινότητας της Γουινέας και το πρωτοσέλιδο της Εργατικής Αλληλεγγύης έδωσε στα θύματα αυτών των εγκλημάτων όνομα και πρόσωπο.

Όμως, η αυτοκτονία του Ιμπραήμ Εργκιούν έχει και μια άλλη διάσταση. Αποκαλύπτει τον κυνισμό και την υποκρισία μιας άρχουσας τάξης και του κράτους της που καταγγέλλουν τον Ερντογάν ως «σουλτάνο», αλλά καταδιώκουν τους Κούρδους. Την υποκρισία αυτών που παριστάνουν τους υπέρμαχους των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, των «ευρωπαϊκών αξιών» και του «κράτους δικαίου» σε όλη την ανατολική Μεσόγειο.

Ο Ιμπραήμ Εργκιούν ήταν Κούρδος από την Τουρκία. Ήρθε κυνηγμένος στην Ελλάδα, ελπίζοντας να φτάσει κάποια στιγμή στην Γερμανία για να δουλέψει μαζί με τον αδελφό του. Αντί γι' αυτό κατέληξε στο στρατόπεδο της Κορίνθου. Το μόνο του έγκλημα ήταν ότι δεν είχε χαρτιά. Και η κράτησή του παρατεινόταν, παράνομα, πέρα από το 18μηνο. Απελπισμένος, αυτοκτόνησε. Είχαν προηγηθεί δυο απόπειρες.

Ο Εργκιούν δεν είναι ο μόνος Κούρδος που βρέθηκε στα κολαστήρια των στρατοπέδων, Κάθε νέα «ανάφλεξη» -για να χρησιμοποιήσουμε την ορολογία των ΜΜΕ- στην περιοχή δημιουργεί νέα κύματα Κούρδων προσφύγων με πολλούς/ες να γεμίζουν τα «κέντρα υποδοχής» του ελληνικού κράτους.

Για δεκαετίες η ελληνική άρχουσα τάξη και οι κυβερνήσεις που την υπηρετούν παριστάνουν τους φίλους των Κούρδων. Οι κάθε λογής δηλωμένοι «τουρκοφάγοι» λένε ανοιχτά ότι αυτή η «φιλία» είναι ένα μέσο πίεσης στην Τουρκία. Στην πραγματικότητα αυτό είναι μια επιλογή της ελληνικής εξωτερικής πολιτικής συνολικά. Βέβαια, αυτή η κάλπικη «φιλία» δεν έχει καμιά σχέση με τη γνήσια αλληλεγγύη της Αριστεράς και του εργατικού κινήματος στον αγώνα του κουρδικού λαού.

Οτσαλάν

Η ελληνική διπλωματία «ανακάλυψε» τους Κούρδους στη δεκαετία του '80. Πιο πριν ήταν και για αυτήν «ορεσίβιοι Τούρκοι» όπως τους αποκαλούσε το τουρκικό κράτος. Για την ακρίβεια, στα «βιβλία» της επίσημης ιστορίας ήταν οι «μισθοφόροι του Κεμάλ» που επιδόθηκαν σε αγριότητες εις βάρος των Ελλήνων της Μικράς Ασίας.

Μάρτης 1999, Μεγάλο συλλαλητήριο αλληλεγγύης στον Οτσαλάν στο Σύνταγμα. Φωτό: Αρχείο ΕΑ

«Πατριωτικές» υποκρισίες για τους Κούρδους

Όμως, όλα αυτά άλλαξαν όταν από τα μέσα της δεκαετίας του '80 άρχισε να φουντώνει το αντάρτικο του **ΡΚΚ**, με ηγέτη του τον **Αμπντούλάχ Οτσαλάν**. Ο τουρκικός στρατός απάντησε με ένα «βρόμικο πόλεμο» που κλιμακωνόταν στη δεκαετία του '90 και στη διάρκεια του οποίου ολόκληρα χωριά εξαφανίζονταν από το χάρτη.

Απέναντι σε αυτή την πίεση η ηγεσία του ΡΚΚ αναζητούσε διεθνή στηρίγματα. Το πρώτο ήταν έτοιμο: ήταν το καθεστώς της Συρίας που είχε εκπαιδεύσει τους πρώτους μαχητές του ΡΚΚ και έδινε άσυλο στον Οτσαλάν. Ως δεύτερο παρουσιάστηκε η ελληνική κυβέρνηση με έρω μιας ολόκληρης σειράς «φίλων» όπως τα ακροδεξιά μπουμπούκια του «Δικτύου 21» και βέβαια την ΕΥΠ.

Κι όπως έχει γίνει πολλές φορές στην ιστορία, οι «εχθροί του εχθρού» του κούρδικου κινήματος το ξεπούλησαν. Ο Οτσαλάν διώχτηκε από την Συρία. Δέχτηκε τις συμβουλές των ΕΥΠατζήδων να ζητήσει άσυλο στην Ελλάδα. Ήρθε αλλά στην πραγματικότητα ήταν μια παγίδα. Όλο το εθνικιστικό κύκλωμα με όλες τις «κατάλληλες» σχέσεις με την ΕΥΠ, τον στρατό και την αστυνομία, έγινε η θηλιά που φόρεσε γύρω από το λαιμό του ο Οτσαλάν και η βάση που πάνω της στήθηκε το σχέδιο για την παράδοσή του.

Τον Φλεβάρη του 1999 η ελληνική κυβέρνηση τον έστειλε «μυστικά» (με τις διαρροές να ξεχειλίζουν) στην ελληνική πρεσβεία στο ...Ναϊρόμπι της Κένυα. Κι οι εντολές που ακολούθησαν από το «κέντρο», τον **Πάγκαλο** για παράδειγμα, ήταν σαφείς. Ξεκινούσαν από το

«να φύγει, να πάει σαφάρι, ας πάει όπου θέλει, αλλά να φύγει», περνούσαν στο «κλείστε του ένα ξενοδοχείο, δώστε του ένα χαρτζιλίκι και παρατήστε τον», και κατέληξαν «βγάλτε τον με το ζόρι ακόμα και σε ένα σεντόνι».

Τελικά οι τουρκικές μυστικές υπηρεσίες απήγαγαν τον Οτσαλάν. Κι ο ίδιος αργότερα κατέθεσε αγωγή ενάντια στο ελληνικό κράτος για την συνεργασία στην αιχμαλώτισή του.

«Τρομοκράτες»

Λίγες βδομάδες πριν η κυβέρνηση της ΝΔ χειροκρότησε την λεγόμενη «έκθεση Μπορέλ» για τις ευρωτουρκικές σχέσεις που προειδοποιεί την τουρκική κυβέρνηση να μην συνεχίσει τις «μονομερείς ενέργειες». Στην έκθεση περιλαμβάνεται και ένα ολόκληρο κεφάλαιο για τις παραβιάσεις των ανθρωπίνων δικαιωμάτων στην Τουρκία. Και το Συμβούλιο της Ευρώπης καταδικάζει την προσπάθεια της κυβέρνησης Ερντογάν να απαγορεύσει το **HDP** το κόμμα που στηρίζουν οι Κούρδοι κι η Αριστερά στην Τουρκία. Ε.Ε., Μητσοτάκης και Δένδιας παριστάνουν τους υπέρμαχους των πολιτικών δικαιωμάτων.

Ο κυνισμός και η υποκρισία τους δεν έχει όρια. Γιατί εδώ και χρόνια, οι Κούρδοι που ζήτησαν καταφύγιο στην Ελλάδα, αφού κατορθώσουν να γλυτώσουν από τις περιπολίες της Φρόντεξ και του Λιμενικού ή να διασχίσουν τα θανατερά περάσματα του Εβρου, αντιμετωπίζονται σαν «τρομοκράτες».

Είναι χαρακτηριστική η περιπέτεια του **Φαρούκ**, φοιτητή Ιατρικής στην Κωνσταντινούπολη που στα τέλη του 2015 αναγκάστηκε να φύ-

γει για να γλυτώσει εννιάχρονη φυλάκιση για τη δράση του στη νεολαία του HPD. Πέρασε με τις γνωστές βάρκες από το Τσεσμέ και τον «υποδέχτηκαν» οι ελληνικές αρχές, όπως περιγράφει σε μια συνέντευξή του μερικά χρόνια μετά:

«Ρώτησαν αμέσως αυτές τις γνωστές ερωτήσεις: 'Ποιος είσαι, γιατί είσαι μέσα;' Όταν είπα 'Είμαι Κούρδος, από το κόμμα του HDP, είμαι πολιτικός πρόσφυγας', άρχισαν να τις απειλές. Είπαν: 'Δεν θα σε αφήσουμε να ζήσεις εδώ, δεν υπάρχει χώρος για τρομοκράτες εδώ'. Χρειάστηκε να δώσει μια πολύμηνη μάχη για να μην εκδοθεί στην Τουρκία. Και προφανώς δεν είναι η μόνη περίπτωση».

Αν είσαι Κούρδος, και πολύ περισσότερο μέλος ή υποστηρικτής ενός κόμματος σαν το HDP, κινδυνεύεις να βρεθείς «πακέτο» στις τουρκικές φυλακές ή να σαπίσεις στα στρατόπεδα του **Μηταράκη**. Αν είσαι πραξικοπηματίας αξιωματικός (όπως οι 8 που κατέφυγαν στην Αλεξανδρούπολη το 2016) τότε ο δρόμος του ασύλου ανοίγει διάπλατα. Δυο μέτρα και δυο σταθμά.

Έχουμε πρόσφατα παραδείγματα για το πως «αξιοποιεί» το κουρδικό η κυβέρνηση. Πέρσι τον Οκτώβρη, ο **Δένδιας** επισκέφτηκε την Βαγδάτη για «σύσφιξη» των σχέσεων (με τις «πατριωτικές» φυλλάδες και ιστοσελίδες να πανηγυρίζουν για την υποτιθέμενη ένταξη του Ιράκ στην «αντιτουρκική συμμαχία»). Μετά τη Βαγδάτη το πρόγραμμά του προέβλεπε επίσκεψη στο Αρμπίλ, την πρω-

τεύουσα της περιφερειακής κυβέρνησης των Κούρδων στο Ιράκ. Εκεί θα έκανε τα επίσημα εγκαίνια του ελληνικού προξενείου. Η απόφαση για το άνοιγμά του ήταν του προκάτοχου του στο ΥΠΕΞ, του **Ν. Κοτζιά**, από το 2017.

Τελικά, ο Δένδιας δεν πήγε στο Αρμπίλ, λόγω «τεχνικού προβλήματος του αεροσκάφους». Όμως, οι σχέσεις παραμένουν θερμές. Όταν τον Φλεβάρη φέτος τουρκικές μονάδες εισέβαλαν στο ιρακινό Κουρδιστάν για να καταστρέψουν βάσεις του ΡΚΚ, του αντάρτικου στο τουρκικό Κουρδιστάν, το υπουργείο Εξωτερικών έβγαλε ανακοίνωση υπέρ της «εδαφικής ακεραιότητας» και βέβαια του «διεθνούς δικαίου».

Κι αυτό ισχύει συνολικά για την Ε.Ε. του «νομικού πολιτισμού» και των «αξιών». Διαμαρτυρίες για την καταπάτηση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων στην Τουρκία, αλλά αγαστή συνεργασία με τον Ερντογάν για την «αντιμετώπιση των προσφυγικών ροών». Το Μνημόνιο Συνεργασίας ΕΕ-Τουρκίας είναι ο θεμέλιος λίθος της ρατσιστικής πολιτικής της «Ευρώπης-Φρούριο».

Οι πραγματικοί φίλοι των Κούρδων δεν βρίσκονταν ποτέ στις ευρωπαϊκές ή όποιες άλλες πρωτεύουσες. Φίλοι είναι τα κινήματα που παλεύουν στην Τουρκία και στη Μέση Ανατολή για την ελευθερία των καταπιεσμένων και το κίνημα στην Ελλάδα που παλεύει για να κλείσει τα στρατόπεδα συγκέντρωσης και να ανοίξει τις πόλεις και τις γειτονιές μας για όλους τους πρόσφυγες.

Λεάνδρος Μπόλαρης

«Διερευνητικές επαφές» μέσω Λιβύης

Στην Τουρκία πηγαίνει ο Δένδιας, καλεσμένος του ομολόγου του, Υπ. Εξωτερικών Τσαβούσογλου. Υποτίθεται ότι το ταξίδι εντάσσεται απύτως στις προσπάθειες διαλόγου για τα θαλάσσια σύνορα, αλλά ακόμη και οι φίλοι της κυβέρνησης μας προειδοποιούν να κρατάμε μικρό καλάθι. “Ουδείς αισθάνεται ιδιαίτερα ενθουσιώδης με την προγραμματισμένη αυτή συνάντηση και στην Αθήνα υπάρχουν πολύ χαμηλές προσδοκίες για τα αποτελέσματά της”, μας ενημερώνει η Καθημερινή.

Στην πραγματικότητα οι “διερευνητικές επαφές” που βρίσκονται στον 60ό και βάλε κύκλο τους επισκιάζονται έτσι κι αλλιώς από την “διπλωματία” των παζαριών και των πιέσεων που εξελίσσονται μέσω... Λιβύης. Επισκέψεις επί επισκέψεων και από τις δυο μεριές στην Τρίπολη και τη Βεγγάζη. Πρώτα ο Μητσοτάκης, μετά ο Ερντογάν και μέσα σε μια βδομάδα ξανά ο Δένδιας, πήγαν να στραμπουλήξουν τα χέρια των Λίβυων αξιωματούχων, της μεταβατικής κυβέρνησης που έχει αναλάβει να οδηγήσει τη χώρα σε εκλογές το Δεκέμβρη. “Η Ελλάδα επιστρέφει στη Λιβύη” ο τίτλος στα ελληνικά ΜΜΕ. “Η Τουρκία επιστρέφει στη Λιβύη” στα αντίστοιχα τούρκικα πρωτοσέλιδα. Δεσμεύσεις ότι το τουρκολιβυκό μνημόνιο δεν θα κυρωθεί έφερε ο Δένδιας και ο Μητσοτάκης. Δεσμεύσεις ότι η συνεργασία συνεχίζεται έφερε ο Ερντογάν. Ενώ η “διεθνής κοινότητα” διαλαλεί πως ο λαός της Λιβύης μπορεί να βγάλει στεναγμό ανακούφισης, γιατί υπάρχει μετά από τόσα χρόνια ενιαία κυβέρνηση που θα βάλει στην άκρη τον εμφύλιο, και η ελληνική και η τουρκική κυβέρνηση πήγαν να αναζωπυρώσουν τις διαφορετικές πτέρυγες, για να τους θυμίσουν ότι έχουν εκκρεμείς λογαριασμούς και υποσχέσεις. Ο Δένδιας ανακοίνωσε πως θα φτιαχτεί γρήγορα ελληνικό προξενείο στη Βεγγάζη, και ο πρόεδρος της Βουλής, Ακίλα Σάλεχ, τον ευχαρίστησε λέγοντας πως δεν θα ξεχάσει πόσο “μας στήριξε η Ελλάδα”. Όμως, αυτό το “μας” αναφέρεται όχι στη Λιβύη, αλλά στο στρατόπεδο του Χάφταρ, του επίδοξου δικτάτορα της Λιβύης, εκεί που ανήκει και ο Σάλεχ.

Ανταγωνισμοί

Οπότε, την ώρα που οι διερευνητικές σέρνονται, και ο Δένδιας πάει στην Τουρκία “έτσι, χωρίς πρόγραμμα”, οι ανταγωνισμοί συσσωρεύονται και απλώνονται. Το ίδιο το ρεπορτάζ της Καθημερινής που αναφέραμε παραπάνω τιτλοφορείται “Η Ελλάδα επιστρέφει στα Βαλκάνια: Σχέδιο – ανάχωμα στην τουρκική επιρροή”. Και ενώ μας ενημερώνουν για τους σχεδιασμούς του ελληνικού καπιταλισμού στα Βαλκάνια, τελικά μας λένε για τις επενδύσεις που προωθούν τα... Ηνωμένα Αραβικά Εμιράτα. Τα Εμιράτα για παράδειγμα έχουν αναλάβει την επέκταση του λιμανιού στο Δυρράχιο, στην Αλβανία, αλλά φαίνεται ότι η ελληνική κυβέρνηση έχει πάρει τόσο σοβαρά τον άξονα που έχει στήσει με τα Εμιράτα, τη Σαουδική Αραβία, το Ισραήλ και την Αίγυπτο, που επενδύει ο σείχης Τζαμάλ Ματζίντ μπιν Θάνγια και το απολαμβάνει ο Δένδιας και ο Μητσοτάκης. Πριν από μερικές βδομάδες, όταν έγινε η 62η διερευνητική Ελλάδας-Τουρκίας, η ελληνική κυβέρνηση φρόντισε να συμπέσει με κοινές ασκήσεις της ελληνικής αεροπορίας με τους Σαουδάραβες. Τώρα φροντίζει να τροφοδοτεί τον Τύπο με τέτοιες πληροφορίες για τη διείσδυση των Εμιράτων και της Σαουδικής Αραβίας στα Βαλκάνια που με την ελληνική κυβέρνηση σαν πολιορκητικό κριό στήνουν αντιτουρκικό μέτωπο. Φτάνει μάλιστα να μας ενημερώνει ότι ο λόγος που πριν από λίγες μέρες ο Δένδιας κατά την επίσκεψή του στη Σερβία επισκέφθηκε μια πρότυπη φάρμα δεν ήταν κάποια ιδιαίτερη αγάπη του Υπουργού Εξωτερικών προς το γάλα ή τις αγελάδες, αλλά ότι η επένδυση είναι δουλειά μιας εταιρείας από το Άμπου Ντάμπι.

Και το αποκορύφωμα του ψέματος και της γελοιότητας είναι ότι η ελληνική κυβέρνηση γίνεται πράκτορας της διείσδυσης των Εμιράτων και της Σαουδικής Αραβίας στα τζαμιά και τη θρησκευτική εκπαίδευση. Το Ισλάμ που προωθούν τα Εμιράτα βαφτίζεται “μετριοπαθές” και άξιο να στηριχθεί από τη Βόρεια Μακεδονία ως το Κόσοβο, για να μπει φρένο στο “ριζοσπαστικό Ισλάμ” της Τουρκίας. Οι λέξεις χάνουν το νόημά τους όταν βαφτίζεται ο ουαχαμπισμός, οι αποκεφαλισμοί και ο αποκλεισμός της γυναίκας στο σπίτι “μετριοπαθές Ισλάμ”, αλλά η Μουσουλμανική Αδελφότητα που βρίσκεται υπό άγρια δίωξη από τη δικτατορία της Αιγύπτου είναι οι “ακράιοι”.

Ο κυνισμός της κυβέρνησης είναι γνωστός. Τον ζούμε στο πετσί μας κάθε μέρα. Στην περίπτωση του “διαλόγου” με την Τουρκία, ο κυνισμός είναι απειλή για την ειρήνη, δισεκατομμύρια σκορπισμένα για εξοπλισμούς για χάρη των ΑΟΖ, των πετρελαιοδωών και των “επενδυτών” από το Ντουμπάι.

Αλληλεγγύη στους αγώνες των εργατών στην Τουρκία

Κινητοποίηση υγειονομικών στην Τουρκία. Φωτό: DSIP

Η προπαγάνδα της ελληνικής κυβέρνησης ταλαντεύεται ανάμεσα στην εικόνα μιας Τουρκίας “νεο-οθωμανικής” που απειλεί τη σταθερότητα τριών ηπείρων και σε αυτή ενός Ερντογάν έτοιμου να καταρρεύσει.

Ο τουρκικός καπιταλισμός και η κυβέρνησή του όντως βρίσκονται κάτω από μεγάλη πίεση, μια πίεση που την πληρώνει ο απλός κόσμος. Μέσα στην τελευταία χρονιά η λίρα έχει χάσει το ένα πέμπτο της αξίας της έναντι του δολαρίου. Σε μια οικονομία που έχει εξαρτήσει την πορεία της τις τελευταίες δεκαετίες από τη γρήγορη είσοδο και έξοδο διεθνώς κεφαλαίων, η κατάσταση προκαλεί τριγμούς. Το έλλειμμα ξεπερνάει κάθε μήνα τις προβλέψεις και με τη λίρα να καταρρέει, η αναχρηματοδότηση γίνεται όλο και πιο δύσκολη. Ο Ερντογάν απέλυσε ξαφνικά τον Διοικητή της Κεντρικής Τράπεζας της Τουρκίας, όταν αυτός επιχείρησε να αυξήσει τα επιτόκια. Ο πληθωρισμός τρέχει με πάνω από 16% όταν επίσημα ο στόχος είναι το 5%. Τα συνδικάτα μιλάνε για πραγματικό πληθωρισμό 40% όσον αφορά το καλάθι της εργατικής οικογένειας.

Με αγώνες ανά εργοστάσιο, η εργατική τάξη προσπαθεί να κρατήσει τους μισθούς κοντά στις τιμές, ενώ η κυβέρνηση έχει αναγκαστεί να επιβάλει περιορισμούς στις εξαγωγές πατάτας και κρεμμυδιών για να μειώσει τις τιμές. Από πάνω ήρθε η ραγδαία πτώση του τουρισμού (65% πτώση εσόδων την περσινή χρονιά), το κλείσιμο δεκάδων χιλιάδων μικρών επιχειρήσεων, η μείωση όλων των εσόδων, ακόμη και η συσσώρευση

αμέτρητων τόνων απούλητης πατάτας και κρεμμυδιών, μιας και ο μειωμένος τουρισμός οδήγησε σε πτώση της κατανάλωσης. Έτσι την πλήρωσε και η εργατική τάξη και οι αγρότες. Η ανεργία έχει φτάσει το 13,5%, παρόλο που η κυβέρνηση έχει επιβάλει κάποιους περιορισμούς στις απολύσεις λόγω της πανδημίας. Στη νεολαία η ανεργία έχει εκτοξευθεί σε διπλάσια ποσοστά, και ακόμη και στους απόφοιτους Πανεπιστημίου έχει ξεπεράσει το 20%.

Πανδημία

Εν τω μεταξύ έφτασε το Ραμαζάνι, η περίοδος που παραδοσιακά αυξάνεται η κατανάλωση, και η Τουρκία μπήκε με τις χειρότερες τάσεις όσον αφορά την πανδημία, οδηγώντας σε παραπέρα περιορισμούς. Τα ημερήσια κρούσματα είναι σχεδόν διπλάσια από το κύμα του Δεκέμβρη, ενώ αυτές τις μέρες οι θάνατοι ξεπερνάνε καθημερινά τους 250, όσοι και στην κορύφωση του προηγούμενου κύματος. Η κυβέρνηση τα ρίχνει στο βρετανικό στέλεχος του ιού, και ενώ ετοιμαζόταν να διαφημίσει την Τουρκία σαν προορισμό Covid-free αναγκάστηκε να ανακοινώσει την ακύρωση μεγάλων τουριστικών συμφωνιών.

Η αβεβαιότητα αυξάνει τις εντάσεις κι άλλο μέσα στο εσωτερικό της άρχουσας τάξης, που όπως ξέρουμε από το ηττημένο πραξικόπημα του 2016, κάθε άλλο παρά λίγες είναι. Ενώ η δίκη για το 2016 συνεχίζεται, ο Ερντογάν προχώρησε πρόσφατα σε ακόμη ένα ξεκαθάρισμα στην ηγεσία του στρατού. Και την περασμένη βδομάδα κατηγόρησε 100 απόστρατους ότι ετοίμαζαν “πολιτικό πραξικόπημα”

επειδή έκαναν κριτική στο σχέδιο για άνοιγμα του “Κανάλ Ιστανμπούλ”, της διώρυγας που σχεδιάζεται για την επόμενη δεκαετία, με την οποία θα παρακαμφθούν τα στενά του Βοσπόρου για πρόσβαση προς τη Μαύρη Θάλασσα. Η κόντρα για τη διώρυγα έχει ανοίξει μια σειρά ζητήματα που φτάνουν ως τη Συνθήκη του Μοντρέ του 1936 (για το καθεστώς των Στενών) και τον κίνδυνο για ακόμη μεγαλύτερη στρατιωτικοποίηση της Μαύρης Θάλασσας.

Όλα αυτά θα ήταν υπεραρκεστά να έχουν ρίξει τον Ερντογάν από καιρό. Ο Ερντογάν όμως κυβερνάει εδώ και 20 χρόνια, και όχι επειδή είναι “δικτάτορας”. Αλλά επειδή η επίσημη αντιπολίτευση στην Τουρκία είναι χειρότερη και από την κυβέρνηση. Όταν δεν βάζει πλάτες στα μαγειρέματα του στρατού, κάνει κριτική στον Ερντογάν από τα δεξιά και σίγουρα δεν είναι δύναμη γύρω από την οποία δεν μπορεί να συγκροτηθεί κίνημα για τον κόσμο που πλήρωσε και την επέκταση του τουρκικού καπιταλισμού και που τώρα πληρώνει την κρίση. Μόνο το μέτωπο του κουρδικού κινήματος και η αντικαπιταλιστική Αριστερά προσπαθούν να δώσουν μορφή και συγκρότηση στην Αντίσταση. Στην προσπάθειά τους αυτή, το καθήκον του εργατικού κινήματος και της Αριστεράς στην Ελλάδα είναι να σταθούμε αλληλέγγυοι. Να μη δώσουμε ούτε την παραμικρή στήριξη στις απειλές και τις πιέσεις της ελληνικής κυβέρνησης, τους σχεδιασμούς γύρω από τις ΑΟΖ, τις αιματηρές συνεργασίες με τα καθεστώτα του Κόλπου και το Ισραήλ.

Νίκος Λούντος

Μαρξιστικά Φόρουμ

ΙΛΙΟΝ

TETARTH 14/4, 7.30μμ,
fb: ΣΕΚ Ίλιον-Αγ.Ανάργυροι
60 χρόνια από τη δολοφονία του Πατρίς Λουμούμπα – Η πάλη ενάντια στην αποι-κιοκρατία
Ομιλήτρια: Μαρία Παππά

ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΗ

TETARTH 14/4, 7μμ, fb: ΣΕΚ Πετρούπολης
Μπορεί η τεχνολογία να γίνει «σωτήρας» του καπιταλισμού;
Ομιλητής: Βαγγέλης Παπαδόγιαννης

ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ

TETARTH 14/4, 7μμ, Skype: bit.ly/sekperi-steri fb: ΣΕΚ Περιστερίου
Κυβέρνηση στη δίνη της κρίσης
Ομιλητής: Κώστας Πολύδωρος

ΝΕΑ ΙΩΝΙΑ

TETARTH 14/4, 7μμ,
fb: ΣΕΚ Νέας Ιωνίας - SEK Neas Ionias
Επιστήμη και τεχνολογία στον καπιταλισμό
Ομιλητής: Θάνος Τζινιέρης

ΝΕΟ ΗΡΑΚΛΕΘ

TETARTH 14/4, 8μμ,
Υπάρχει «κράτος δικαίου» στον καπιταλι-σμό;
Ομιλήτρια: Δήμητρα Λιναρδάκη

ΜΑΡΟΥΣΙ

TETARTH 14/4, 8μμ, Skype: bit.ly/sekmaro-usi fb: ΣΕΚ Μαρουσιού – Κηφισιάς
60 χρόνια από τη δολοφονία του Πατρίς Λουμούμπα – Η πάλη ενάντια στην αποι-κιοκρατία
Ομιλήτρια: Δήμητρα Τζάκου

ΒΡΙΑΗΣΣΙΑ

TETARTH 14/4, 8μμ, fb: ΣΕΚ Βριλήσσια
150 χρόνια από την Παρισινή Κομμούνα – Η πρώτη «έφοδος στον ουρανό»
Ομιλητής: Φίλιππος Κοντοδήμας

ΑΓΙΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ

TETARTH 14/4, 7.30μμ, fb.com/sekxalandri
Αναρχισμός, μια μαρξιστική κριτική
Ομιλητής: Σταμάτης Χατζηδήμου

ΧΑΛΑΝΔΡΙ

TETARTH 14/4, 7.30μμ fb: ΣΕΚ Χαλανδρίου
Υπάρχει «κράτος δικαίου» στον καπιταλι-σμό;
Ομιλητής: Ορέστης Ηλίας

ΛΑΜΠΡΑΚΗΣ

TETARTH 14/4, 8μμ, fb: Η Εργατική Αλλη-λεγγύη στη Θεσσαλονίκη
Από την «ουδετερότητα» στον «αντιφασι-σμό» και στον δοσολογισμό
Ομιλητής: Νεκτάριος Χαϊντάρ

ΧΑΝΙΑ ΔΥΤΙΚΑ

TETARTH 14/4, 7.30μμ, fb: Σ.Ε.Κ Χανίων
Να κάψουμε το χαρτί του κυβερνητικού ρα-τισισμού

Ομιλητής: Ειρηναίος Μαράκης

ΠΑΤΡΑ

TETARTH 14/4, 6.30μμ, fb: Σ.Ε.Κ Πάτρας
Μπορεί η τεχνολογία να γίνει «σωτήρας» του καπιταλισμού;
Ομιλητής: Δημήτρης Μπελιάς

ΙΛΙΣΙΑ

TETARTH 14/4, 8μμ, Skype: bit.ly/sekilisia fb: ΣΕΚ Ιλισίων
Να κάψουμε το χαρτί του κυβερνητικού ρα-τισισμού
Ομιλήτρια: Εύα Αντωνακοπούλου

ΝΕΑ ΣΜΥΡΝΗ

TETARTH 14/4, 7μμ, Skype: bit.ly/se-knsmymri fb: ΣΕΚ Νέας Σμύρνης
Η Παρισινή Κομμούνα
Ομιλητής: Βαγγέλης Καραθάνος

ΠΕΡΑΙΑΣ

TETARTH 14/4, 7.15μμ, fb: ΣΕΚ Πειραιά
Ενάντια στο σεξισμό και το σύστημα
Ομιλήτρια: Δανάη Γαϊτάνου

ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ

TETARTH 14/4, 7μμ, Skype: bit.ly/SEKAM-PELO fb: ΣΕΚ Αμπελοκήπων
60 χρόνια από τη δολοφονία του Πατρίς Λουμούμπα – Η πάλη ενάντια στην αποι-κιοκρατία
Ομιλητής: Βασίλης Μάραντος

ΘΗΣΕΘ – ΚΑΤΩ ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ

TETARTH 14/4, 7.30μμ,
https://meet.jit.si/PyrinasThiseio
fb: Σοσιαλιστικό Εργατικό Κόμμα – Πετρά-λωνα-Θηρσείο
60 χρόνια από τη δολοφονία του Πατρίς Λουμούμπα – Η πάλη ενάντια στην αποι-κιοκρατία
Ομιλητής: Νεκτάριος Δαργάκης

ΑΝΩ ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ

TETARTH 14/4, 7.30μμ,
https://meet.jit.si/PyrinasXamosterna
60 χρόνια από τη δολοφονία του Πατρίς Λουμούμπα – Η πάλη ενάντια στην αποι-κιοκρατία
Ομιλητής: Γιάννης Μαραβελάκης

ΚΑΛΛΙΘΕΑ

TETARTH 14/4, 6.30μμ, Skype: ilirida.mb2
Μπορεί η τεχνολογία να γίνει «σωτήρας» του καπιταλισμού;
Ομιλητής: Άγγελος Σπανόπουλος

ΝΕΘΣ ΚΟΣΜΟΣ – ΚΟΥΚΑΚΙ

ΠΕΜΠΤΗ 15/4, 8μμ, fb: ΣΕΚ Νέος Κόσμος-Κουκάκι
60 χρόνια από τη δολοφονία του Πατρίς Λουμούμπα – Η πάλη ενάντια στην αποι-κιοκρατία
Ομιλητής: Θωμάς Κατσαρός

ΓΑΛΑΤΣΙ

ΠΕΜΠΤΗ 15/4, 7.45μμ ΣΕΚ Γαλατσι

60 χρόνια από τη δολοφονία του Πατρίς Λουμούμπα – Η πάλη ενάντια στην αποι-κιοκρατία
Ομιλητής: Στέλιος Τζομπανάκης

ΠΑΤΗΣΙΑ

ΠΕΜΠΤΗ 8/4, 7.30μμ, fb: ΣΕΚ Πατήσια
Κυβέρνηση στη δίνη της κρίσης
Ομιλήτρια: Ευγενία Βρούσο

ΚΥΨΕΛΗ

ΠΕΜΠΤΗ 15/4, 7.30μμ, fb: ΣΕΚ Κυψ:ελης
60 χρόνια από τη δολοφονία του Πατρίς Λουμούμπα – Η πάλη ενάντια στην αποι-κιοκρατία
Ομιλήτρια: Βίκυ Βρακά

ΕΞΑΡΧΕΑ

ΠΕΜΠΤΗ 15/4, 7.30μμ, fb: ΣΕΚ Εξαρχείων
Μπορεί η τεχνολογία να γίνει «σωτήρας» του καπιταλισμού;
Ομιλήτρια: Πέρσα Κατσανούλη

ΓΚΥΖΗ

ΠΕΜΠΤΗ 15/4, fb ΣΕΚ Γκύζη 7.30μμ
Κυβέρνηση στη δίνη της κρίσης
Ομιλήτρια: Νίκη Αργύρη

ΑΙΓΑΛΕΘ

ΠΕΜΠΤΗ 15/4, 7.30μμ, fb: ΣΕΚ Αιγάλεω
Μπορεί η τεχνολογία να γίνει «σωτήρας» του καπιταλισμού;
Ομιλητής: Σπύρος Γεωργακόπουλος

ΝΙΚΑΙΑ – ΚΟΡΥΔΑΛΛΟΣ - ΚΕΡΑΤΣΙΝΙ

ΠΕΜΠΤΗ 15/4, 8μμ δημαρχείο Νίκαιας
fb: ΣΕΚ πυρήνας Νίκαιας – Κορυδαλλού
Το επαναστατικό κόμμα σε αυτές τις συν-θήκες
Ομιλητής: Παντελής Παναγιωτακόπουλος

ΕΛΛΗΝΙΚΟ

● ΠΕΜΠΤΗ 15/4, 8μμ, Skype: bit.ly/sekelli-nikou fb: ΣΕΚ πυρήνας Ελληνικού
1941 – 80 χρόνια από την εισβολή των ναζί
Ομιλητής: Αλέκος Κοροβέσης
● ΠΕΜΠΤΗ 22/4, 8μμ, Skype: bit.ly/sekelli-nikou fb: ΣΕΚ πυρήνας Ελληνικού
Καπιταλισμός και τεχνολογία
Ομιλήτρια: Μαρία Βολτέρρα

ΒΥΡΩΝΑΣ - ΠΑΓΚΡΑΤΙ

● ΠΕΜΠΤΗ 15/4, 7μμ,
Skype: bit.ly/sekpragrati fb: ΣΕΚ Παγκράτι
Να κάψουμε το χαρτί του κυβερνητικού ρα-τισισμού
Ομιλητής: Νίκος Βούλτσος
● ΠΕΜΠΤΗ 22/4, 7μμ,
Skype: bit.ly/sekpragrati fb: ΣΕΚ Παγκράτι
Ρ. Λούξεμπουργκ: Μαζική απεργία, κόμμα, συνδικάτα
Ομιλήτρια: Κατερίνα Σεβαστάκη

ΖΩΓΡΑΦΟΥ

● ΠΕΜΠΤΗ 15/4, 7μμ, σαλόνι εστίας Δ' ΦΕΠΑ και Skype: bit.ly/sekzografou
fb: ΣΕΚ Ζωγράφου
Καπιταλισμός και τεχνολογία
Ομιλήτρια: Λείρνα Μπέκα

● ΠΕΜΠΤΗ 22/4, 7μμ, σαλόνι εστίας Δ' ΦΕΠΑ και Skype: bit.ly/sekzografou
fb: ΣΕΚ Ζωγράφου
60 χρόνια από τη δολοφονία του Πατρίς Λουμούμπα – Η πάλη ενάντια στην αποι-κιοκρατία
Ομιλητής: Δημήτρης Δασκαλάκης

ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ ΘΕΣ/ΝΙΚΗΣ

ΠΕΜΠΤΗ 15/4, 8μμ, fb: Η Εργατική Αλλη-λεγγύη στη Θεσσαλονίκη
Μπορεί η τεχνολογία να γίνει «σωτήρας» του καπιταλισμού;
Ομιλητής: Σάκης Κολότσιος

ΧΑΡΙΛΑΟΥ

ΠΕΜΠΤΗ 15/4, 8μμ, fb: Η Εργατική Αλλη-λεγγύη στη Θεσσαλονίκη
1941 – 80 χρόνια από την εισβολή των ναζί
Ομιλητής: Σάββας Κκονέ

ΤΟΥΜΠΑ

ΠΕΜΠΤΗ 15/4, 8μμ, fb: Η Εργατική Αλλη-λεγγύη στη Θεσσαλονίκη
1941 – 80 χρόνια από την εισβολή των ναζί
Ομιλητής: Νίκος Κοκκίνης

ΒΟΛΟΣ

ΠΕΜΠΤΗ 15/4, 9μμ, link: bit.ly/sekvolos fb: ΣΕΚ Βόλου
Ο γαλλικός Μάης του '68
Ομιλήτρια: Τζένη Δεμριτζίδου

ΓΙΑΝΝΕΝΑ

ΠΕΜΠΤΗ 15/4, 7μμ,
fb: ΣΕΚ πυρήνας Ιωαννίνων
60 χρόνια από τη δολοφονία του Πατρίς Λουμούμπα – Η πάλη ενάντια στην αποι-κιοκρατία
Ομιλήτρια: Αρετή Κανέλλου

ΚΙΛΚΙΣ

ΠΕΜΠΤΗ 15/4, 8μμ fb: ΣΕΚ πυρήνας Κιλκίς
60 χρόνια από τη δολοφονία του Πατρίς Λουμούμπα – Η πάλη ενάντια στην αποι-κιοκρατία
Ομιλητής: Κωνσταντίνος Δανακτής

ΗΡΑΚΛΕΘ ΚΡΗΤΗΣ

ΠΕΜΠΤΗ 15/4, 7.30μμ, fb: ΣΕΚ πυρήνες Ηρακλείου
60 χρόνια από τη δολοφονία του Πατρίς Λουμούμπα – Η πάλη ενάντια στην αποι-κιοκρατία
Ομιλητής: Γιάννης Βαλαής

ΧΑΝΙΑ ΑΝΑΤΟΛΙΚΑ

ΠΕΜΠΤΗ 15/4, 7.30μμ, fb: Σ.Ε.Κ Χανίων
Μπορεί η τεχνολογία να γίνει «σωτήρας» του καπιταλισμού;
Ομιλήτρια: Άννα Μαματσή

ΞΑΝΘΗ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 16/4, 8μμ, fb: ΣΕΚ Ξάνθης
10 χρόνια από την Αραβική Άνοιξη
Ομιλήτρια: Βάσω Αλεξοπούλου

Εξορμήσεις

ΤΕΤΑΡΤΗ 14/4

Ν. ΗΡΑΚΛΕΙΘ ΗΣΑΠ 6.30μμ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 16/4

ΠΑΤΡΑ Πλ. Γεωργίου 6.30μμ

ΗΡΑΚΛΕΘ Λιοντάρια 5μμ

ΣΑΒΒΑΤΟ 17/4

ΕΞΑΡΧΕΙΑ Λαϊκή Καλλιδορμίου 12μ

ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ Λαϊκή Πανόρμου 12μ

ΚΥΨΕΛΗ

Φωκίωνος Νέγρη Γερμανός 12μ

ΓΚΥΖΗ Πλατεία 12μ

ΓΑΛΑΤΣΙ Γαλασιού και Βεΐκου 12μ

Κ. ΠΑΤΗΣΙΑ ΗΣΑΠ 11.30πμ

ΙΛΙΟΝ Βιολογική Λαϊκή 11.30πμ

ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΗ Λαϊκή 11.30πμ

ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ

Μουσείο ΕΑΜ Πεζόδρομος 11.30πμ

ΖΩΓΡΑΦΟΥ Μάρκετ Ιν 12μ

ΙΛΙΣΙΑ

Σκλαβενίτης Ούλωφ Πάλμε 11πμ

ΒΥΡΩΝΑΣ Αγορά 12μ

ΠΑΓΚΡΑΤΙ Πλ. Βαρνάβα 11.30πμ

ΕΛΛΗΝΙΚΟ Σκλαβενίτης 11.30πμ

Ν. ΣΜΥΡΝΗ

Βασιλόπουλος Πλατεία 12μ

Α.ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ ΗΣΑΠ 12μ

Κ. ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ ΘΗΣΕΙΘ

Σκλαβενίτης 12μ

ΝΕΘΣ ΚΟΣΜΟΣ Λαϊκή 12μ

ΚΑΛΛΙΘΕΑ

Θησέως και Ματζαργιωτάκη 11.30πμ

ΧΑΛΑΝΔΡΙ Κεντρική Πλατεία 4μμ

ΑΓ. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ

Πλατεία Αγ. Ιωάννου 12μ

ΜΑΡΟΥΣΙ Πεζόδρομος Ερμού 12μ

ΒΡΙΑΗΣΣΙΑ Πλατεία 12μ

Ν. ΙΩΝΙΑ

Κέντρο Νεότητας, Λ. Ηρακλείου 12μ

ΠΕΙΡΑΙΑΣ Πασαλιμάνι 12μ

ΝΙΚΑΙΑ Λαϊκή Περιβολάκι 12μ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΚΕΝΤΡΟ Σβώλου με Γούναρη 11πμ

ΧΑΡΙΛΑΟΥ Λαϊκή Μαρτίου 11 πμ

ΑΝΩ ΤΟΥΜΠΑ Λαϊκή Πausανία 11πμ

ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ

Λαϊκή Ξηροκρήνης 11πμ

ΧΑΝΙΑ Λαϊκή Μινώας 11πμ

ΒΟΛΟΣ Πλ. Αγίου Νικολάου 11.30πμ

ΞΑΝΘΗ Παζάρι 11πμ

ΚΙΛΚΙΣ Λαϊκή 11.30πμ

ΓΙΑΝΝΕΝΑ Νομαρχία 12μ

ΚΥΡΙΑΚΗ 18/4

ΚΕΡΑΤΣΙΝΙ Πάρκο Λιπασμάτων 12μ

ΔΕΥΤΕΡΑ 19/4

Ν. ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΙΑ

ΑΒ Δεκελείας 6.30μμ

ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΟ ΕΡΓΑΤΙΚΟ ΚΟΜΜΑ

Παλεύουμε για

Τον σοσιαλισμό, μέσα από την ανεξάρ-τητη δράση της εργατικής τάξης

Ο καπιταλισμός δεν παίρνει διορθώσεις. Πρέ-πει να ανατραπεί με την εργατική δράση. Δεν υπάρχει κοινοβουλευτικός δρόμος προς μια τέτοια αλλαγή. Το κοινοβούλιο, ο στρατός, η αστυνομία, η δικαιοσύνη, όλο το αστικό κρά-τος λειτουργεί για να προστατεύσει τα συμ-φέροντα της άρχουσας τάξης.

Οι εργάτες δημιουργούν όλο τον πλούτο μέ-σα στον καπιταλισμό. Μια νέα κοινωνία απαλ-λαγμένη από την εκμετάλλευση, ο σοσιαλι-σμός, μπορεί να δημιουργηθεί μόνο όταν οι εργάτες πάρουν συλλογικά στα χέρια τους τον έλεγχο όλου του κοινωνικού πλούτου και προγραμματίσουν την παραγωγή και την δια-

νομή σύμφωνα με τις ανθρώπινες ανάγκες.

Τον διεθνισμό

Στην παγκόσμια οικονομία κυριαρχούν οι με-γάλες πολυεθνικές. Μόνο εάν παλέψουμε όλοι μαζί σε παγκόσμιο επίπεδο, μπορούμε να σταματήσουμε τους πλούσιους και δυνατούς που κυριαρχούν πάνω στον πλανήτη. Η πάλη για τον σοσιαλισμό μπορεί να πετύχει μόνο εάν είναι παγκόσμια.

Αυτό δείχνει και η εμπειρία της Ρωσίας όπου ακόμα και μια νικηφόρα αλλά απομονωμένη επανάσταση όπως ο Οκτώβρης του '17 ηττή-θηκε κάτω από την πίεση της παγκόσμιας αγοράς. Αυτό άνοιξε τον δρόμο για την επι-κράτηση του Στάλιν και την μετατροπή της Ρωσίας σε κρατικό καπιταλισμό. Του ίδιου τύ-που καθεστώτα δημιουργήθηκαν αργότερα στην Ανατολική Ευρώπη και την Κίνα.

Ενάντια στον ρατσισμό,

τον ιμπεριαλισμό και την καταπίεση

Είμαστε αντίθετοι σε οποιαδήποτε προσπά-θεια που έχει στόχο την διαίρεση της εργατι-κής τάξης. Είμαστε αντίθετοι σε μια Ελλάδα – φρούριο, κομμάτι μιας Ε.Ε – φρούριο, που κα-ταδικάζει πρόσφυγες και μετανάστες να πε-θαίνουν στα σύνορά της και να αντιμετωπί-ζουν ρατσιστικές διακρίσεις αν καταφέρουν να τα περάσουν.

Υποστηρίζουμε το δικαίωμα όλων των ανθρώ-πων, ανεξάρτητα από χρώμα, φυλή και φύλο καθώς και όλους τους καταπιεσμένους να ορ-γανώνουν την αντίστασή τους. Υποστηρίζου-με όλα τα αυθεντικά εθνικοαπελευθερωτικά κινήματα.

Παλεύουμε για την πραγματική κοινωνική, πο-λιτική και οικονομική ισότητα των γυναικών και για το τέλος όλων των διακρίσεων ενάντια στους ομοφυλόφιλους, γυναίκες και άντρες.

Παλεύουμε ενάντια σε ένα σύστημα που κα-ταστρέφει τον πλανήτη μέσα από το κυνήγι των κέρδους και τους ανταγωνισμούς.

Το επαναστατικό κόμμα

Αυτοί που μας κυβερνάνε είναι δυνατοί γιατί είναι οργανωμένοι, γιατί ελέγχουν τον πλού-το, τα ΜΜΕ, τα δικαστήρια και τον στρατό. Για να συγκρουστεί μ' αυτή την δύναμη, η ερ-γατική τάξη χρειάζεται να είναι κι αυτή οργα-νωμένη. Το Σοσιαλιστικό Εργατικό Κόμμα, έχει σαν στόχο να φέρει τους ακτιβιστές του κινήματος μαζί με την εργατική τάξη. Το επα-ναστατικό κόμμα είναι αναγκαίο για να δυνα-μώσει το κίνημα, να οργανώσει τον κόσμο μέ-σα σ' αυτό και να βοηθήσει να αναπτυχθούν εκείνες οι ιδέες και εκείνες οι στρατηγικές που θα μπορέσουν ν' ανατρέψουν συνολικά τον καπιταλισμό.

εργαπκη αλληλεγγυη

Βδομαδιάτικη Εφημερίδα εκδίδεται από το ΣΕΚ

Ιδιοκτήτης: Αναστασιάδης Αναστάσιος

του Βασιλείου, Φειδιού 14, 106 78 Αθήνα

Εκδότης: Αναστασιάδης Αναστάσιος

Διευθυντής: Γκαργγκάνας Παναγιώτης,

Αναξαγόρα 14Α, 10552 Αθήνα, τηλ. 210 5241001

Σύνταξη: Λένα Βερέδ, Δημήτρης Δασκαλάκης,

Σωτήρης Κοντογιάννης, Νίκος Λούντος, Στέλιος

Μιχαηλίδης, Λεάνδρος Μπόλαρης, Μάνος Νικο-λάου, Γιώργος Πίπτας, Αφροδίτη Φράγκου

Ηλεκτρονική σελιδοποίηση:

Π. Γαβρηλίδης, Γ. Κούβαρης

Εκτύπωση: News Press Hold,

παρ. Ορφέως 13, 194 00 Κορωπί

Γραφεία: Αναξαγόρα 14Α, 105 52 Ομόνοια

e-mail: ergatikki@gmail.com

τηλ.: 210 5241001,

Κωδικός ΕΛΤΑ 7856

Πέντε νέες συντρόφισσες στον πυρήνα μας!

Πέντε νέα μέλη στον πυρήνα Ιλίου-Αγ.Αναργύρων, στα Δυτικά, στο διάστημα από τις 8 Μάρτη μέχρι σήμερα.

Η επίθεση της κυβέρνησης σε όλους τους χώρους της εργασίας και της κοινωνικής ζωής -με πρόσχημα την πανδημία- κάνει ξεκάθαρο πλέον στον κόσμο ότι ο τρόπος να τους ανακόψουμε είναι η συσπείρωση και η οργάνωση εδώ και τώρα.

Η κυβερνητική προπαγάνδα και τα πληρωμένα ΜΜΕ της κυβέρνησης δεν είναι αρκετά να εμποδίσουν το θυμό του κόσμου που ψάχνει δρόμους να αντιδράσει αποτελεσματικά.

Στις εξορμήσεις μας με την Εργατική Αλληλεγγύη και το περιοδικό Σοσιαλισμός από τα Κάτω και τα υλικά μας στους εργατικούς χώρους αλλά και κάθε Σάββατο στις λαϊκές αγορές και τις πλατείες, συναντάμε όλο και πιο πολύ κόσμο που τον τελευταίο καιρό και ειδικά μετά τις 8 Μάρτη, συζητά μαζί μας αναζητώντας τρόπους συγκεκριμένους να οργανώσει τον χώρο του, ζητώντας πληροφορίες για τις ξεκινημένες μάχες σε άλλους εργασιακούς χώρους που βρίσκονται σε εξέλιξη.

Καθοριστικό ρόλο στο χτίσιμο της σχέσης μας έχει παίξει η σταθερή παρουσία μας αλλά και οι αντιρατσιστικές και αντιφασιστικές κινητοποιήσεις και καμπάνιες με αποκορύφωμα την καταδίκη της ΧΑ στις 7 Οκτώβρη, οι μάχες στο χώρο της Υγείας και της Παιδείας, η καμπάνια ενάντια στην απόλυση του Κ. Καταραχιά στον Αγ. Σάββα, στην Τοπική Αυτοδιοίκηση, ενάντια στις ιδιωτικοποιήσεις που σαν κεντρική επιλογή της κυβέρνησης έχουν σκοπό να διαλύσουν κάθε έννοια κοινωνικού κράτους.

Βλέπουμε ότι τώρα, σε αντίθεση με προηγούμενες περιόδους ο κόσμος είναι αποφασισμένος να δώσει και να οργανώσει μαζί μας αυτές τις μάχες. Εκτός από την υπογραφή του στις καμπάνιες είναι πολύ πιο πρόθυμος να υπογράψει και την κάρτα μέλους και δικός μας ρόλος είναι να του την προτείνουμε με κάθε ευκαιρία.

Η Ε. μας παρακολουθούσε από τις αντιφασιστικές αντιρατσιστικές κινητοποιήσεις για την καταδίκη της ΧΑ και τις τοπικές εκδηλώσεις, συμμετείχε στα εβδομαδιαία φόρουμ του πυρήνα και στις 8 Μάρτη έγινε μέλος μας.

Νέο μέλος μας και η Γ., συμβασιούχος στην καθαριότητα, που την γνωρίσαμε επίσης στις 8 Μάρτη.

Η Α., υγειονομικός, με προηγούμενη πολιτικοποίηση στην Αριστερά, αποφάσισε τώρα να δώσει τη μάχη μαζί μας.

Η Μ., εκπαιδευτικός, χωρίς προηγούμενη πολιτικοποίηση, μας βρήκε στη σαββατιάτικη εξόρμηση στη γειτονιά, υπογράφοντας τις καμπάνιες μας και την κάρτα μέλους για να οργανώσουμε μαζί.

Η 20 Μάρτη ήταν καθοριστική για την Α., που συμμετείχε στην πορεία μας, για να γραφτεί και να συνεχίσει τους αγώνες μαζί μας.

Οι πέντε νέες συντρόφισσες στον πυρήνα μας μαζί με όλους εμάς οργανώνουμε πλέον μαζί την παρέμβασή μας στην γειτονιά. Τυχαίο δεν είναι ότι είναι γυναίκες που η κρίση ρίχνει στην πλάτη τους περισσότερη δουλειά φορτώνοντας την καθημερινότητά τους με ρόλους προηγούμενων δεκαετιών.

Την μάχη όμως για τις ζωές μας θα την δώσουμε όλοι μαζί, άντρες γυναίκες, με όπλο τους αγώνες μας, με πίστη και αυτοπεποίθηση ότι μπορούμε συλλογικά να νικήσουμε την κυβέρνηση και το βάρβαρο σύστημα που βλέπει μόνο τα κέρδη για την κυρίαρχη τάξη θεωρώντας τους από κάτω αναλώσιμους.

Η επαναστατική Αριστερά και το ΣΕΚ είναι εδώ, έτοιμο να μεγαλώσει τους πυρήνες του σε κάθε γειτονιά και πόλη, οργανώνοντας τις μάχες για τις ζωές μας κι ο κόσμος που όλοι συναντάμε στις πρωτοβουλίες και τις εξορμήσεις μας περιμένει να του το προτείνουμε τολμηρά και αποφασιστικά.

ΘΑ ΝΙΚΗΣΟΥΜΕ

Πυρήνας ΣΕΚ ΙΛΙΟΝ-ΑΓ.ΑΝΑΡΓΥΡΟΙ

Την περασμένη βδομάδα συγκλόνισε η είδηση της διπλής δολοφονίας στη Μακρινίτσα. Η 28χρονη Κωνσταντίνα Τσάπα και ο αδελφός της, ο 30χρονος Γιώργος Τσάπας δολοφονήθηκαν από τον εν διαστάσει σύζυγο της πρώτης, μετά από επίθεση στο σπίτι τους. Ο δολοφόνος είχε βίαιη συμπεριφορά και πριν από τη συγκεκριμένη επίθεση, με το τελευταίο περιστατικό να έχει συμβεί μόλις τέσσερις ημέρες νωρίτερα. Σύμφωνα με τα όσα κατέθεσε στην απολογία του, “θόλωσε” όταν του είπαν ότι δεν μπορεί να δει το παιδί του. Η οικογένεια της Κωνσταντίνας Τσάπα είχε ζητήσει ασφαλιστικά μέτρα για να προστατευθεί από τον εν διαστάσει σύζυγό της, ενώ την ώρα που εισέβαλε στο σπίτι ο δράστης, είχε πάρει την άμεση δράση ζητώντας βοήθεια.

Η Κωνσταντίνα Τσάπα έχασε τη ζωή της γιατί ήταν γυναίκα, όχι μόνο επειδή ο πρώην σύζυγός της ήταν κακοποιητικός, αλλά και επειδή οι αρχές, από τις οποίες ζήτησε βοήθεια και προστασία, ολιγώρησαν, όπως κάνουν συνήθως σε τέτοιες περιπτώσεις. Αυτή την ολιγωρία τη δείχνουν αρχικά τα στατιστικά της αστυνομίας, σε σύγκριση με άλλες έρευνες: στην αστυνομία καταγράφονται πολύ λιγότερα περιστατικά, ενώ ακόμη πιο λίγα είναι τα περιστατικά που οδηγούνται στη δικαιοσύνη. Σε συνεντεύξεις που έχουν γίνει σε κακοποιημένες γυναίκες στο πλαίσιο ερευνών, είναι πολύ μεγάλο το ποσοστό αυτών που θεωρεί ότι δεν θα τις βοηθήσει η αστυνομία.

Όχι άδικα. Η Ελένη Τοπαλούδη είχε καταγγείλει στην αστυνομία τον βιασμό της έναν ολόκληρο χρόνο πριν τον δεύτερο βιασμό και τη δολοφονία της αλλά η καταγγελία της αγνοήθηκε. Η Αγγελική Πέτρου, που τη δολοφόνησε ο πατέρας της επειδή δεν ενέκρινε τη σχέση της, τον είχε επίσης καταγγείλει ένα χρόνο

Ξέρουμε τους ένοχους για τις δολοφονίες γυναικών!

νωρίτερα στην αστυνομία χωρίς αποτέλεσμα. Οι έρευνες έχουν δείξει επίσης απροθυμία της αστυνομίας στην κατάθεση μήνυσης σε πολλές περιπτώσεις -οι αστυνομικοί συστήνουν στα θύματα να “τα βρουν” με τους δράστες, υποβαθμίζουν το μέγεθος του προβλήματος, δεν τα ενημερώνουν ότι δε χρειάζεται παράβολο για τη μήνυση στις περιπτώσεις ενδοοικογενειακής βίας. Έχουν ακόμη υπάρξει περιπτώσεις που απειλούν το θύμα ότι θα δεχτεί αντιμήνυση για ψευδή καταμήνυση ή και ενημερώνουν (!) τον θύτη ότι μπορεί να κάνει αντιμήνυση! Πολλές προσφύγισσες και μετανάστριες επίσης είτε φοβούνται να απευθυνθούν στην αστυνομία υπό τον φόβο της κράτησης, είτε ζητούν βοήθεια και καταλήγουν να κακοποιούνται στα τμήματα και στα κέντρα κράτησης.

Ευθύνες της ΕΛΑΣ

Και φυσικά οι ευθύνες της αστυνομίας δεν περιορίζονται στο πώς αντιμετωπίζουν τα θύματα. Είναι και η ίδια η ΕΛΑΣ φορέας βίας σε βάρος των γυναικών, πράγμα που έχουμε δει και στο πρόσφατο όργιο αστυνομικής βίας, όπου μια 18χρονη δέχτηκε σεξουαλική κακοποίηση και απειλές, αλλά και στις τρεις δολοφονημένες γυναίκες από αστυνομικούς οικείους τους τον τελευταίο χρόνο. Τη γνώμη της ΕΛΑΣ και του Υπουργείου Προ.Πο για τη σεξιστική βία την είδαμε άλλωστε στις 25 Νοέμβρη, ημέρα εξάλειψης της βίας κατά των γυναικών, που την ...τίμησαν δεόντως με 11 συλλήψεις φεμινιστριών που έκαναν συμβολική κινητοποίηση στο Σύνταγμα.

Οι ξενώνες φιλοξενίας για γυναίκες και παιδιά θύματα ενδοοικογενειακής

βίας είναι πάρα πολύ λίγοι σε σχέση με το μέγεθος του προβλήματος κι αυτό κάνει τα θύματα να διστάζουν να καταγγείλουν τον δράστη γιατί δεν θα έχουν πού να πάνε αν φύγουν από το σπίτι. Λόγω υποστελέχωσης, οι ιατροδικαστές δεν είναι διαθέσιμοι όλες τις ώρες και ημέρες, πράγμα που δυσκολεύει την απόδειξη της σεξουαλικής κακοποίησης. Τέλος, όλες οι έρευνες, εγχώριες και διεθνείς, έχουν δείξει ραγδαία αύξηση της ενδοοικογενειακής βίας μέσα στην περίοδο της πανδημίας. Με μεγαλύτερη φτώχεια και ανεργία και με την απαγόρευση κυκλοφορίας τα θύματα έχουν πολύ λιγότερες διεξόδους, ενώ τα ήδη υπάρχοντα προβλήματα στις κακοποιητικές σχέσεις φουντώνουν.

Για όλους αυτούς τους λόγους το έγκλημα στη Μακρινίτσα είναι μια ακόμη περίπτωση γυναικοκτονίας: η Κωνσταντίνα Τσάπα έμεινε απροστάτευτη γιατί ήταν μια γυναίκα που κατήγγειλε τον σύζυγό της και δολοφονήθηκε ακριβώς επειδή προσπάθησε να φύγει από αυτόν μαζί με το παιδί της. Ο αδερφός της που πήγε να την προστατέψει δολοφονήθηκε και η μητέρα της κινδύνευσε επίσης -και οι τρεις θύματα του ίδιου αδιεξόδου, αυτού που αντιμετωπίζουν οι γυναίκες σε κακοποιητικές σχέσεις. Στις 11 Απρίλη, έξι μέρες μετά την δολοφονία, ο Τσιάρας έδωσε συνέντευξη με θέμα το νομοσχέδιο για το οικογενειακό δίκαιο. Όταν λοιπόν ρωτήθηκε σχετικά και απάντησε “δεν θα αφήσουμε κανένα παράθυρο ανοιχτό στην ενδοοικογενειακή βία”, ενώ δεν έχει βγάλει κιχ για την Μακρινίτσα, δεν ακούστηκε πολύ πειστικός.

Αφροδίτη Φράγκου

8 Μάρτη, Παγκόσμια μέρα Γυναικών στην Αθήνα. Φωτό: Στέλιος Μιχαηλίδης

Ένας πλούτος

Η επέτειος των 200 χρόνων από την ελληνική επανάσταση πέρασε και οι φιέστες της κυβέρνησης ΝΔ έχουν ήδη ξεχαστεί κάτω από το βάρος της κρίσης της. Όμως η πολιτική συζήτηση γύρω από τη σημασία του 1821, και το πώς “οι κοινωνίες αλλάζουν με επαναστάσεις” συνεχίζεται.

Σε αυτή τη συζήτηση παρεμβαίνει το Μαρξιστικό Βιβλιοπωλείο με τη νέα έκδοσή του “Το 1821 και οι αστικές επαναστάσεις”, καθώς και με την εκδήλωση παρουσίασης του βιβλίου το Σάββατο 17 Απρίλη. Ανάμεσα στους ομιλητές και ομιλήτριες της εκδήλωσης είναι η Άννα Καρακατσούλη, αναπληρώτρια καθηγήτρια στο ΕΚΠΑ. Το 2016 κυκλοφόρησε το βιβλίο της, “Μαχητές της ελευθερίας – Η ελληνική επανάσταση στη διεθνή της διάσταση”, μια μελέτη για τους Φιλέλληνες που πήραν μέρος στην ελληνική επανάσταση, δείχνοντας την τελευταία σαν μέρος ενός ολόκληρου επαναστατικού κύματος της εποχής.

Στις νέες εκδόσεις για το 1821 που μπορείτε να βρείτε στο Μαρξιστικό Βιβλιοπωλείο συγκαταλέγεται και το “Η ελληνική επανάσταση και οι αυτοκρατορίες – Η Γαλλία και οι Έλληνες, 1797-1830” του Γιάννη Κοτσώνη, το “Γυναίκες και επανάσταση, 1821 – Από τον Οθωμανικό κόσμο στο ελεύθερο ελληνικό κράτος” της Βασιλικής Λάζου, το “21 ρωγμές στην επίσημη ιστορία για το 1821” του Σπύρου Αλεξίου, το “Διαφωτισμός και επανάσταση – Η ριζοσπαστική ιδεολογία της ελληνικής νομαρχίας” του Χρήστου Ρέππα, το “Ενάντια σε φρουρία και τείχη – 1821. Μια μικρή εισαγωγή για την ελληνική επανάσταση” του Γιώργου Μαργαρίτη και το “Πώς συλλογείται ο Ρήγας; Επιστροφή στις πηγές” του Δημήτρη Ψαρρά.

Η συζήτηση για την πορεία του νέου ελληνικού κράτους, όπως και η ιστορία των αγώνων και της Αριστεράς κάθε άλλο παρά σταματάει στην επανάσταση του 1821. Αξίζει να διαβάσει κανείς το τετράτομο έργο του Δημήτρη Λιβιεράτου “Κοινωνικοί αγώνες στην Ελλάδα 1918-1936” που προσφέρει μια λεπτομερή και ολοκληρωμένη εικόνα της αγωνιστικής παράδοσης του εργατικού κινήματος στην Ελλάδα στα κρίσιμα χρόνια του Μεσοπολέμου. Επίσης, από τις εκδόσεις Μαρξιστικό Βιβλιοπωλείο κυκλοφορεί το “ΣΕΚΕ – Οι ρίζες της επαναστατικής αριστεράς στην

φουντώνει η συζήτηση για τη θέση της γυναίκας στην κοινωνία, τους αγώνες του γυναικείου κινήματος και τις ρίζες της καταπίεσης. Το βιβλίο “Γυναίκες, φύλο και εργασία στην Ελλάδα” της Μαρίας Καραμεσίνη παρακολουθεί τις ανισότητες μεταξύ των φύλων στην εργασία από τη δεκαετία του '60 μέχρι σήμερα, ενώ αγγίζει δυο ζητήματα που είναι στην ημερήσια διάταξη των μαχών: την απλήρωτη εργασία στο σπίτι και το δυσανάλογο χτύπημα που δέχτηκαν οι γυναίκες μέσα στην πανδημία. Δυο ακόμη εκδόσεις που αγγίζουν το θέμα της καταπίεσης στην Ελλάδα είναι το “Ιστορίες για τη σεξουαλικότητα”, σε επιμέλεια της Δήμητρας Βασιλειάδου και της Γλαύκης Γκότση, καθώς και το “Οικογένεια και σεξουαλικότητα – Μεταξύ παράδοσης και νεωτερικότητας” της Άννας Ματθαίου. Τα βιβλία “Η πάλη για την απελευθέρωση των γυναικών” της Μαρίας Στύλλου και “Ο Ένγκελς και η καταγωγή της ανθρωπίνης κοινωνίας” του Κρις Χάρμαν κυκλοφορούν από το Μαρξιστικό Βιβλιοπωλείο και είναι απαραίτητα εργαλεία για να κατανοήσουμε τη ρίζα της γυναικείας καταπίεσης στις ταξικές κοινωνίες, αλλά και το πώς μπορεί το κίνημα σήμερα να συνεχίσει τη μάχη για απελευθέρωση αξιοποιώντας τις ιστορικές εμπειρίες και τη μαρξιστική ανάλυση.

Οι δυο πρόσφατοι θάνατοι προσφύγων στα ΠΡΟΚΕΚΑ Κορίνθου και Κω αποκαλύπτουν το πραγματικό πρόσωπο της πολιτικής της ΝΔ για το προσφυγικό: ρατσιστική και δολοφονική. Βάση για να κατανοήσουμε το πώς το σύστημα δημιουργεί και αξιοποιεί τον ρατσισμό για να διαιρεί τους εργάτες είναι το βιβλίο “Ρατσισμός – Τι είναι και πώς παλεύεται” του Άλεξ Καλλίνικος. Ο ρατσισμός στρώνει τον δρόμο στους φασίστες και το πόσο κεντρική ήταν η αντιρατσιστική μάχη στην ιστορική νίκη του κινήματος ενάντια στη Χρυσή Αυγή είναι ένα από τα πολύτιμα διδάγματα που αποτυπώνει η έκδοση “Εγκληματική οργάνωση Χρυσή Αυγή – Η ΚΑΤΑΔΙΚΗ”, των δημοσιογράφων της Εργατικής

Ελλάδα” του Λεάνδρου Μπόλαρη, ένα βιβλίο που καλύπτει όλη την περίοδο και τις μάχες της εργατικής τάξης από το 1918 μέχρι το 1936. Καλύπτει ένα φάσμα από τα πρώτα χρόνια, όταν το κόμμα συσπείρωσε τους «ζωηρότερους και συνειδητότερους εκπροσώπους» της εργατικής τάξης και βρέθηκε να πρωτοστατεί στις απεργίες και στο αντιπολεμικό κίνημα, μέχρι την εργατική έκρηξη του Μάη του 36, τον αντίκτυπο της σταλινικής αντεπανάστασης στο ΚΚΕ και την ήττα του κινήματος.

Αντίδοτα

Η κυβέρνηση προσπάθησε να αξιοποιήσει την επέτειο της ελληνικής επανάστασης και για αντι-τουρκική προπαγάνδα. Το υπόβαθρο για να απαντήσουμε στα εθνικιστικά ψέματα της νέας όξυνσης της ελληνοτουρκικής κρίσης και να αντισταθούμε στην απειλή του πολέμου προσφέρει η συλλογική έκδοση “Ελλάδα-Τουρκία: Η σύγκρουση των υποϊμπεριαλισμών”, που κυκλοφορεί από το Μαρξιστικό Βιβλιοπωλείο. Το βιβλίο του Αλέξη Ηρακλείδη “Αιγαίο και Ανατολική Μεσόγειος, 50+1 όψεις των ελληνοτουρκικών διενέξεων” καταρρίπτει τον μύθο που πλασάρει η ελληνική άρχουσα τάξη ότι η πηγή των προβλημάτων είναι η “τουρκική επιθετικότητα” που παραβιάζει το διεθνές δίκαιο και ότι η Ελλάδα είναι αμυνόμενη. Στις νέες εκδόσεις μπορείτε να βρείτε και το “Οι ελληνοτουρκικές σχέσεις και το Δίκαιο της Θάλασσας” του Χρήστου Ροζάκη. Οι “10+1 Μύθοι για το Κυπριακό” του Νικόλα Κυριακού, όπως αναφέρει ο τίτλος, καταρρίπτουν τους εθνικιστικούς μύθους της ελληνικής και ελληνοκυπριακής μεριάς δείχνοντας τις ευθύνες της “δικής μας” μεριάς. Τέλος, η συζήτηση για την ελληνική επιθετικότητα δεν μπορεί να μην περιλαμβάνει τη μικρασιατική εκστρατεία και το βιβλίο του Νίκου Ψυρούκη “Η Μικρασιατική Καταστροφή”.

Μέσα στη χρονιά του ελληνικού #metoo

Διαδικτυακή εκδήλωση-βιβλιοπαρουσίαση

Το 1821 και οι αστικές επαναστάσεις

Πάνος Γκαργγκάνας, Λεάνδρος Μπόλαρης, Σταυρούλα Πανίδου, Alex Callinicos, Chris Harman

17/4 7μμ ΣΑΒΒΑΤΟ

Θα μιλήσουν:

Αλεξάνδρα Ιωαννίδου, καθηγήτρια ΠΑΜΑΚ
Άννα Καρακατσούλη, αναπλ. Καθηγήτρια ΕΚΠΑ
Δημήτρης Κουσουρής, ιστορικός και οι συγγραφείς
Πάνος Γκαργγκάνας, Λεάνδρος Μπόλαρης, Σταυρούλα Πανίδου

Παρακολουθήστε ζωντανά τη συζήτηση στη σελίδα του Μαρξιστικού Βιβλιοπωλείου στο facebook: <https://www.facebook.com/Marxistika/>

Η εκδήλωση θα γίνει μέσω πλατφόρμας zoom: <https://tinyurl.com/mha2u84h>
Meeting ID: 835 8877 9523
Passcode: 035342

μαρξιστικό βιβλιοπωλείο
Θεσβίου 14 (πλάι από Τρίτων-ΠΕ2) • www.marxistika.gr • τηλ. 2105347584

Σε μια εποχή αναθεωρητισμού, ο συλλογικός τόμος «Το 1821 και οι αστικές επαναστάσεις» από το Μαρξιστικό Βιβλιοπωλείο θέτει την ελληνική επανάσταση στο πλαίσιο της συζήτησης για τις ευρωπαϊκές επαναστάσεις και την εντάσσει στα μεγάλα γεγονότα της νεωτερικότητας.

Οι Έλληνες συγγραφείς του τόμου (Γκαργγκάνας, Μπόλαρης, Πανίδου) επανεξετάζουν κριτικά τα μέχρι σήμερα ερωτήματα της εγχώριας ιστοριογραφίας και τη μεγάλη συζήτηση για τον αστικό ή μη χαρακτήρα του 1821, ενώ οι συμβολές των Alex Callinicos και Chris Harman, από την οπτική της μαρξιστικής θεωρίας των αστικών επαναστάσεων, ανοίγουν ένα γόνιμο πεδίο συγκρίσεων και αναλογιών. Το εκδοτικό αυτό εγχείρημα αποτελεί σημαντική συμβολή στην προσέγγιση της Ελληνικής Επανάστασης σαν μία κρίση μετάβασης από την αρχαιότητα της αυτοκρατορίας στη νεωτερικότητα του έθνους-κράτους με τη βοήθεια της σύγχρονης θεωρίας των επαναστάσεων και των κοινωνικών κινήματων”.

Άννα Καρακατσούλη

Αναπληρώτρια καθηγήτρια στο ΕΚΠΑ

Διαδικτυακή εκδήλωση:

«Το 1821 και οι αστικές επαναστάσεις»

Σάββατο, 17 Απρίλη στις 7μμ.

Θα μιλήσουν για το βιβλίο:

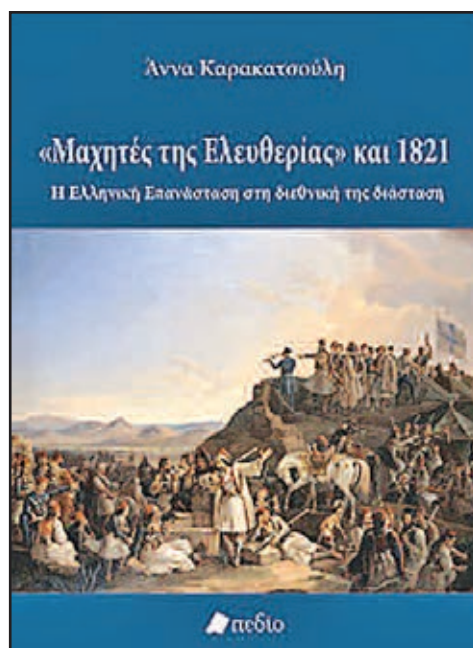
Αλεξάνδρα Ιωαννίδου (καθηγήτρια ΠΑΜΑΚ), **Άννα Καρακατσούλη** (αναπλ. καθηγήτρια ΕΚΠΑ), **Δημήτρης Κουσουρής** (ιστορικός) και οι συγγραφείς **Πάνος Γκαργγκάνας**, **Λεάνδρος Μπόλαρης**, **Σταυρούλα Πανίδου**.

Συνδεθείτε στο zoom:

<https://tinyurl.com/mha2u84h>

Meeting ID: 835 8877 9523, Passcode: 035342

ή παρακολουθήστε την εκδήλωση σε ζωντανή αναμετάδοση από τη σελίδα του Μαρξιστικού Βιβλιοπωλείου στο Facebook.

από βιβλία μας προσκαλεί

Αλληλεγγύης Λένα Βερδέ και Αφροδίτη Φράγκου που παρακολούθησαν και κατέγραψαν τη δίκη μέρα προς μέρα. Στο βιβλίο **“Αν το προσφυγικό ήταν πρόβλημα, θα είχε λύση”**, ο Δημήτρης Χριστόπουλος αποκαλύπτει και στηλιτεύει όλη τη ρατσιστική πολιτική της Ελλάδας και της ΕΕ, με πολύτιμα στοιχεία, αλλά και με επιχειρήματα υπέρ της ένταξης των μεταναστών. Τραγικό αποκορύφωμα του ρατσισμού ήταν το ναζιστικό Ολοκαύτωμα. Το νέο βιβλίο του Ιάσονα Χανδρινού, **“Συναγωνιστές – Το ΕΑΜ και οι Εβραίοι της Ελλάδας”** δείχνει ότι οι Εβραίοι δεν ήταν μόνο θύματα, αλλά και ενεργά υποκείμενα του αγώνα ενάντια στους Ναζί.

Σύστημα σε κρίση

Ένας χρόνος πανδημίας και νέας όξυνσης της κρίσης έδειξαν ότι ο καπιταλισμός δεν δουλεύει. Το **“Καπιταλισμός Ζόμπι - Η Παγκόσμια Οικονομική Κρίση και η Επικαιρότητα του**

Μαρξ” του Κρις Χάρμαν δείχνει πως η τωρινή κρίση δεν είναι η εξαίρεση αλλά κομμάτι της ίδιας της φύσης του συστήματος. Το συλλογικό βιβλίο **“Ο ελληνικός καπιταλισμός, η παγκόσμια οικονομία και η κρίση”** προσφέρει πολύτιμες απαντήσεις για την κατανόηση της παγκόσμιας καπιταλιστικής κρίσης, αλλά και για τα χαρακτηριστικά και την πορεία του ελληνικού καπιταλισμού μέσα σε αυτήν από την δεκαετία του '70 μέχρι και τα μνημόνια. Διαβάστε επίσης τη μπροσούρα **“Μισθωτή εργασία και κεφάλαιο”** του Καρλ Μαρξ, την πρώτη συστηματική ανάλυση της καπιταλιστικής εκμετάλλευσης, και μια από τις καλύτερες εισαγωγές στη μαρξιστική οικονομία, δημοσιευμένη το 1849.

Η συζήτηση για την περιβαλλοντική καταστροφή έχει ιδιαίτερη σημασία μέσα στη χρονιά αυτή. Το συλλογικό βιβλίο **“Πανδημία, Κλιματική Αλλαγή – Ενάντια στον καπιταλισμό της καταστροφής”** από το Μαρξιστικό Βιβλιοπωλείο, εξηγεί πώς η επέλαση του Covid-19 συνδέεται με τον τρόπο που ο καπιταλισμός οργανώνει την παραγωγή και τη σχέση της ανθρωπίνης κοινωνίας με τη φύση, μια σχέση καταστροφική όπως επεσήμαιναν ήδη από την εποχή τους ο Μαρξ και ο Ένγκελς. Η Ναόμι Κλάιν στο νέο της βιβλίο **“Στις φλόγες - το καυτό θέμα της κλιματικής αλλαγής”** αναλύει την επιτακτική ανάγκη να ληφθούν ριζικά μέτρα για την αντιμετώπιση της περιβαλλοντικής καταστροφής, που μετατρέπεται γρήγορα σε υπαρξιακή κρίση για ολόκληρη την ανθρωπότητα. **“Η διαλεκτική της φύσης”**, το κλασικό βιβλίο του Φρίντριχ Ένγκελς, είναι ένα πολύτιμο συμπλήρωμα για μια συζήτηση που έχει στο κέντρο της τη φύση και την επιστήμη.

Με το κίνημα των εργατών/τριών της Τέχνης να δίνει μάχες όλη την τελευταία χρονιά, αξίζει να διαβάσουμε για τη σχέση της τέχνης με την πάλη για την αλλαγή της κοινωνίας. Τρία βιβλία που μπορείτε να βρείτε στο Μαρξιστικό Βιβλιοπωλείο είναι το **“Τάτλιν: Μνημείο στην Τρίτη Διεθνή - Αριστερός Μοντερνισμός και Οχτωβριανή Επανάσταση”** του Νίκου Αξαρλή,

το **“Κινηματογράφος και Ιστορία - Η κατοχή και η αντίσταση στις ελληνικές ταινίες μυθολογίας μεγάλου μήκους από το 1945 μέχρι το 1981”** του Γιώργου Ανδρότσου και το κλασικό **“Λογοτεχνία και Επανάσταση”** του Λέον Τρότσκι.

Πρόσφατα, το πρωτοσέλιδο της Εργατικής Αλληλεγγύη λογοκρίθηκε στο facebook και το instagram. Αφορμή ήταν το γεγονός ότι η εφημερίδα ανταποκρίθηκε στο αίτημα της οικογένειας του Ιμπραήμ Εργκιούν να δημοσιοποιηθεί η φωτογραφία της αυτοκτονίας του, για να μάθει όλος ο κόσμος τι γίνεται μέσα στα στρατόπεδα συγκέντρωσης. Στο βιβλίο **“Δημοσιογραφία και Τύπος”** ο Αντόνιο Γκράμσι, αναλύοντας τον κεντρικό ρόλο της επαναστατικής εργατικής εφημερίδας, επιμένει ότι το να λες την αλήθεια είναι επαναστατική πράξη.

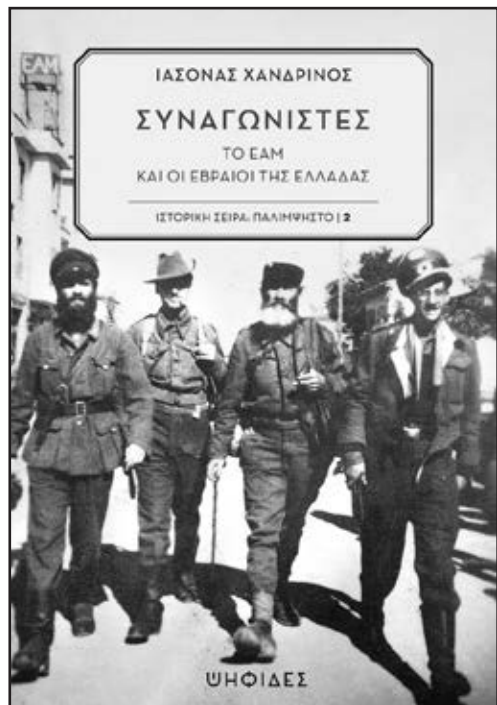
Επαναστατικές ιδέες

Αξίζει πάντα να επιστρέφουμε στη ζωή και τις ιδέες των μεγάλων επαναστατών, καθώς το έργο τους είναι επίκαιρο στις μάχες που δίνουμε σήμερα. Στο Μαρξιστικό Βιβλιοπωλείο μπορείτε να βρείτε το **“Οι επαναστατικές ιδέες του Καρλ Μαρξ”** του Άλεξ Καλλίνικος, ένα βιβλίο που μας βοηθάει να γνωρίσουμε τον μεγάλο θεωρητικό και επαναστάτη που έλεγε:

“Οι φιλόσοφοι ερμηνεύουν τον κόσμο, το ζήτημα είναι, όμως, να τον αλλάξουμε”. Η τρίτομη **βιογραφία του Λένιν** και η τετράτομη **βιογραφία του Τρότσκι** από τον Τόνι Κλιφ είναι δυο αναντικατάστατα έργα που παρουσιάζουν τη δράση, τις ιδέες και τις πολιτικές επιλογές των μεγάλων αυτών επαναστατών, τον ρόλο τους στην εξέλιξη της Ρώσικης Επανάστασης και την κληρονομιά τους στην επαναστατική στρατηγική, χωρίς να γίνονται αγιογραφίες. Ο Τόνι Κλιφ έχει επίσης γράψει την πολιτική **βιογραφία της Ρόζας Λούξεμπουργκ**, με πνεύμα θαυμασμού για την μεγάλη επαναστάτρια αλλά και κριτικής αξιολόγησης του έργου της, ξεκαθαρίζοντας εξ αρχής πως η Ρόζα αποτελεί την ενσάρκωση της ενότητας θεωρίας και πράξης. Η μπροσούρα **“Αντόνιο Γκράμσι – Η ζωή και οι ιδέες ενός επαναστάτη”** περιλαμβάνει κείμενα του Κρις Χάρμαν και του Κρις Μπάμπερι που παρουσιάζουν τη δράση και τη σκέψη του σημαντικότερου Ιταλού μαρξιστή. Θα βρείτε επίσης το βιβλίο του Δημήτρη Λιβεράτου **“Παντελής Πουλιόπουλος, ένας διανοούμενος επαναστάτης”**, τη βιογραφία του επαναστάτη που πρωταγωνίστησε στις αντιπολεμικές μάχες και στην προσπάθεια να κρατηθεί το ΚΚΕ σε επαναστατική πορεία κόντρα στη σταλινική μετατροπή του σε ρεφορμιστικό κόμμα στις αρχές της δεκαετίας του '30.

Ο Βίκτορ Σερζ, επαναστάτης γεννημένος στο Βέλγιο που το 1919 πήγε στην Πετρούπολη, έγινε μέλος του Μπολσεβίκικου Κόμματος, εντάχθηκε στο μηχανισμό της Κομμουνιστικής Διεθνούς, συμμετείχε στα τρία πρώτα συνέδριά της, υπεράσπισε με το όπλο στο χέρι την Πετρούπολη, συγκρούστηκε με την ανερχόμενη γραφειοκρατία και τελικά εξορίστηκε από το σταλινικό καθεστώς, είναι ο συγγραφέας του μνημειώδους έργου **“Έτος Ένα της Ρώσικης Επανάστασης”** που εκδόθηκε από το Μαρξιστικό Βιβλιοπωλείο. Το 2020 κυκλοφόρησε στα ελληνικά και το μυθιστόρημά του **“Μεσάνυχτα στον Αιώνα”**, ένα βιβλίο που ο Σερζ ξεκίνησε στην εξορία. Η ιστορία του βιβλίου εξελίσσεται στα τέλη του 1933, κάτι που δίνει και τον τίτλο στο βιβλίο: η χρονιά της ανόδου των Ναζί. Αλλά είναι και η χρονιά του θριάμβου της σταλινικής αντεπανάστασης στη Ρωσία και ο Σερζ γράφει ένα μυθιστόρημα για τον σταλινικό τρόπο, που χωρίς να μοιρολατρεί προσπαθεί να εξηγήσει γιατί χάθηκε η Ρώσικη Επανάσταση.

Αφροδίτη Φράγκου

Θα τα βρείτε στο
μαρξιστικό βιβλιοπωλείο

www.marxistiko.gr

Φειδίου 14 πίσω από Τιάνια-ΠΕΞ • τηλ. 2105247584

Κλείστε τα στρατόπεδα θανάτου

Η πρόσφατη αυτοκτονία του 24χρονου Κούρδου πρόσφυγα Ιμπραήμ Εργκιούν καθώς και ο θάνατος από αποφρακτικό ειλεό του 44χρονου Μάκι Ντιαμπατέ από τη Γουινέα στα κλειστά στρατόπεδα προσφύγων της Κορίνθου και της Κω αντίστοιχα αποτελούν μακάβριες αλλά και τρανταχτές αποδείξεις για τις συνθήκες διαβίωσης σε αυτές τις δομές. Αυτές επαληθεύονται άλλωστε από πληθώρα εκθέσεων διεθνών οργανισμών και οργανώσεων και ακόμα περισσότερο από μαρτυρίες προσφύγων.

Τα στρατόπεδα κλειστού τύπου -διαφορετικά από τις λεγόμενες δομές φιλοξενίας που είναι ανοιχτές- πρωτοάνοιξαν στα τέλη της δεκαετίας του 2000 και πολλαπλασιάστηκαν μετά τη συμφωνία ΕΕ - Τουρκίας φέρουν την επίσημη ονομασία Προαναχωρησιακά Κέντρα Κράτησης (ΠΡΟ.ΚΕ.ΚΑ). Ένα από τα πρώτα τέτοια κέντρα στην Αθήνα είναι αυτό της Αμυγδαλέζας που “άνοιξε τις πόρτες του” τον Απρίλη του 2008. Η μακάβρια ιστορία του περιλαμβάνει, μεταξύ άλλων, τον θάνατο του Πακιστανού Μοχάμεντ Ασφάκ το 2014 που έπασχε από άσθμα, του Αφγανού πρόσφυγα Σαγιέντ Μεχντί Αχμπαρί από φυματίωση και την αυτοκτονία το 2015 του Ναντίμ Μοχάμεντ, μετανάστη από το Πακιστάν, τρεις απόπειρες αυτοκτονίας γυναικών τον Οκτώβρη του 2020 και την πρόσφατη αυτοκτονία του Ιμπραήμ Εργκιούν.

Σε όλες αυτές τις περιπτώσεις καθοριστικό ρόλο έπαιξαν οι άθλιες συνθήκες διαβίωσης ή/και η ανακοίνωση παράτασης της περιόδου κράτησης. Η δημιουργία του κολαστηρίου της Μόριας μπορεί να επισκίασε για μεγάλο διάστημα την φρικτή πραγματικότητα άλλων στρατοπέδων άλλα οι συχνές εξεγέρσεις, απεργίες πείνας την επαναφέρουν συχνά στην επιφάνεια.

Όσον αφορά την **Αμυγδαλέζα**, οργανώσεις που έχουν την δυνατότητα παρέμβασης στους χώρους κράτησης, αναφέρουν μεταξύ άλλων με εκθέσεις τους πως, “δεκάδες είναι οι ανήλικοι κρατούμενοι που έχουν παραμείνει για πολυήμερα ή και πολύμηνα χρονικά διαστήματα στο στρατόπεδο παρό-

3/4, Πλ. Αμερικής, Διαδήλωση ενάντια στα στρατόπεδα του θανάτου.

λο που η κράτησή τους είναι παράνομη καθώς αντί να υποβληθούν σε διαδικασίες υποδοχής και ταυτοποίησης και στη συνέχεια να φιλοξενηθούν σε δομές κατάλληλες για την ηλικία τους, συλλαμβάνονται και υπόκεινται σε διαδικασίες επιστροφής”. Συχνά δε, αναφέρουν “υποβάλλονται στα λεγόμενα «τεστ ανηλικότητας» από αναρμόδιους φορείς όπως η αστυνομία”!

Άθλιες συνθήκες

“Πολλά παιδιά, κοιμούνται σε στρώματα χωρίς σεντόνια... καταγράφησαν περιστατικά ασθένειας από δερματικές παθήσεις (ψώρα), από τα βρώμικα στρώματα”, ενώ για μεγάλα χρονικά διαστήματα σύμφωνα με μαρτυρίες δεν υπάρχουν λάμπες για φωτισμό. Οι κρατούμενοι δεν λαμβάνουν πάντα είδη προσωπικής υγιεινής και δεν παρέχονται ψυχαγωγικές δραστηριότητες (ούτε καν για τους ανήλικους). Διαπιστώνεται δε ακόμα και η απουσία για μεγάλα χρονικά διαστήματα συνεργείων καθαρισμού τη στιγμή που οι κρατούμενοι δεν έχουν παρά ελάχιστα από τα απαραίτητα για να καθαρίσουν οι ίδιοι. Όσον αφορά την ιατροφαρμακευτική περίθαλψη οι ίδιες οργανώσεις διαπιστώνουν πως η πρόσβαση στις υπηρεσίες είναι προβληματική, καθώς “η επίσκεψη στον ιατρό βρίσκεται στη δια-

κριτική ευχέρεια και εξαρτάται από τη διαθεσιμότητα του προσωπικού φύλαξης” ενώ δεν πραγματοποιείται ιατρικός έλεγχος όταν εισέρχονται στο κέντρο και δεν υπάρχει μέριμνα για όσους χρειάζονται συγκεκριμένη διατροφή, λόγω προβλημάτων υγείας. Κάνουν λόγο επίσης για σημαντικές ελλείψεις σε ρουχισμό και υπόδηση, στη δυνατότητα επικοινωνίας και στον προαυλισμό, στην ενημέρωση όσον αφορά τα δικαιώματά τους και στις διαδικασίες που πρέπει να ακολουθήσουν.

Μέχρι και το Στέιτ Ντιπάρτμεντ διαπιστώνει σε έκθεσή του πως υπάρχει μεταξύ άλλων «σοβαρός συνωστισμός, ανεπαρκής ασφάλεια και έλλειψη πρόσβασης σε υγειονομική περίθαλψη, καθώς και σε είδη διατροφής και υγιεινής», ενώ παράλληλα γίνεται λόγος για τις καταγγελίες κρατουμένων για παραβατική συμπεριφορά αστυνομικών και για φυσικές και φραστικές παρενοχλήσεις εκ μέρους τους. Από την πλευρά της η **Ευρωπαϊκή Επιτροπή για την Πρόληψη των βασανιστηρίων** και της απάνθρωπης ή ταπεινωτικής μεταχείρισης ή τιμωρίας στηλιτεύει σε έκθεσή του 2020 όλα όσα αναφέραμε για την Αμυγδαλέζα, παρουσιάζοντας τα σαν κομμάτι, και όχι εξαίρεση, της συνολικής πολιτικής της ελληνικής κυβέρνησης.

Δημήτρης Δασκαλάκης

Έκκληση αλληλεγγύης για την κηδεία του Μάκι Ντιαμπατέ

Με ανακοίνωση της η ΚΕΕΡΦΑ μας καλεί να στηρίξουμε την “Κοινότητα Γουινέας, μια μικρή ομάδα ανθρώπων, φτωχών μεταναστών, η οποία δεν μπορεί από μόνη της να αντέξει το οικονομικό βάρος των 3000 ευρώ για την ταφή του νεκρού Μάκι Ντιαμπατέ.”

“Ο ρατσισμός σκοτώνει! Μας δολοφονούν γιατί οι ζωές των μαύρων δεν μετράνε. Θα συνεχίσουμε την δράση μας για δικαιοσύνη στο Μάκι Ντιαμπατέ και την οικογένειά του. Για να πάνε φυλακή οι ένοχοι, για να κλείσουν τα στρατόπεδα του θανάτου, για αξιοπρεπή ζωή” αναφέρει η ανακοίνωση και κάνει έκκληση για οικονομική στήριξη “για μια αξιοπρεπή κηδεία για έναν άνθρωπο, έναν μουσικό, που είχε όνειρα, είχε μικρά παιδιά, είχε την ελπίδα για μια καλύτερη ζωή.”

Καταθέστε τις ενισχύσεις σας στον λογαριασμό μας στην Τράπεζα Πειραιώς **IBAN GR65 0171 8320 0068 3214 9338 958 SWIFT-BIC PIRBGRAA**. Αιτιολογία: Για την κηδεία του Macky Diabate. Δικαιούχος: Ένωση των Υπηκόων της Δημοκρατίας της Γουινέας στην Ελλάδα.

Στην Εργατική Αλληλεγγύη μίλησε ο Ραχμάν από το Μπανγκλαντές που βρίσκεται εδώ και δέκα μήνες στην Αμυγδαλέζα μετά από 12 χρόνια παραμονής στην Ελλάδα.

Μπορείς να μας μιλήσεις λίγο για τη δική σου περίπτωση;

Περιμένω εδώ και δέκα μήνες να μου πουν τι θα απογίνω. Περιμένω να περάσουν οι δεκαοχτώ μήνες για να μην απελαθώ. Αλλά τίποτα δεν είναι σίγουρο. Οι συνθήκες στις οποίες ζούμε εδώ μέσα είναι άθλιες. Πριν από μια βδομάδα ήμουν άρρωστος με εμετούς και συνεχόμενο πονοκέφαλο. Παρακαλούσα την αστυνομία για ένα ντεπόν και δεν μου το έδιναν. Ούτε εξετάσεις, ούτε τίποτα. Απελπίστηκα τόσο που πήγα και τρύπισα το κεφάλι μου πάνω στο φράχτη και έτσι αναγκάστηκαν να με πάνε στο ιατρείο για να με εξετάσουν. Καταλάβαινα όμως πως οι αστυνομικοί είχαν θυμώσει μαζί μου.

Ποιές είναι οι πιο μεγάλες δυσκολίες που αντιμετωπίζετε;

Εγώ μιλάω ελληνικά. Οι περισσότεροι όμως όχι. Ό,τι και να τους τύχει, δεν μπορούν να κάνουν τίποτα. Διερμηνείς δεν υπάρχουν παρά μονάχα σπάνια. Αναγκάζομαι να μιλήσω εγώ για τους συγκρατούμενους της πτέρυγας μου στην αστυνομία η οποία μου απαντάει “ποιος νομίζει ότι είσαι και μιλάς για όλους;” Προσπαθώ να βοηθήσω και με κατηγορούν. Οι δυσκολίες είναι πολλές. Το φαί είναι χάλια και είναι το ίδιο σχεδόν καθημερινά. Σήμερα πολλοί από εμάς ξεκινήσαμε Ρα-

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΜΥΓΔΑΛΕΖΑ

«Τρύπησα το κεφάλι μου στον φράχτη»

μαζάνι αλλά δεν τους ενδιαφέρει καθόλου που δεν μπορούμε να φάμε αυτά που μας δίνουν τις ώρες που μας τα δίνουν. Επίσης το μέρος είναι βρώμικο. Καθαριότητα υπάρχει αλλά δεν καθαρίζουν ποτέ τις τουαλέτες μας. Και εμείς δεν έχουμε ούτε μια βούρτσα για να καθαρίσουμε τις λεκάνες. Πρέπει να

τις καθαρίζουμε με τα ίδια μας τα χέρια. Ούτε και οι θάλαμοι μας καθαρίζονται. Τα σκεπάσματα μας πρέπει να τα πλένουμε μόνοι μας με σκέτο νερό και είναι τα ίδια για μήνες.

Υπάρχει προσωπικό για να σας βοηθάει όταν χρειάζεται;

Ό,τι και να χρειαστούμε πρέπει να απευθυνθούμε στην αστυνομία. Είναι οι μόνοι που είναι συνέχεια εδώ. Δεν έχουμε καμία ενημέρωση. Ακόμα και για τις διαδικασίες ασύλου απευθυνόμαστε σε αυτούς. Κάποιοι συγκρατούμενοι νομίζουν πως κάνουν αιτήσεις ασύλου στους αστυνομικούς. Αυτοί τους λένε “μην ανησυχείς” αλλά δεν τους δίνουν κανένα χαρτί για απόδειξη. Τους κοροιδεύουν και τους στέλνει ο ένας στον άλλον. Κανείς μας δεν ξέρει τι θα απογίνουμε.

Σε τι ελπίζετε εσύ και οι συγκρατούμενοί σου;

Μόνη μας ελπίδα είναι οι άνθρωποι που βρίσκονται έξω από τα στρατόπεδα. Οι δικοί μας αλλά και αυτοί, όπως εσείς, που μας στηρίζουν. Λέμε την αλήθεια και θέλουμε την ελευθερία μας και δικαιοσύνη!